

సచిత్ర మాస పత్రిక

7 A. 4వోట్ స్ట్రీట్

టి. వగర్, మద్రాసు-17.

ఫోన్ : 442001

విడి ప్రతి వెల

ఒక రూపాయి

ఏడాది చందా

పన్నెండు రూపాయలు

సంపుటి 10

జనవరి 1972

సంచిక 1

సంస్థాపకులు :

శ్రీ. శ్రీ. వి. వి. రాఘవయ్య

కే.వి.ఆర్. ఎడిటర్ :

శ్రీమతి వి. రీతావతి రాఘవయ్య

Edited & Published by

V. Leelavaty Raghunath, 7-A, Sivaji Street, Madras-17 and Printed by B. V. Narasimha Rao, at Sri Krishna Chitra Printers, 7, 4th Cross Street, Madras-17

విషయ సూచిక

తొలిమాట

ఉత్తరాలు

రాజకీయాలు : —కృష్ణవేణి

కోడలు - కోమలి

—కొనరాజు మజాబ

కుమారి వాణిశ్రీ జవాహరు

శిక్ష (సీరియల్)

—మాదిరెడ్డి మలోచన

కొన్ని విజ్ఞాన

—కొల్లుకుదురురాజశేఖరరెడ్డి 82

రంగరింపు

—కొప్పర్తి రామరావు 91

మారిక కాలము - మారవి మనిషి

—పవని నిర్మల ప్రభావతి 94

ఫిష్టి ఫిష్టి

—మల్లాది వెంకటకృష్ణమూర్తి 45

వచ్చిక

—పోల్కొండవల్లి శాంతాదేవి 60

భవ బంధాలు

—మంగళంవల్లి వెంకట సీతా

రామయ్య 70

ఇప్పుడు

—కొడిమెల శ్రీరామమూర్తి 71

నరి - చక్కటి అమ్మాయి

—చిరుపుటి మర్రి రాధారావు 78

చిన్న పిల్లలు - చిన్న పాపాలు

—వీరూరి సత్యనారాయణ 84

మనం బాగానే (నాటకం)

—నిజమాలలు

మేధావులు - మునిగురువు

—అంగర కృష్ణారావు

సినిమా

ముఖ చిత్రం :

శ్రీ వె.కళేశ్వర అర్జున్ పిలింస్

“మేరీ మాత”

ఆంధ్ర మహాజనులకు సంక్రాంతి శుభాకాంక్షలు :

అన్నంబోయినా పానీయంలేకుండా అతివాదం
అని తలచినా పుణ్యంలేకుండా అని తలచినా
అన్నం బోయినా పానీయంలేకుండా అని తలచినా
అన్నం బోయినా పానీయంలేకుండా అని తలచినా

తప్పక చూడండి!

Sree Venkateswara
Killi & Cool Drink Shop
Near R. T. C. Bus Stand,
CHIRALA: (A. P.)

డిస్కం & నార్తర్న్ ఇండియా: శ్రీ శేషశైలం ఫిల్మ్స్

తొమ్మిది

బాంగ్లా దేశ్ అవతరించింది.

మన వీరజవానుల దైర్య సాహసాలు మరో మారు ప్రపంచ రాజ్యాలన్నీ తెలుసుకోగలిగాయి బంగ్లాదేశ్ అవతరణతో. పాకిస్తాన్ క్రొత్త అధ్యక్షుడు భుట్టో ఎన్ని రేడియో ప్రసంగాలు చేసినా, ఎన్ని బహిరంగ సభలు జరిపినా - ఆతను కాంక్షించేది యుద్ధం-శాంతిమాత్రం కాదు. శాంతియుత ప్రవర్తన లేని ఏ వ్యక్తయినా, ఏ దేశమైనా పురోభివృద్ధిని అభివృద్ధి అనంభవం. భుట్టో కూడా యుద్ధానికి సంసిద్ధుడయితే, ప్రపంచ చరిత్రలో ఆయుబ్, యాహ్యాఖాన్ లతో బాటు సైనిక నియంతగా పేరు సంపాదించుకోవడమే గాక భారత వీరజవానుల దైర్య సాహసాలకు అవమానం పాలై తీరటం నిజం !!!

దైర్య సాహసాలతో పాకిస్తాన్ దురాక్రమణను ఎదుర్కొనిన భారత రత్న ఇందిరాగాంధీ దైర్య సాహసాలను ఎలా మరువలేమో రష్యా తన మాట మీద నిలబడిన విషయం కూడా మరచిపోలేము.

* * *

శ్రీమతి యద్దనపూడి సులోచనారాణి గారికి యింకా స్వస్థత చేకూరనందున శల శిఖరాలు'' సీరియల్ ఈ నెల కూడా ప్రచురించక పోయాము. త్వరలో వారికి స్వస్థత చేకూరాలని, వారి రచన ''జ్యోతి'' లో చాలావాహికంగా ప్రచురితమవ్వాలని భగవంతుని మనసారా ప్రార్థిస్తున్నాం.

* * *

''జ్యోతి'' ని దివ్య జ్యోతిగా వెలిగించిన కీ॥ శే॥ వి. వి. రాఘవయ్యగారు 1971 ఫిబ్రవరి ఒకటవ తేదీని మరణించారు. ఈ సంవత్సర ఫిబ్రవరి సంచిక వారి స్మారక స్మృతులతో, ప్రముఖ రచయిత(త్రు)ల కథలు, సీరి యల్స్, కొన్ని ప్రశ్నోత్తరాలతో వెలువడుతుందని పాఠకులకు తెలియజేస్తున్నందుకు సంతోషిస్తున్నాము.

* * *

ఈ యుద్ధ సమయంలో తమ ఆమూల్యమయిన కాలాన్ని వృధాచేయడం నబబు కాదని శ్రీ శ్రీ గారు యీ మాసం కూడా వారి పజీలు విరమించుకున్నారు. అందులకు వారికి మనందరి ధన్యవాదాలు.

* * *

పాఠకులకు, రచయిత(త్రు)లకు, ఏజంట్లకు ప్రకటనదారులకు మా నూతన సంవత్సర శుభాకాంక్షలు.

వేళాతాతా ధన్యం కలుగ

త్యరలో వస్తూంది!

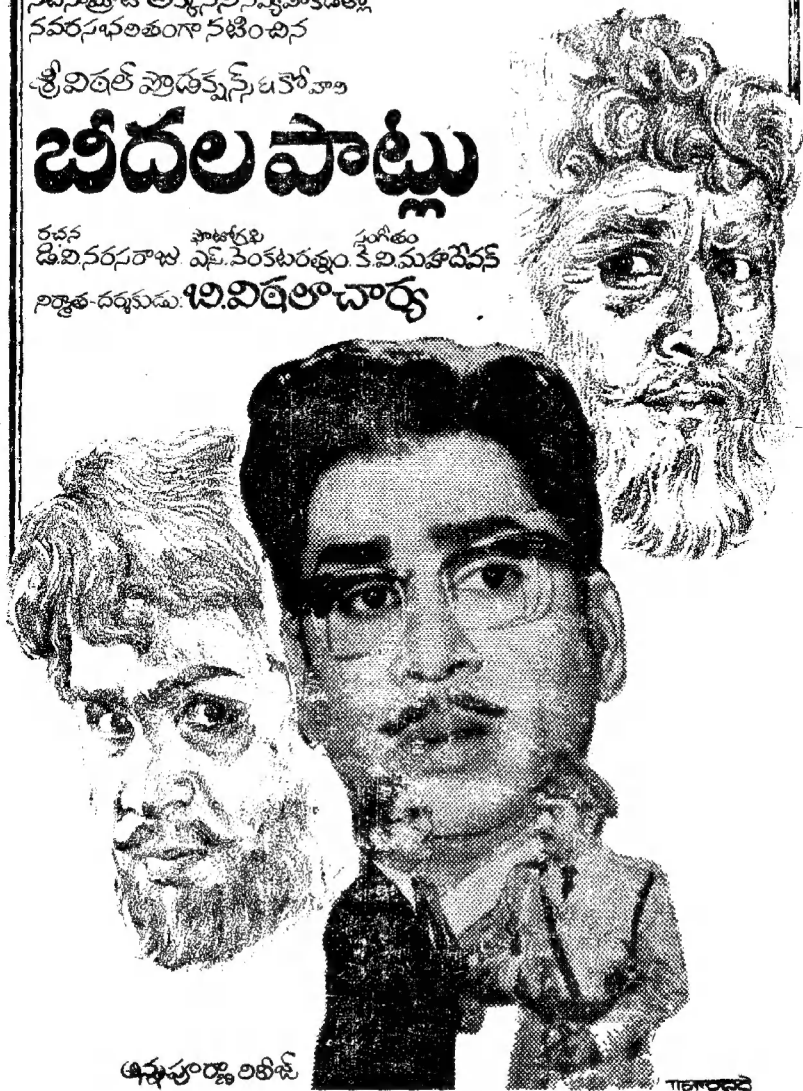
నటసామ్రాట్ అక్కి కేలి నవ్యసాహిత్యం
నవరసభరితుంగా నటించిన

శ్రీవిధల్ ప్రొడక్షన్స్ ప్రకటన

బీదలపాట్లు

రచన డి.వి.నరసరావు పాటగ్రులి పరిమళం
జీ.వి.నరసరావు ఎన్. వెంకటరత్నం కె.వి.మహదేవన్

నిర్మాత-దర్శకుడు: బి.వి.ధీరాచార్య

శివప్రసాద్ లిటిల్

రాజారాజు

విడిది గార్కి.

డిసెంబరు జ్యోతిని అందుకున్నాము. "దీప శిఖ" కథ ఒక కొత్త పంచాలో నడిచింది,

"కోడలు-కోమలి" చాలా బాగుంది.

లిలావతి రామవయ్యగారి సంపాదకీయం పేకభక్తిని ప్రబోధించేదిగా ప్రకాశించింది.

శ్రీమతి యద్దనపూడి సులోచనా రాణిగారి "అళల శిఖరాలు" జనవరి నంచి కలోనైవా వస్తుందని అశిస్తున్నాను. మాదిరెడ్డి సులోచనాగారి "శిక్ష" రామరాను ఉత్కంఠను కలుగజేస్తోంది.

కాట్టానులు, జోకులు కడుపుబ్బ నవ్వించాయి, జనవరి జ్యోతికి హృదయ పూర్వక స్వాగతం!

చా. సుబ్బారావు, తిరుపతి

డిశంబర్ నెం "జ్యోతి" మాకు ఎంతగానో వచ్చింది. ఇందులో "మనసు జారితే" నాటకం చాలా బాగుంది. ముఖ్యంగా "శిక్ష" సీరియల్ మా హృదయాల నెంతో ఆకర్షించింది. రచయిత

గార్కి మా హృదయపూర్వకమైన ధన్యవాదాలు తెలుపగలరు. కుమారి వాణిశ్రీగారి జవాబులు ఈ సంచికకే మైలైట్. ఇంకా "పచ్చిక" (పెద్దకథ) మాకు నచ్చిందని తెలుపుటకు ఆనందిస్తున్నాము.

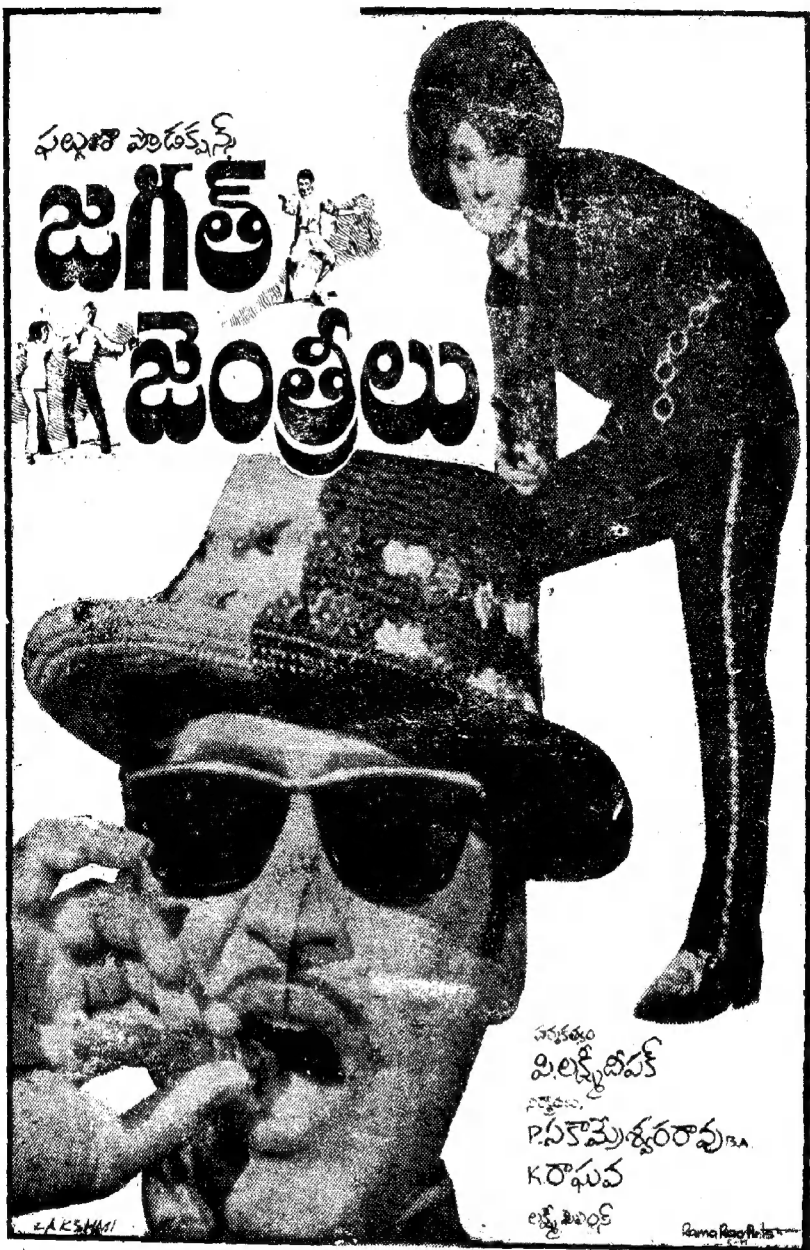
యాలాల కాశీనాథ్, పై. సుజాత.
యాదగిరిగుట్ట.

డిసెంబర్ "జ్యోతి"లో కథ లిప్పి బాగున్నాయి. మాకు "జాజి మొక్క" అన్న కథ చాలా బాగా నచ్చింది. ఈ సంచికలో కూడా "అళల శిఖరాలు" సీరియల్ ప్రచురించబడలేదు. శ్రీమతి సులోచనా రాణిగారు త్వరలో ఆరోగ్యవంతులు కావాలని మేము హృదయపూర్వకంగా అశిస్తున్నాము. "కృష్ణవేణి" గారి "రాజశియాలు" యింటరెస్టింగ్ గా వున్నాయి.

ఇందిరా. బేగం, ఆగిపేన్.
తిరుపతి.

డిశంబరు "జ్యోతి" ఎంతో సర్వాంగ సుందరంగా తయారై నడనటంలో సందేహం లేదు. దిన-దినాభివృద్ధి చెందుతున్న 'జ్యోతి'ని చూస్తుంటే 'జ్యోతి' కొరకు మీరెంత కృషి చేస్తున్నారో తెలియవస్తుంది. పోతే 'అళల శిఖరాలు' సీరియల్ లేకపోవటం కొంత వెలితిగా వుంది. శ్రీమతి సులోచనారాణిగారు త్వరలో ఆరోగ్యవంతులై తిరిగి నవలను యధారీతిని ప్రచురించాలని కోరుతున్నాం.

— సీత, మద్రాసు-4.

JYOTI

JANUARY 72

భారత పాకిస్తాన్ యుద్ధం రెండు వారాలలో ముగిసింది. పాకిస్తాన్ చివరికి కారివితో తల గోక్కుంది.

ఈ యుద్ధం ఎలా వచ్చిందో, పాకిస్తాన్ తనకంటే అనేకరెట్లు అన్నివిధాలా పెద్ద దేశమైన భారతదేశంమీద యుద్ధం ప్రారంభించడానికి కారణమేమిటో మీకు తెలుసు. పాకిస్తాన్ ఏర్పడినప్పటినుంచీ యిప్పటివరకూ దాని పాలకులు తమ ప్రజలను మతమోద్యంతో, అజ్ఞానంతో, దారిద్ర్యంతో వుంచి భారతదేశంపట్ల శతృత్వ మనే విధానంమీద బతుక్కొస్తున్నారు. పైగా తమదేశీయులైన తూర్పు బెంగాల్ ప్రజలను దోచుకొని, వారిని బానిసలుగా చేశారు. తూర్పు బెంగాల్ ప్రజలు తిరగబడడంతో పాక్ సైనిక నియంతలు లక్షలాది ప్రజలను చిత్రవధ చేశారు. కోటిమంది భారతదేశానికి కాండ్ శిక్షలు ఇవ్వారు. అయితే పాకిస్తాన్ పాలకులు దీనంతటికీ భారతదేశాన్ని విందించారు. భారతదేశంపట్ల పాకిస్తాన్ శతృత్వాన్ని తమ ప్రపంచ రాజకీయ వ్యూహంలో

పాచికగా ఉపయోగించుకునేందుకు ఆమెరికా, చైనా పాకిస్తాన్కు బాగా సైనిక సహాయం చేసి దానిని యుద్ధానికి పురిగొల్పేయి. గత ఇరవై సంవత్సరాలుగా పాకిస్తాన్ తన దేశాదాయంలో నూటికి ఎనభై వంతులు రక్షణ ఆవసరాలకై ఖర్చు చేసింది. ఎన్నో ఆయుధాలు సమకూర్చుకుంది. వాటిని ఉపయోగించాలికదామరి. ఇన్ని ఆయుధాలు వున్నాయి గెలవలేమా అనుకుంది. కాని యుద్ధంచేసేవి ఆయుధాలు మాత్రమే కావనీ, మనుషులనీ మరిచిపోయారు పాక్ సైనిక ప్రవీణులు.

రెండు వారాలలో పాకిస్తాన్ ఆపారంగా సైనిక సామగ్రినీ, సైనికులనీ పోగొట్టుకుంది. తూర్పు పాకిస్తాన్లో పాక్ సైన్యం లొంగిపోయింది. పశ్చిమ రంగంలో అనే సైనిక స్థావరాలను కొంత భూగాన్ని పోగొట్టుకుంది. భారతదేశం యుద్ధవిరమణ ప్రకటించగానే పాకిస్తాన్ "బ్రతుకు ఓపురా" అంటూ చావుతప్పి కన్ను లోట్టపోయి బయటపడింది.

అయితే, ఈ యుద్ధంవల్ల కలిగిన ఫలితాలలో, పాకిస్తాన్ రెండు ముక్కలై బంగ్లాదేశ్ ఆవతరించడం చాల ముఖ్యమైనది. భారతదేశంయొక్క రాజకీయ, నైతిక, సైనిక పాటవం ప్రపంచానికి వెల్లడయింది. భారతదేశపు ప్రతిష్ట హిమాలయమంత ఎత్తు పెరిగింది. అందుకనే

ఈ యుద్ధంలో పాకిస్తాన్ కొమ్ముకావిన వారు కన్నంలో తేలుకుట్టిన దొంగల్లా నోరు మెదపలేక పోతున్నారు. మళ్ళీ పాకిస్తాన్ భారతదేశం మీద దాడి చేసినట్లయితే అది సర్వనాశనం కాకుండా దాని మిత్రులెవ్వరూ రక్షించలేరన్న విషయం ఇప్పటికే లోకానికి అర్థమయ్యేవుండాలి.

ఈ యుద్ధం భారతదేశానికి కొన్ని గుణపాఠాలు నేర్పించి, వీటిలో మనం స్వశక్తిమీద నిలబడాలన్నది ముఖ్యమైనది. అతి చిన్నదేశమైన వియత్నామ్ లాటిది స్వశక్తి మీద నిలబడడంవల్ల అమెరికాలాంటి దేశం వదేళ్ళుగా దాని నేమీ చేయలేకపోతుంది, అలాంటిది ఏదై ఆయదు కోట్ల జనాభాకలిగిన మనదేశం ఏ ఒక్కరిమీదా ఆధారపడ నక్కరలేదు అననరమైనంత మేరకు మిత్రదేశాల నుండి వహాయం యిచ్చి పుష్కలమవుతున్న కాని, వాటిమీద ఆధారపడి మనం బ్రతక కూడదు. పాకిస్తాన్ అలా ఆధారపడి విప్పులో దూకింది, దానిని నిప్పులోంచి బయటికి తీయడానికి దానిమిత్రులెవ్వరూ చేతులు కాల్చుకోదలచుకో లేదన్నది స్పష్టమైంది.

మనదేశం మరొక గుణపాఠం కూడా నేర్చుకుంది. ఆపత్సమయంలో ఏ దేశాలు మనకి అండగా నిలిచాయి. ఏవి ఏదరు తిరిగేయి అనే విషయం మొకటి స్పష్టమయింది. ఇందువల్ల ముమ్మందు భారత

దేశపు విదేశాంగ రాజనీతిలో కొంత మార్పు రావచ్చునని భావించవచ్చును.

ఈ సమయంలో మనకు అండగా నిలబడినవి రష్యా, పోలెండ్ దేశాలు. రష్యా భారతదేశపు దృక్పథాన్ని పూర్తిగా అర్థంచేసుకుంది. భారత పాకిస్తాన్ యుద్ధానికి మూలకారణం తూర్పుబెంగాల్ సమస్య అనీ దానిని పరిష్కరించవిదే ఏ సమస్య పరిష్కారం కావనీ భారత దేశంలో స్పష్టంచేసింది. అమెరికా వారి తీర్మానాన్ని భద్రతాసమితిలో మూడుసార్లు వీటోచేసింది. బయటివా రెవ్వరూ యుద్ధంలో జోక్యం చేసుకోరాదని హెచ్చరించింది. ఈ హెచ్చరిక అమెరికా, చైనాలకే సన్నది అందరికీ తెలుసు. ఈ ఆపత్సమయంలో రష్యా భారత దేశానికి నిజమైన మిత్రదేశంగా రుజువైంది. దీనితో భారత-సోవియట్ మైత్రి మరింత పటుతరమైంది.

ఈ యుద్ధంలో అమెరికా తన నిజ స్వరూపాన్ని బయటపెట్టుకుంది. అది మొదటినుంచీ పాకిస్తాన్ పైనిక నియం తృత్యాన్ని బలపరుస్తూనే వచ్చింది. పాక్ పైనికాదికారులు తూర్పు బెంగాల్ లో లక్షలమంది ప్రజల్ని హత్యచేస్తే, కోటి మంది ప్రజలు దేశం వదలిపోయే పరిస్థితులు కల్పిస్తే అమెరికా యాదేమీ జరుగ నట్లుగానే కళ్లు మూసుకుని పాకిస్తాన్ పాలకులను ప్రోత్సహించింది. చివర

వరకు అవంత్యాకంగా ఆయుధాలిచ్చింది. ఐక్యరాజ్య సమితిలో పాకిస్తాన్‌కు అనుకూలంగా తీర్మానం పెట్టి నూట నాలుగు ఓట్లతో అది నెగ్గేటట్లు చేసింది. భారత దేశమే యుద్ధం ప్రారంభించిందని నిందించింది భారతదేశానికి ఆర్థిక సహాయం నిలిపివేసింది, చివరికి వస్త్రవనౌకాదళాన్ని బంగళాఖాతానికి తీసుకువచ్చి బెదిరించింది.

హార్వర్డు విశ్వవిద్యాలయ అవార్డుదూ, ప్రసిద్ధ పండితుడూ, భారతదేశానికి మాజీ అమెరికన్ రాయబారీ అయిన జాన్ కెన్నెత్ గార్బోత్ అమెరికన్ ప్రభుత్వ వైఖరిని చెబుతూ ఇలా అన్నారు: "భారతదేశాన్ని దురాక్రమణ దారని నిందించడం అమెరికన్ ప్రభుత్వాన్ని అసమానించడమే అవుతుంది. మనం చేస్తున్న పని చాల అవినీతికరమైనది" అమెరికాలోని ప్రతికూల; కానననభ్యుదాత ము ప్రభుత్వ వైఖరిని ఇలాగే తీవ్రంగా నిందించడం జరిగింది. అయినా అమెరికన్ ప్రభుత్వం పాకిస్తాన్‌ను ఎలా వదులుకోగలదు, అమెరికా తన మిత్రుడైన యాహ్యూఖాన్‌ను కాపాడాలని చివరివరకూ ప్రయత్నించింది. విఫలమై, మరింత అప్రతిష్ట పాలైంది.

భారతదేశాన్ని నిందించి, పాకిస్తాన్‌ను బలపరచడంలో చైనా అమెరికాతో చేతులు కలిపింది. వీడిత ప్రజల విప్లవాలనూ, జాతీయ విముక్తి పురస్కారాలను

బలపరుస్తున్నామని గావుకేక లేని చైనా నాయకులు పాకిస్తాన్ సైనిక నియంతృత్వాన్నీ బలపరచి, బంగ్లాదేశ్ ప్రజలను వెన్నుపోటు బొడిచారు. 1962 నుండి చైనా పాకిస్తాన్‌కు సైనిక సహాయం చేస్తూనేవుంది. యుద్ధానికి ముందు నవంబరులో 400 యుద్ధ విమానాలు, అయుధాలు యిచ్చింది. 200 మంది సైనిక నిపుణులను పంపింది. డాక్టర్ల మందుగుండు ప్యాక్టరీ నిర్మాణానికి తోడ్పడింది. పాకిస్తాన్‌ను యుద్ధానికి పురికొల్పింది.

ఐక్యరాజ్య సమితిలోనూ, భద్రతా సమితిలోనూ చైనా పాకిస్తాన్‌ను గట్టిగా బలపరచి భారతదేశాన్నీ, రష్యాదేశాన్నీ నిందించింది. చైనా నాయకులు రష్యా, భారతదేశాలపట్ల గుడ్డిద్వేషంతో ప్రవర్తిస్తూ తన విప్లవ తత్వానికి తిలోదకాలొదిలారు.

అయినప్పటికీ భారతదేశం తన లక్ష్యాన్ని సాధించుకుంది. భారతపైనికుదు, ముక్తివాహినీ వీరులతో కలసి బంగ్లాదేశ్‌ను విముక్తిచేశారు. ప్రజాస్వామ్యం, మతప్రసక్తి లేని విధానం, సామ్యవాదం - వీటిని ద్వేయంగా పెట్టుకున్నా ప్రజాతంత్ర బంగ్లాదేశ్ రాజ్యం అవతరించింది. ఈ విజాన్ని చూడలేనివారు కళ్ళు మూసుకోవచ్చును కాని, అంతమాత్రాన బంగ్లాదేశ్‌కు వష్టమేమీ లేదు. భారత బంగ్లాదేశ్ రాజ్యాలు దృఢమైతే పరస్పర సహకారంతో పురోగమించడం తద్వం.

—కృష్ణవేణి

ఇదిగో ఒక నిరపాయమైన తలనొప్పి బిళ్ల!

అవేదన్®

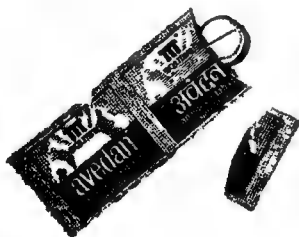
ఆశ్చర్యకరమైన ఎపెప్ గలది
(ఎన్-అసిటిల్-పి-అమిన్ సాల్ట్)

తలనొప్పి బిళ్లను వేమకొనుటకు భయపడి మీరు ఎన్ని సార్లు తలనొప్పిని ఎక్కువ పేరు అనుభవించేరు?

అవేదన్ మీ తలనొప్పికి నిరపాయమైనది. ఎందుకంటే, దానిలో ఆశ్చర్యకరమైన ఎపెప్ ఉంది. అవేదన్ తో చికాకెన చెడు ఫలితములు కలుగవు. దానితో ఉపశమనము కలుగుతుంది—త్వరగా మరియు నిశ్చయముగా.

కనుక తలనొప్పిని పోగొట్టుకోండి—నిరపాయముగా. జలుబు, ప్లూ, యితర నొప్పీలు కూడా దీనితో పోతాయి. ఎపెప్ గల అవేదన్ ను వాడండి.

ఆశ్చర్యకరమైన ఎపెప్ గల అవేదన్ తలనొప్పి, జలుబు ప్లూలకు నిరపాయమైన, నిశ్చయమైన ఉపశమనమును కలిగిస్తుంది.

SARABHAI CHEMICALS

© ఇ.అల్. ప్రిన్స్ ఓ నర్సు ఇన్ కార్పొరేషన్ ద్వారా ఉత్పాదించినది. డిస్ ట్రిబ్యూట్ చేయబడినది. కరెండ్ర ప్రెండ్ర ప్రెవెన్ టివెన్.

అవేదన్ తలనొప్పి బిళ్ల

కోమలికోమలి

కొనరాజు సుబ్బారావు

(గత సంచిక తరువాయి)

ప్రస్తుతా యింటి పనులు చేయని కోమలిని ఇరుగు పొరుగు వాళ్ళు యిప్పుడు చూసి నమ్మలేక పోయారు ఆమె కోమలి అని. కానీ ప్రతి ఒక్కరి వలకరింపుకు

కోమలి సమాధానంగా నిండైన చిరనవ్వు ఆమె పెదాలపై మెరులుతూంది.

కోమలి సంసారానికి వచ్చిన తరువాత ఇరుగు పొరుగు వాళ్ళతో కూడా నిండుగా వలకరించటం సుశీలమ్మ యిదే మొదటి

పారిగా చూడటం మరింత ఆనందం
పొందిందామె.

“అత్తయ్యా!....పాలు మాడు
తున్నాయి.” ఏదిలో నుంచే కేక పెట్టింది
కోమలి

ఆమె అరుషకు సుశీలమ్మ తేరుకుంది.
తన పరిస్థితికి నవ్వుకుంటూ వంట గది
వైపుకు నడిచింది. కానీ ఆమె కంటే
వేగంగా వచ్చి, పాలగిన్నెను పొయ్యిమీద
నుంచి దించేసింది.

“బావి దగ్గర నుంచి రెండు చేద
లందుకొని వస్తానుండ త్తయ్యా!” అంటూ
చివ్వున లేచి రివ్వున వెళ్ళిపోయింది
ఎదురు వస్తున్న సుదర్శనాన్ని చూసి
ప్రక్కకు తప్పుకుంటూ కోమలి.

వంట గదిలోకి వచ్చిన కొడుకును
చూసి విండుగా నవ్వింది సుశీలమ్మ. కానీ
కలిసిస్తూ అంది: “ఇప్పుడు నా మనసు
కెంతో ప్రశాంతంగా వుంది.”

తల్లి ఎంత కాలానికి సంతోషంతో
మాట్లాడ గలుగుతూ ఉందో పూహించు
కున్నాడు సుదర్శనం. ఆ విషయాన్ని
గురించి మాట్లాడడంకోసం లేదతను.
కారణం రాత్రి తను పూహించుకున్నాడు
పూర్తిగా మారిపోయిందని.

“మీ నాన్న పూరి నుంచి వచ్చేంత
వరకూ యిలాగే మారిపోకుండా వుంటుం
దంటావా?”

ఇంత కాలానికి కోడలిలో మార్పు
రావటం ఆమె భర్త కళ్ళారా చూడాలని
ఆమె ఆకాంక్ష!

సుదర్శనం సమాధానంగా కాపీ
ముగించి నవ్వుతూ వెళ్ళిపోయాడు.

అంతలోనే ‘సుశీలక్మయ్యా’ అంటూ
వచ్చింది దుర్గమ్మ.

సుశీలమ్మ ఆమెను చిరునవ్వుతో
ఆహ్వానించింది. ఆమె సంతోషాన్ని
దుర్గమ్మ చాటలేనంత కళ్ళతో గ్రహిం
చింది. అర్థం చేసుకున్నట్లు ప్రతిగా చిరు
నవ్వు నవ్వింది.

“కోమలి ఏదీ!” మామూలుగా అడి
గింది దుర్గమ్మ.

“బావి దగ్గరనుండే రా....కూర్చో....
కాపీ త్రాగుతావా?” అడిగింది సుశీలమ్మ
వేడి పాలు చల్లార్చుతూ.

“ఇప్పుడు కాపీ త్రాగుతూ కూర్చుంటే
ప్రయోజనం లేదు. మీమరిది తానుకు
వెళ్ళాలి. ఒక్కసారి కోమలిని చూచి
నెళదామని వచ్చాను. ఇప్పుడే వస్తానుండ
క్మయ్యా....” అంటూ పెరట్లోకి నడి
చింది దుర్గమ్మ.

ఆమె వెళుతున్న నైపు కృతజ్ఞతా
పూర్వకంగా చూసింది సుశీలమ్మ. కారణం
కోమలిలో యింత మార్పున దుర్గమ్మ
మాటల తీరు అనుకుంది

రోజూ ఉదయాన గ్లాసెడు పాలు త్రాగే

అలవాటుంది సుశీలమ్మకు. పాల గిన్నె లోంచి గ్లాసులోకి వంచింది పాలను. గ్లాసు తీసుకొని వంట గదిలోంచి యవతలకు వస్తుండగా బయటి అడగుమీద కూర్చుని చదువుకుంటూన్న చిన్నకొడుకు 'అమ్మా! నాకూ పాలు....' అంటూ వచ్చాడు.

"ఒరేయ్ బాబూ.... ఈ రోజు మామిడి యింట్లో వన్నేమీ అడగకు. అంతా మీ వదివ యిష్టమే!" నంతోషంగా అని పూజ గదిలోకి వెళ్ళిందామె.

మనస్త్యాలు అర్థం చేసుకోలేని వయస్సు కాబట్టి కుర్రాడిది కొంచెం అసహనంగా ముఖం చిట్టించుకున్నాడు. వదివ కోసం పెరటివైపు పోబోయాడు. అంత తొనే కోమలితో దుర్గమ్మ ఏదో గునగురలాడుతూ రావటం జరిగింది. కుర్రాడిని చూసి సంభాషణ ఆగిపోయింది.

కుర్రాడు గ్రహించే స్థితిలో లేడు. "ఒకరే పాలు...." అన్నాడు.

'నే వెళ్ళిస్తానమ్మా! బాబుకు ఏం కావాలో చూడు....' అంటూ వెళ్ళి పోయింది దుర్గమ్మ.

అంతలో కోమలి వంట గదివైపుకు నడిచింది.

అక్కరి పాలు గ్లాసు నిండుగా పోసి అరికిచ్చింది. కుర్రాడు నంతోషంగా అది అందుకొని ఆడు. మీదకు వెళ్ళాడు మరలా చదువులో ఏ విగి పోయేనున్న కోమలి మరో గ్లాసులో పాలు నిండుగా

పోసింది. గ్లాసుతో వంట గదిలోంచి యవతలకు వచ్చింది. పరివరాలన్నీ నిర్మానుష్యంగా వున్నట్లు తోచాయి

"అత్తయ్యా!" మెల్లిగా పిలిచింది కోమలి.

"ఇదో వస్తున్నానమ్మా...." అంటూ పూజ గదిలోంచి వచ్చింది చేతిలో పాల గ్లాసుతో సుశీలమ్మ.

"పాలు తీసుకోండి...." అంది కోమలి

"తాగుతున్నాను. ఇంకెందుకు నాకు? నీ వున్న తాగేయ్...." అప్యాయంగా అంది సుశీలమ్మ.

"ఇంకొంచెం తీసుకోండి." అంటూ బలవంతంగానే ఖాళీ అవుతున్న గ్లాసుని పూర్తిగా నింపింది కోమలి.

కోడలి అప్యాయకకు నిండుగా నవ్వుతూ చూసింది సుశీలమ్మ. సిగ్గు నభినయిస్తూ వంట గదిలోకి వెళ్ళిపోయింది.

కానీ అంతలోనే ఏదో జ్ఞప్తి వచ్చిన దానిలా "అత్తయ్యా! వీటి గుమ్మంలో ముగ్గు వేయటం చురచి పోయాను అంటూ నడిగింది కోమలి

"ఇదో వేసి వస్తాను..." అంటూ పాల గ్లాసు ప్రక్కనే వున్న కిటికీలో వుండి, ముగ్గు దబ్బాలో వేయటం నడిచింది.

ఉన్నట్లుండి కోమలి గుండెలు అరు

అనుమానం వచ్చినట్లు గ్లాసును పరికించ
సాగింది. నాలికను పైట కొంగుతో
తుడుచుకోవటం మొదలు పెట్టింది.

“అమ్మాయ్.... అమ్మాయ్....” కేక
వేసింది సుశీలమ్మ.

కోమలి సమాధానం ఇవ్వలేదు....
ఉన్నట్లుండి రైర్యాన్ని కూడగట్టుకుంది.

“బాబూ.... బాబూ....” కేక వేసింది
కోమలి నుంచి సమాధానం రాకపోవ
టంతో సుశీలమ్మ.

విసుక్కుంటూ వచ్చాడు కుర్రాడు
చదువు పాడయిందని.

“ఈపాటి ఒక్కసారి త్రాగి చూడరా
బాబూ! నాకేమీ వాసన తెలియటం లేదు.
నాలికంతా పీకేస్తుంది....” అంటూ
అందించింది సుశీలమ్మ.

“కిరసనాయిలా!” అర్థం కాలేదు
సుశీలమ్మకు.

“వదినకు మామూలేగా.... మంచిగా
వున్నట్లే వుండి ఏన్ను ఏడిపించడం!
వదినే కిరసనాయిలు కలిపి వుంటుంది
పాలలో.” పెద్ద తెలివి వున్న వాడిలా
అనేకాడు కుర్రాడు

సుశీలమ్మకు అంతా అయోమయంగా
వుంది. ఒక ప్రక్కనుంచి నాలుక పిడచ
గట్టుకు పోతుంది. “అమ్మాయ్...
అమ్మాయ్...” అని అతి శబ్ద మీద
వీలించింది.

కోమలి మాత్రం రాసున్న అపా
యాన్ని అతి జాగ్రత్తగా తప్పించు
కునేందుకు అతి తీవ్రంగా ఆలోచిస్తుంది.

కోమలి నుంచి సమాధానం రాక... వ
టంతో “దుర్గమ్మా.... దుర్గమ్మా....”
అంటూ గ్లాసుతో వీధి పైపుకు వడిచింది.
కుర్రాడు కూడా ఆమెను అనుసరించాడు.

దుర్గమ్మ యింట్లో లేదు. ఆమె కూడా
భర్తతో బాటు ఉవున్ కు వెళ్ళిందని తెలి
సింది

సుశీలమ్మ మవనంతా అల్లికల్లోలంగా
వుంది. ఎంతో విషయంగా నటిస్తూ తిరిగి
తనను అవమానం చేసింది కోడలు.

రచ్చబండ మీద కూర్చోని వున్న ఓ
పెద్దమనిషి సుశీలమ్మ ఆత్మతకు గ్లాసును
అందుకోకుండా వుండలేక పోయాడు.
పాలను వాసన చూపి “సుశీలక్కా! ఇది
కిరసనాయిలు కాదు ఎండ్రీన్” అన్నాడు.

అంతే! అంతవరకు ధైర్యంగా వున్న
సుశీలమ్మ “ఎండ్రీనా?” అంటూనే ఒక్క
సారిగా నేలకొరిగి పోయింది.

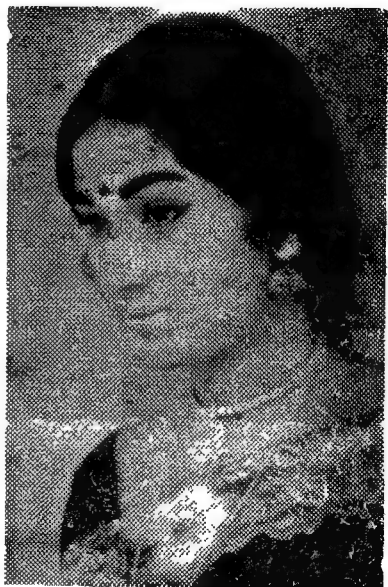
అప్పుడే అక్కడికి వచ్చిన సుదర్శనం
ఒక్క పరుగున యింట్లోకి పరుగు తీశాడు.
ఇల్లంతా శూన్యంగా వుంది. కోమలి లేదు!

కోమలి తను తీర్చుకోవలసిన పగ
తీర్చుకుంది. అమాయకురాలైన సుశీలమ్మ
విండు ప్రాణాలను బలి తీసుకుంది. పగ-
మనుష్యులను ఎంత పీనానికైనా దారి
తీయిస్తుంది. కోర్టుకెక్కితే గాని శిక్షించ
బడదు దుర్మార్గులు. కానీ మానసిక
వ్యధతో కొంతమంది దుర్మార్గులు జీవి
తాంతం బాధపడి కృంగి కృశించిపోతారు.
కానీ అమాయకుల ప్రాణాలు అర్ధాంతరం
లోనే అంతరించి పోతాయి. అయితే ఈ
మోసానికి సరైన శిక్ష ఎక్కడో దేవుడనే
వాడుంటే దైవం ఎదుటనే!

మీ ప్రశ్నలకు

కుమారి వాణిశ్రీ

జ వా టు లు

జె. వి. రామారావు, విశాఖపట్టణం

ప్ర: వాణిశ్రీగారూ! నేటి సినిమాలు వాటి ప్రాముఖ్యత యీ నాటి సమాజానికి ఎంతవరకూ (దగ్గరగా) ఉపయోగపడుతున్నాయి?

జ: ఎంతవరకూ ఉపయోగపడుతున్నవో నాకు వివరంగా తెలియదు. కానీ, ఉపయోగపడితే బాగుంటుందని గాఢంగా నమ్ముతున్నాను.

బి. మురళి, గండ్రాయి

ప్ర: భారత దేశంలో పేదరికం ఎప్పుడు పోతుంది?

జ: దేశ కళ్యాణానికి అందరూ శక్తు పంచి పాటుపడినప్పుడు.

చాగంటి సుబ్బారావు, హైద్రాబాద్, వి.

చలపతి, తిరుపతి

ప్ర: "టెల్లు హిట్ గోల్డ్" అని విదేశీయులు అంటే "కొత్త ఒక వింత, పాత ఒక రోత" అని మనవాళ్ళు అన్నారు. దీనిపై మీ అభిప్రాయం ఏమిటి? మీరు ఏ ప్రవచనాన్ని ఆపరిస్తారు?

జ: పాత కొత్తల మేలికలయికని గురు జాడవారి అభిప్రాయమే నా అభిప్రాయం. ఇది అందరి అభిప్రాయం కావాలని నా ఆకాంక్ష.

వి. శేఖర్, యాదాకి

ప్ర: అక్కయ్యా! మీకు అమావాస్యంటే భయంలేదని విన్నాను నిజమేనా?

జ : ఆప్పుడే పార్థమియొక్క గొప్పతనం తెలుస్తోంది.

క. ప్రభాకర్, దార్ల

ప్ర : ఏదో చెప్పాలని, ఏదీ చెప్పలేని పరిస్థితి. ఏదో చేయాలని, ఏదీ చేయలేని పరిస్థితి. ప్రతి మనిషికి జీవితంలో ఒక్కసారి సంభవిస్తుంది. ఎప్పుడూ ఎందుకూ

జ : చెప్పడం, చేయడం మనసుమీద ఆధారపడివుంటాయి. మనసు విడుదలై పడినప్పుడు ఏదీ చెప్పలేం.- ఏమీ చేయలేం!

అక్. శాశిరావురెడ్డి, నానక

ప్ర : వాణిశ్రీగానూ, శ్రీకి నవాజ్ పోందర్యమేదీ:

జ : సిగ్గు, పింగారం అన్నారు పెద్దలు.

ఇ. ఎస్. ప్రభాకర్, పాకాల

ప్ర : అక్కయ్యగానూ! మీరు ఇంత బాగా నటించి పేరు సంపాదించుటకు కేవలం మీ ఆదృష్టమూ, లేక మీ కృషి ఫలితమూ?

జ : రెండూనూ.

మాడిశైలి కాజేతం, నిగమానాద్

ప్ర : వాణిశ్రీ అక్కగానూ! ఒక శ్రీ పంసారికంగా సుఖపడలేక, భర్తను సుఖపెట్టలేక, మరణియొకరికి మనస్వల్పతేక సుఖపడాలని ఆశించతారు. ఎలా? మీ అభిప్రాయ మేమిటి?

జ : ఒకరిని సుఖపెట్టడం చేతకానప్పుడు తాను సుఖపడాలనుకోవడంలో అర్థంలేదు.

C. Krishnabai, Rayadurg

Q : I Think action is nearer to reality but not real: Who is your favourite God?

A. Because it is an ACTION: LORD VENKATESWARA.

ఎమ్. ఆదినారాయణ, శ్రీరాజుగళం

ప్ర : సోదరి! ప్రేమించిన వ్యక్తిని మరచిపోలేక అతని పోదోసు ఆరాధించింది ఒకామె. అది తప్పు; అనినీతా?

జ : కాదు. వీలే!

పంపన దయానందబాబు, కళక

ప్ర : సిసి యాక్టర్స్ లిందర్నీ బేపుళ్ళ కంటే ఎక్కువగా పూజించుచున్నారు. కారణం ఏమిటంటారు? వివరించి చెబుతారా?

జ : కనిపించని దేవుని వేషాల్ని ధరించి కనబడుతున్నారు కాబట్టి.

యు. ఎస్. రావు, కలకత్తా

ప్ర : వాణిశ్రీగానూ! మీరు బంగ్లాదేశ్ ప్రజలకు ఏమైనా విరాళం యిచ్చారా?

జ : ఇచ్చాను.

‘పేదలకొకటి పుడు మరీ తల్లి నామువ్వ సుకల్మ
వివడి పుట్టిన పడుండే’ అని నెత్తి నోరు పడుకున్న
కమల బిడ్డ!

యం. శంకరరాజ్, తెలంగాణ

ప్ర: ఏమండీ! దారివెంట పోతున్న
ప్రీతి అక్కా అనిగానీ, సోదరి అని గాని
పిలిచి మాటలాడితే ఎంతో ఆస్వాదంతోగా
మాటలాడుతారు. అలా కాక పూరికే
పిలి సే కాలికున్న చెప్పతీస్తారు....

జ: అంతేనండీ నోరు మంచిదైతే
పూరు మంచిదైతే దంటారు.

ఎస్. విజయకుమార్, హైదరాబాదు

ప్ర: ప్రభుమైన వాణిశ్రీగారూ!
ప్రేమనగర్ లోని “కడవెత్తుకొచ్చింది...”

అను పాట ఏ ఊరిలో ఎప్పుడు చిత్రీక
రించ బడినది?

జ: ఊటిలో.

‘పెసరమల్లి కమల, బి. ఎ. గుంటూరు’

ప్ర: వాణిశ్రీగారు! పిఠామరంగంలో
ప్రవేశించాలనుకొనే వారికి మీ ఆను
భవంతో కూడిన సలహా ఏమిటి? నటి
మణులకు తమతోడి నటీమణులపై ఎలాటి
భావం వుంటుందీ?

జ: దిగితేగాని లోతు తెలియదు. స్నేహ
భావం.

మంచికెడ్డి సులోచన

(గత సంచిక తరువాయి)

నా జీవితం యెత్తి చూపి లొంగదీయాలని చూస్తున్నారా? తీక్షణంగా అడిగారు.

“ఊ! పిచ్చివాడివి. అలా చెయ్యడలిస్తే యింతసేపు నీతో వాదన దేసికొనుదీరే! మంచికో చెడుకో నిన్ను చూడగానే ఓ విధమైన వాత్సల్యము కల్గింది. ఈ నాడు నువ్వు నా పంథ చేతుకపోయినా నిన్ను నేను ఏమీ అనను. కాని ప్రపం

చాన్ని అర్థంచేసుకో. మోసమూ, అనాయము మనం పెద్ద మనుష్యులుగా వ్యవహరించే సాధనాలు. అవి లేవినాడు మనకూ వెర్రివారికి తేడాయే వుండదు లోకం దృష్టిలో. ఆలోచించు. నీకు అంగీకారమైతే గేపురా. లేకుంటే నువ్వు యిక రావద్దు. నా గురించి భయంఅక్కరలేదు. సినిమాలో విలన్ లాగా నిన్ను బ్లాక్ మెయిన్ చెయ్యను. హాని అంతకన్నా చెయ్యను” అతను తనగదిలోకి వెళ్ళిపోయాడు.

నా జీవితంలో అడుగడుగునా తల
యెత్తే సమస్యల నెలా పరిష్కరించు
కోవాలో తెలియదు. ఆ రాత్రంతా పిచ్చి
వాడివలె హుస్సేన్ సాగర్‌లోకి చూస్తూ
టాంకబండ్ పైన గడిపానంటే యెవరూ
నమ్మరు. అతను చెప్పింది విజయే కదా,
అవసరానికి అతను అడుక్కోనియెడల నా
జీవితం యెలా వుండేదో, విజయితీ
యెక్కడ ఉంది! ఆలోచించి బుర్ర పాడు
చేసుకుని చివరకు అతనికి సహాయ పడు
టకే నిశ్చయించుకున్నాను."

"యెంత పని చేశాడు?" ఆశ్చర్యంగా
భార్యవంక చూచాడు. ఆమె తను చేసిన
దాన్ని అంగీకరిస్తుందనుకున్నాడు.

"చూడండి. ప్రక్కవాడు తప్పు చేస్తు
న్నాడని మనంచేస్తామా? యెందరో మోస
గాళ్ళుండవచ్చు. కొందరయినా మంచి
వాళ్ళు లేరా? ధర్మం నాల్గపాదాల నడవక
పోయినా కుంటిగా నడుస్తుంది. యెవరో
చేశారని మనము ఊబిలోకి దిగడం ఏమీ
బాగాలేదు" అన్నది.

"మంచో. చెడో ఆ క్షణంలో అంత
కంటే మార్గం కనిపించలేదు. వెళ్ళి నా
అంగీకారము తెలిపాను. కాని ఆయన
యిస్తానన్న పదవశాతం లాభం మాత్రం
అంగీకరించలేదు. పని ప్రారంభమైంది.
ఓషను బాగాలు తిరిగినట్టే నాలో ఆలో
చనలు తిరిగేవి. రాత్రింబవళ్ళు నిద్రలేక
బాధపడ్డాను. రాత్రిళ్ళు పోలీసులు స్వప్న

ములో తిరిగేవారు. కొన్నాళ్ళకు అలవాటు
వడ్డాను. ఈ పని మొదలుపెట్టినప్పటి
నుండి, మరీ ఒంటరితనమును ప్రేమించ
డము మొదలుపెట్టాను. నా నీడను చూచి
నేనే భయపడేవాడిని. అటువంటప్పుడే
"ప్రతీకారం" కథ వ్రాశాను. అంత
ఒంటరినైన నా జీవితంలో నువ్వు ప్రవే
శించావు. నారాయణదగ్గర పని ముగించు
కొని వస్తున్న నా కారుకు అడ్డంపడ్చావు.
అశాంతితో అలమటిందే నాకు అచేతనంగా
ప్రశాంతంగా నున్న నీ ముఖం చూడగానే
యెంతో తృప్తికలిగింది. విన్ను హుస్సే
టల్లో చేర్చాము. అపరిచితురాల వయినా
యెన్నో రోజుల పరిచయమున్నట్టు తో
చింది. దానికి కారణము ఇద్దరి జీవితాలు
ఒకలాంటివి కావటమే కావచ్చు. నీవు
చెప్పిన కథ విన్నంతనేపు మా పిన్ని,
బాబాయి గుర్తుకొచ్చారు. విన్ను ఒడులు
కోవాలని లేదు. ఈ రోజు విజయం చెపు
తున్నాను సుఖీ! విన్ను మీ వారు ఇంట్లోకి
రావద్దనే కోరుకున్నారు. అట్లాగే జరిగింది.
కాని నా జీవితానికి స్థిరత్వంలేదు. విన్ను
అన్యాయం చేస్తానేమోనని బాధపడి గురు
కులంలో చేర్పించాను, నీ ముఖం చూచాక
నారాయణగారింటికి తరచూ పోలేకపోయే
వాడిని. యెప్పుడయితే విన్ను ఇంట్లో

సీరియస్

జరిగిన కథ

సుశీల చిన్నతనంలోనే తల్లి-తండ్రులను పోగొట్టుకొని మేనత్త కనకదుర్గమ్మ దగ్గర పెరుగుతుంది. విధవశాస్త్రు అరవై ఏళ్ళ వలసతితో వివాహం విర్ణయమనటంతో యింట్లోంచి పారిపోతుంది సుశీల. కారు యాక్సిడెంట్లో సుధీర్తో పరిచయ మేర్పడుతుంది. శీలాన్ని పోగొట్టుకున్న శశిలో చలసతి వివాహమవుతుంది. సుధీర్ అదరణలో వదవటమేగాక అతన్ని వివాహం చేసుకుంటుంది సుశీల. దుర్గమ్మ కుటుంబ పరిస్థితి తారుమారైంది. శంకర్ శశికి మానసిక శత్రువైనాడు. కుమారుడు రాజా పెంపకంలో జాగ్రత్త తీసుకుంటోంది సుశీల. భర్త పూర్వ వృత్తాంతం అర్థం కాక నతమతపవుతుంది సుశీల. వర్షంలో తడుస్తున్న ఉమాపతి దంపతులను యింటికి తీసుకువస్తాడు సుధీర్. కోడలి జీవితాన్ని చూపిసంతోషించి కన్ను మూస్తాడు ఉమాపతి. సుధీర్ పై పోలీసులు నిఘా వేశారు. గత జీవితాన్ని గురించిన ప్రశ్నలకు సుధీర్ సరైన సమాధానం యివ్వలేదు. తన పుట్టక వృత్తాంతం చెబితాడు. నిజం చెబునుకొని బాధపడుతుంది సుశీల.

—ఇక చదవండి.

తెచ్చిపెట్టుకున్నానో. అప్పుడే నారాయణగారు నాపై చిరుబురు నుంటూ. యే నాడు లేసింది యింటికి వచ్చి హెచ్చరించారు! నీ ప్రకాంతమైన ప్రవర్తనను పువ్వులా తిరిగే విన్నుచూస్తూ యెన్నోసార్లు నాకథ నీకు చెప్పాలని. భయమువేసి ఊరుకునే వాడిని. నీ అంతట నువ్వే మన పెళ్ళికి అంగీకరించావు. సంతోషించాను. నువ్వు బంధువులను. ప్రియమైన పిల్వాలని ఉత్సాహపడేవానిని నాలోని కల్పవృక్షము. బంధు జనమొక్క రాబందు బుద్ధులు నన్ను వారికి దూరంగా వుంచేవి. మనము ఢిల్లీ వెళ్ళినప్పుడే సింగ్ పట్టుపడ్డాడు. అప్పుడు త్వరగా వచ్చి. అతనిని విడిపించవల్సి వచ్చింది సింగ్ కావల్సి పటు పడ్డాడని నా అనుమానము. అతనికి నారాయణ యిచ్చేది సరిపోలేదు ఇంకా కావాలని పేచిపెట్టాడు. కనీసం నేను అంగీకరించని భాగమైనా తనకు. జాప్యవాస ఇవ్వమని పేచిపెట్టేవాడు. నారాయణగారు ఒప్పుకోలేదు. దానితో అప్పుడే పట్టుపడ్డాడు. కొంతదబ్బిచ్చి విడిపించినా. అతని వారకం అనుమానాన్నదంగా ఉంది. బాన్సు హెచ్చరించాను కూడా. ఇది రెండవసారి పటుబడటం...."

"మరి మీ పేరు చెప్పినాడట" సుశీల ఇనస్పెక్టరుగారు చెప్పినదంతా చెప్పింది.

"నా పేరు సింగ్ చెప్పలేదు. లంచం ఆశచూపించి చెప్పించుకొన్నారు."

“మీ బాబాయి చేసేవని అంటారు లేక యంతెవరయినా చేస్తున్నారా?”

“మా బాబాయి చేస్తున్న పనే. ఆ స్త్రీకై కోర్టులో దావా వేశాను కదూ?”.... తాత గారు రిజిస్టర్ చేసిన నాటి నకళ్ళు తెప్పించాను. డబ్బుంటే పనులు చాలా సులువుగా అవుతాయి. ఆ స్త్రీ నా కొచ్చినట్లే యిక యిన్నాళ్ళూ దానిమీదోచ్చే ఆదాయము వాడుకున్నాడు. అదిమాత్రం తాలాది. అతనికి మతిపోయింది. యిలా జరుగుతుందని ఊహించి ఉండడు నామీద పగబట్టాడు ఒకరోజు నేను థిల్లిలో ఆటోకోసం చూస్తున్నాను. నలుగురు రోడీలు చుట్టుముట్టారు. జేబులోనుండి పిస్తలు తీయగానే అదిరిపోయాడు. తాము తబ్బుకు గడ్డితిన్నామని, వదిలిపెట్టమని బ్రతిమాలారు. అప్పటినుండి ప్రమత్తుడనయి తిరుగుతున్నాను. నా గురించి, నారాయణగారి గురించి, విశాఖపట్టణము వచ్చి ఆరాలు తీచుటం మొదలు పెట్టినా తట, మరి యెలా కనుక్కున్నాడో సింగుకు మాకు పరిచయమని, సింగు పట్టుబడగానే

అతనిని జామీనుపై విడుదల చేయించి, నాటకం ఆడకున్నాడు అడనియ్యి. నేను సిద్ధంగా ఉన్నాను” తేలికగా ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు సుధీర్,

“అదికాదండి. మరి ఆ సింగు చెప్పే అబద్ధాల వల్ల మీ పైకి కేసు రాదూ?”

“ఎందుకు రాదు. అప్పుడు చూద్దాము. చాలా రాత్రి అయింది నిదురపో.”

“నా నిద్రకేం రోగం? పడుకుంటాను రెండి. కేసు మీ మీదకు రాకుండా చూచుకోలేరా? మీరే అన్నాడుగా డబ్బుతో పనులు సాదించవచ్చునని” మళ్ళీ అడిగినది.

“సాదించవచ్చు. డబ్బు అవసరము లేదు. నేను కొంచెము మానవత్వము మరిచిపోతే నేను బయటపడాలంటే నారాయణగారిని, అతని మిషన్ తో సహా వట్టించినాడు. ఆ పని నేను చెయ్యలేను. సింగ్ కు మిషన్ ఉండేస్థలం తెలియదు. అవన్నీ ప్రభుత్వం తెలుసుకొని నన్ను బంధిస్తారు. నా తప్పు ఒప్పుకుంటాను.

ధరలు పెరగకుండా వాటిని స్థిరీకరించే విషయంలో ప్రభుత్వం సర్వప్రయత్నాలు చేస్తుంది. అధికలాభార్జనా పరులు, దొంగ నిలువలు చేసే వ్యాపారాలు, బ్లాక్ మార్కెట్టు ధరలు మరింత అసాంఘిక శక్తులను అతికఠినంగా అణచివేయడం జరుగుతుంది.

పి. వి. నరసింహారావు

ముఖ్యమంత్రి

వా రే శిక్ష విధించినా అనుభవించటానికి పిద్దంగా వుంటాను" అన్నాడు నిశ్చింతగా.

"నారాయణగారి విషయంలో అంత ఉదారత చూపే మీకు. నూ విషయము పట్టలేదా? నన్ను రాజాను ఏం చేద్దామని?" ఈ సారి ఆమెగొంతు జీరపోయింది.

"నువ్వీ!" ఆమెను దగ్గరకు తీసుకువి పాలభాగం ముద్దు పెట్టుకున్నాడు. "మీ రిద్దరూ నా రెండుకళ్ళు నువ్వీ. నేను ఆను క్షణం మీ గురించే ఆలోచిస్తాను. నువ్వు యిరవై ఏళ్ళు విండకమునుపే నూరేళ్ళు అనుభవించే కష్టాలు అనుభవించావు. ఇక నువ్వు హాయిగా ఉండాలి. రాజా భవిష్యత్తు ఉజ్వలింగా ఉండాలి. నాన్నగారు నన్ను విపరీతంగా ప్రేమించారు. నా కోసం యెన్నోచేశారు. నాకు సుఖజీవితం అలవాటు చేశారు. రాజాను అలా కాదు. మామూలు మనిషిగా పెంచాలి. అందుకే విన్ను వారించాను. గుర్తుంచా? రాజా వుట్టినరోజు ఘనంగా చేస్తానన్నావు. వద్దు, మన బిడ్డడు కష్ట, సుఖాలు తెలుసు కొంటూ ప్రవంచాన్ని అర్థంచేసుకుని, ఆదంబరాలకు దాసుడు కాకుండా పెరగాలి. నా విషయంలో ఏమీ దాడుకోలేదు, నీకు ఎలాతోస్తే అలాచెప్పు. చెయ్యడానికి పిద్దంగా ఉన్నాను. ఆ లో చించి రేపు మాట్లాడుదాము? రాజా కడులుతున్నాడు చూడు." సుశీల లేచివెళ్ళి రాజా దోమతెర వరిజేసి వచ్చినది

"నేను కోరేదల్లా ఒక్కటేనంది.... మీరు ఆ వలయంనుండి బయట పడాలి. మీమీదికి కేసు రాకుండా చూడుకోండి." అన్నది బ్రతిమాలుతూ.

"చూద్దాం. ప్రభుత్వము అన్ని విషయాలు పేకరించిననాడు శిక్ష అనుభవించక తప్పదు.... ఏమీకా. రాజాకు ఏ లోటు రాకుండా చూస్తాను. నారాయణగారు ముందుగానే జాగ్రత్త వహించితే, ఎంత నిష్ఠూరమైనా వహిస్తాను కాని, అతనికి సహకరించను."

సుశీల ఏమో చెప్పబోయి మాని వేసింది.

"చెప్పు సుశీ! ఏ విషయములో నందే హము చలదు. నీకు వాస్తవం చెప్పాను." ఆమె ముంగురులు నవరిస్తూ అడిగారు.

"మీ పరిస్థితి యిలా ఉంది ... నాకేమో మన రాజాకు చెల్లెల్ అమ్ముడో పుట్టి బోతున్నారు."

"నిజం.... దొంగ! చెప్పవేం.... తమ్ముడో అంటావేం-చెల్లెలే కావాలి." ఆమెను దగ్గరకు లాక్కున్నాడు. "నువ్వేం దిగులు పెట్టుకోవద్దు సుశీ! మదిద్దరి గత జీవితాలు యింత కంటే గడ్డుగానే గడిచి నాయి. ఇప్పుడు కష్టసుఖాలు చెప్పకోవడానికి ఒకరి కొకరము ఉన్నాము బ్రతుకు మీద ఆశలు కల్పించటానికి మన ఏల్లలుంటారు. జీవితములో యిదే చాలా కష్టతరమైన సులువు. ఆ తరువాత అంతా

విశ్చింతగా ఉంటాము నా మనఃసాక్షి చెప్తోంది. ఒక్క విషయము - నీ వుపసంతోషముగా ఉంటే నాకెంతో బలము. ప్రొద్దుట నువ్వలా ఆవేదనకో అలమటించిపోతుంటే నేను ఎంత బాధ పడ్డానో ఎంత పశ్చాత్తాప పడ్డానో...." భర్త నోటికి చెయ్యి అడ్డం పెట్టింది.

"క్షమించండి మీరు అలాంటి పనులు చేస్తున్నారంటే నహించలేక పోయాను. మీకు కోపం వస్తే రెండు కొట్టండి తిట్టండి కాని, మాకు దూరం వెళ్తానని అనకండి, అది నేను సహించలేను" అన్నది అతని హృదయముపై తల పెట్టి.

"మీకు దూరముగా నేను మాత్రముండగలనా సుఖీ లేటయింది పడుకో!" అన్నాడు.

ఆమె పడుకుంది. కాని నిద్ర పటలేదు. అతను మాత్రం విశ్చింతగా నిదుర పోయాడు. ఆమెకు ఎన్నో ఆలోచనలు, ఎన్నో సందేహాలు చుట్టుముట్టినాయి.... నిదురలోనే ఆమె చుట్టూ చేతులు వేసి దగ్గరకు తీసుకున్నాడు. అతని చెయ్యి ఆమెకు కంచుకోటలా అనిపించింది. ఎప్పుడో నిదురబోయింది.

రాజా, సుధీర్ల అల్లరితో మేలుకుంది సుశీల. ఎదుటి బల్ల మీది గడియారము ఎనిమిది డాటి వెక్కిరించింది. త్వరగా లేచి వచ్చింది. సుధీర్ నన్నగా నవ్వాడు.

పిగ్గుతో తల వంచుకుని పెరడు వైపు వెళ్ళింది.

* * *

"అమ్మా! నిన్ను తెలిసిన దానవనుకోనా, లేక వెర్రిబాగులదానవనుకోనా?" శశి కోపంగా ప్రశ్నించింది

ప్రసన్న మౌనముగా వింటోంది ... దుర్గమ్మ ప్రేమకు శైథవేస్తూ కూర్చుండి ఉంది.

"ఏమన్నా అనుకో! యిరవై ఆరేళ్ళ ఎలాగూ పెంచాను. ఇంకా రెండు ఏళ్ళు పెంచడానికే అభ్యంతరము లేదు ఇల్లా అమ్మిన డబ్బుతో కట్టుం యిస్తాను. పెద్ద మునినావసానిలా అది చెప్పినదట, ఇది వచ్చిందట. రెండో సమ్మంధం: ఇద్దరు పిల్లలున్నారు. నేను యివ్వనుగాక— యివ్వను! నువ్వు కన్నావు. నా బాత రేపు అర్థం అవుతుందిలే!" అన్నది ప్రేమ నెత్తిన పోటు పొడుస్తూ.

"నా నెత్తిన ఎందుకే పోట్లు పొడుస్తావు?" ప్రేమ కయివి లేచింది.

"అమ్మా! అక్కయ్యంటే నాకు ప్రేమ లేదనా? ఆమె ఓయింటిది కావాలనే నా తాపత్రయము. మొగపిల్లలు ఎట్లా తిరిగినా ఎవరూ ఆక్షేపించరు. వెంకట్ గురించి, నంపత్ గురించి ఎవరూ పట్టించుకోరు. అడపిల్లంటే అందరికీ లోకువే! అక్కయ్యకు యిరవై ఆరేళ్ళు డాటాయి. ఇంకా

నీకును నీకును ఇకమేమో
అయితే మరెందుకూ చేరొచ్చ
ధర్మసుపత్రిలో

ఎప్పుడుచేస్తావు పెళ్ళి అప్పుడు అక్కయ్య
ఈడుకు తగిన వరుడు దొరకవద్దా? శశి
ప్రశ్నించింది.

“మహా చెప్పొచ్చావు. అందరూ తమ
పిల్లల పెళ్ళిళ్ళు సరయిన వయసు చెప్పే
చేస్తున్నారులే? ఇంకా రెండు అంటాను.
నేను కోరిన విధంగానే దాని పెళ్ళి చేస్తాను.
పోతే పోయింది, పాతిక వేలు కట్టం
యిస్తాను. కనకదుర్గమ్మ శిరమ్ముడు
పోయిందా? పేరమ్ముడు పోయిందా? వీకు
ఘనముగానే చేయాలని కలలు కన్నాను.
నా బంగారుతల్లిని నెత్తి మీదికి తెచ్చు

కుంటిని. మర్యాదకు పాటుపడి, విన్న
ఆ ముసలాదికి ధారపోసాను.”

“గతం త్రవ్వితే లాభం ఏమిటమ్మా;
నాదెలాగో అయింది. అతనికి ముప్పై-
ముప్పై రెండు కంటే ఎక్కువ లేవుట.
స్కూల్లో అక్కయ్యను చాలా తడవలు
చూచాడట. ఆప్తిపాస్తులన్నాయి. పిల్ల
లంటే ఏమయిందో ఇన్ని జరిగినా నీకు
కనువిప్పు కాకపోవటము ఆశ్చర్యముగానే
ఉంది. నీ వెర్రి ప్రేమతో మా జీవితాలు
పాడుజేళావు.”

“ఏమిటే వాగావూ? మళ్ళా అను

అమాట, వెర్రిపేమా నాది? మీజీవితాలు నేనేం జేశానే? కళ్ళు నెత్తికి వచ్చి యిష్ట మొచ్చినట్టు తిరిగి, యిప్పుడు నన్నుంటావు?"

"అమ్మా! అరుపులెందులే... బయట జీతగాళ్ళు వాళ్ళుంటారు. ఒకటికి రెండు కల్పించి ప్రవారం చేస్తారు." ప్రసన్న నెమ్మదిగా జవాబు చెప్పింది.

"నువ్వు నన్నే అంటావేమే? అది ఎంతెంత మాటలంటున్నదో చూడు. నా పిల్లలు రాజాల్లా పెళ్ళగుళారని, ఆయనను కూడా లెక్కచెయ్యక మిమ్మల్ని నెత్తిన పెట్టుకున్నాను. కొండ మీది కోతి కావా లన్నా తెచ్చి యిచ్చాను." ఆమె ఏడ్చు మొదలు పెట్టింది.

"ఈ యింట్లో ఏళ్ళు వస్త్రై పోయింది. కొండ మీది కోతినిచ్చే మమ్మల్ని కోరు లను చేశావు. మొన్నటికి మొన్న, బ్యాంకు లోంచి డబ్బు తీసి పెద్దన్నయ్యకెందు కిచ్చి నట్టు? ఇదివరకే కొంప గుండమయి పోయినది. నగలు, నాణ్యాలు నాశనం చేశాడు..."

"కావాలంటే అందరినీ అడుగు.... వాడెంత మారిపోయినట్టు కనిపించాడో, చక్కగా యింటి పట్టునే ఉండి వ్యవ సాయము పనులు చూచుకున్నాడు. బాధ్య తగా తిరిగినాడు. ఇంజను ఆయితే వ్యవ సాయం సాగిస్తాను. రెండింతలు పంట పండిస్తాను అంటే నిజమేననుకున్నాను.

నాకేం తెలుసు యింత మోసమని.... పరాయి వాడయితే ఎమో అనొచ్చు— స్వంత కొడుకు. కాదని ఎట్లా అంటాను? నా రాతనే బాగలేదే తల్లీ! మీ అందరిచేత పడే దినము వచ్చింది."

"ఇదొక గోల.... అది కాదే! ఉన్న యిల్లమ్మి అక్కయ్యకు కట్నం యిచ్చి, రేపు ప్రేమను, వేణును ఏం చేద్దామని?" శశి ఈసారి మంచిగా అడిగింది.

"ఏదో ఒకటి అవుతుందిలే! నీకు అక్కయ్య మీద అంత ప్రేమంటే ఓ పని చెయ్యరాదులే!"

"ఏదో ఒకటి అవుతుందిలే! నీకు అక్కయ్య మీద అంత ప్రేమంటే ఓ పని చెయ్యరాదులే!"

"ఏం చెయ్యాలో చెప్పమ్మా? నాకు చాతనయిందయితే తప్పక చేస్తాను."

"చాతకాని ఫనేం కాదులే! మీ మారుటి కొడుకు బావమరిది చక్కగా ఉన్నాడు. ఇంజనీరో ఏదో చేస్తున్నాడు మీ ఆయనను వెంట బెట్టుకుని, వెళ్ళి ఆ సంబంధము మాట్లాడు."

"అమ్మా! వాళ్ళ విషయము నీకు తెలియదు. లక్ష రూపాయల కట్నం, వేరే లాంఛనాలమీదున్నారు. మా అబ్బాయే ఎన్నోసార్లు తిట్టుకోగా చూచినాను. వారి పద్ధతులే వేరమ్మా!"

"వాళ్ళకు అర్హత ఉన్నది అడుగు

తారు. పిల్లను చూస్తే వాళ్ళే ఉద్దేశాలు మార్చుకుంటారు."

"అక్కయ్య కంటే అందమైన అమ్మయినా చూడారమ్మా! ప్రతి అమ్మయికి ఏదో ఒక వొంక పెట్టడము, వద్దనటము, ఏమాత్రము అవకాశమున్నా, నేను నా సాయశక్తులా ప్రయత్నించే దానను. అమ్మా! అలాంటి వారు ఊరికే చేసుకుంటామన్నా అక్కయ్యను యివ్వ కూడదు."

"పోవే పెద్దకబుర్లు... ఈ వెంకట్ వెధవ మూలానగాని లేకుంటే చలపతి మామయ్యను ఒప్పించక పోదునా! చూద్దాము దాని అదృష్ట మెలాఉందో" దుర్గమ్మ ఆశగా చూచింది.

"అమ్మా! నేను చెప్పేది చెప్పాను, నీ యిష్టం. అక్కయ్య చిన్నపిల్లకాదు, అందరూ ఆలోచించండి, మన విషయాలే కాక ముందు మన వెనక వారిజీవితాలు కూడాచూడాలిగా! చిన్నప్పుడే ఆలోచనలు అభిమానాలు లేక అంతా.... తారుమారు చేసుకున్నాము" విసురుగా చెప్పి లేచింది. శశి.

"వేణు పాపను తీసుకొని వచ్చాడు. చక్కగా కబుర్లు చెప్తుంది పాప. వెళతాను అక్కయ్యా"

శశివెనకాలే ప్రసన్న వెళ్ళింది పాపను ముద్దిడుకున్నది.

"శశి! అమ్మమాటలు పట్టించుకోకు. కోపం తెచ్చుకోకు. ఆమెది ఒక విధమైన తత్వము. ఇక మారదు. మనం నింఁచి ఆమె నింకా గాయపరచవద్దు అకను నన్నిష్టవదితే వివాహానికి ఒప్పుకో! నా కిష్టమే. బయటివారు నిన్నేకాదు. నన్నూ సూటిపోటి మాటలతో ఆనవల్సినవన్నీ అంటున్నారు. నేను భరించి ఊర్చుంటున్నాను. సిగ్గువిడిచి నాకు చెళ్ళి చేయి అమ్మా! అని ఈ పరిస్థితులలో యెలా అడగను! మనం యెన్నో అనుకుంటాం అన్నీ కావు. మునలివాడితో నువ్వు కావరం చెయ్యటం లేదా!" నిట్టూర్చింది ప్రసన్న.

శశి ఆవుకోలేని దుఃఖంతోవచ్చి అక్క భుజంపై తలవాల్చి ఏడ్చింది.

"అక్కా! నువ్వు బాధతో ఈ నిర్ణయానికి రావద్దు, బాగా ఆలోచించు; నన్ను

దేశ రక్షణకు మన సర్వశక్తులను కేంద్రీకరించే సంకల్పంతో మనం ప్రజల సందరిని సమీకరించాలి.

పి. వి. నరసింహా రావు
ముఖ్యమంత్రి

ఉదాహరణగా తీసుకోకు. పగవారికికూడా నావంటి జీవితం వద్దు నేను గ్రుడ్డిగా ప్రవర్తించినందుకు నాన్నను లెక్కచెయ్య నందుకు ఫలితం అనుభవిస్తున్నాను. నీ జీవితం నుభవదం కావాలని నా వాంఛ" ఈ కన్నీరు వర్షింది.

"ఈ ఉరుకో చెల్లీ. నేను ముందటి ప్రసన్నను కాను. జీవితం అనేకమైన పాఠాలు నేర్పినది. అహంకారము. అతి మానము. అతి ఈమూ అన్నీనడవాయి. నేను మామూలు ప్రేమి. నేను హృదయ పూర్వకంగా అంగీకరిస్తున్నాను అకనిని చూడవలసిన అవసరంలేదు. అన్ని విషయాలు నువ్వు మాట్లాడు. వచ్చే ఏడు ప్రేమ హైస్కూలు చదువు అయిపోతుంది దాని విషయం చూడాలి" అన్నది.

"దాని విషయం తరువాత ఆలోచించవచ్చు. మరి నేను అన్నీ మాట్లాడినాక, అమ్మ పేచి పెడుతుందేమో;...." కారులో కూర్చుని అడిగింది.

"మరేం ఫరవాలేదు. అమ్మ పేచీలకు భయపడే నాన్నగారు తనను తాను చంపుకున్నారు. నేను నవ్వుచెప్తాను."

కారు కలి పోయింది. ప్రసన్న భారంగా పెద్దబోకి వెళ్ళింది. ఆమెకు తన విరక్తయము సమంజసుమగానే తోచిందే కాని తిప్పగా అనిపించలేదు.

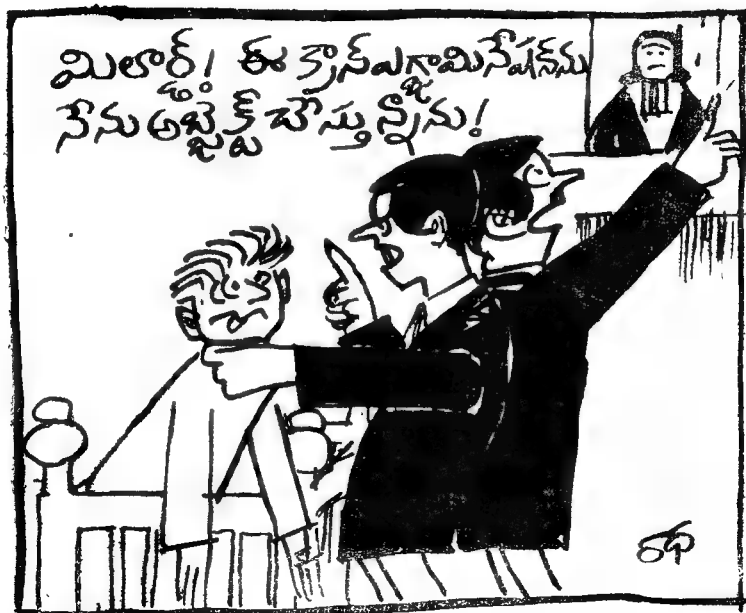
"ఏమిటే అది అక్కడ మారి పోస్తుంది" దుర్గమ్మ అడిగింది.

"నేనేం పసిదానా అమ్మా! అది చెప్పింది నమంజనమేననిపించింది. ఒప్పుకున్నాను.

"ఏమిటే. నేను న్నానని మరిచి పోయావా" కోపంగా మీదికి వచ్చింది.

"అమ్మా! నువ్వున్నావు! ఇంట్లో ఉంటావు. నా విషయము నీకేం తెలుసు? ఇంట్లో పొరపాటు ఒకరికయ్యాక... ఆందరూ అనుభవించాలి.... నా ఎదుట మంచిగా పయకరించినవారే నా పెంతు.... మాకు-ఆ వెళ్తుందే అవిధ చిన్న పిల్లలా జెడ ప్రేమదేసుకుని వస్తుంది. ఏం భాగవతమో ఏమో, చెల్లెలికి పెళ్ళయి ఓ అమ్మాయి కూడా ఉంది. ఇంకా ఈవిడకు కారేదు." అని ఒకరంటే, ఆ కారేజిలో చదివించటంగా ప్రేమవ్యవహారమేమోరే" అని మరొకరు. ఇంకా నీకాతి నీవంగా అంటారు. నేను పేరం గాలన పోవడము మాని ఎన్ని రోజులు అయింది? ఈ జీవచ్ఛిమైన బ్రతుకు ఇంటే. ఎక్కడో ప్రశాంతంగా వావలము నమముకదూ! మరో రెండేళ్ళలో ప్రేమ పెళ్ళి కెనుగుతుంది దాని పెళ్ళికి నేను అటంకముగా నుండరాదు." అని అవతలికి పోయింది.

"మీ ముష్టిని తల్లి బద్దాలాటి బిడ్డలు గుర్రానా నా కోరిక ఏమి తీర్చాలని భగవంతుడు... తమ్ముడిని ముచ్చగా పెంచి, పెళ్ళి చేద్దామంటే-వాడో మలం లేనిదాన్ని

తెచ్చుకునే పిల్లలో వీట చెక్కలో అంటే వాడో దాన్ని కట్టుకునే. వీడు ఉడు మీద తిరుగుతూ గడిపే ఆడపిల్లలను అయివంటి కిచ్చి నల్లరు మెచ్చుకునేటట్లు ద్వామంతు దాని రాతట్లా ఏడ్చింది. దీని రాత యట్లా తుడిచింది." అని కళ్ళు పుడుకుంది.

వేణు పరుగెత్తుకొచ్చాడు. "అమ్మా! చిన్నన్నయ్య ఉత్తరమే!" అని తెచ్చి నాడు.

అశ్రుంగ అందుకుని విప్పింది.. "వీళ్ళో రోగం. అమ్మకు ఇంగ్లీషు చదివే తెలియదా? అక్కయ్యను యిలా పిలుపు "

వేణు వెళ్ళి ప్రసన్నను పిలుచుకు వచ్చాడు. ఉత్తరం యిచ్చింది. ప్రసన్న ఉత్తరం విప్పి చదివింది. "చిన్నన్నయ్య వ్రాశాడు! అతనికి అక్కడ విసుగెత్తిం దట! ఇక్కడికి వస్తున్నాడట! ఇక్కడే ఉంటానని వ్రాశాడమ్మా!" అన్నది.

"ఇన్నాళ్ళకు జ్ఞాపకం వచ్చామా? పోనీలే వాడికైనా మంచిబుద్ధి వుట్టింది. అదేవాల యిల్లు కలకలలాడుతుం.. " అ రోజు యింట్లో అందరూ సంతోషించారు. రెండవరోజే వేయి రూపాయలు అప్పు తెప్పించి మరో షెడ్డు వేయించటం ప్రారంభించింది.

(నశేషం)

కొన్ని నిజాలు

ప్రపంచ ప్రఖ్యాత కథానికా చక్రవర్తి ఓ. హెన్రీ తన రాయబోయ్ కథలకు అనేక పత్రికల నుండి ముందుగానే డబ్బు తీసుకొని ఖర్చు పెట్టేవాడు. కాగితంపై కలం పెట్టకుండా కిమ్మని కూర్చోనేవాడు. పత్రికాపీసు నుండి గాభరాతో ఎడిటర్ ఫోన్ చేసి “ఇంకా కథ పంపలేదేం? ఎల్లుండి పత్రిక విడుదల!” అన్నాడు.

“అంతా తయారై వుంది! మీమనిషిని పంపండి” అన్నాడు హెన్రీ.

ఇదే విధంగా తనకు పత్రికాపీసు నుండి వచ్చిన పోస్టు అన్నింటికీ జవాబు చెప్పి డ్రాయింగ్ రూంలో తాపీగా పైప్ తాగుతూ కూర్చున్నాడు.

పత్రికాపీసుల నుండి వచ్చిన మనుషుల్ని బయట కూర్చోబెట్టి ఒక్కొక్కరినీ లోపలికి పిలిచాడు.

“స్క్రిప్టు తయారయిందా? మాకు టైం లేదు త్వరితంగా యివ్వండి” అన్నాడతడు.

తన తలపైపు చూపిస్తూ “అవి యిక్కడ భద్రంగా వుందిలే! కాగితం. కలం తీసుకో. డిక్టేట్ చేస్తాను” అన్నాడు హెన్రీ.

ఇలా వచ్చిన వారందరినీ లోపలికి పిలిచి అప్పటికప్పుడు కథలు అల్లి పంపేశాడు. ఎన్నో గొప్ప కథలు యిలా చెప్పబడినవే!

* * *

ఒకసారి లండన్ లో ఫ్యాబ్రి డ్రప్ ఖాన్ జరిగింది. ప్రముఖ వ్యక్తుల వేషాలు వేసుకొని ఒక్కొక్కరే స్టేజీ పైకొచ్చి నిలబడి పోయారు.

చివరలో చార్లీచాప్లిన్ వేషధారి వచ్చి నిలబడి దిగిపోయాడు.

రెండో బహుమతి ‘చాప్లిన్’ వేషధారీకొచ్చినట్లు ప్రకటించబడింది.

“అ వేషంలో స్టేజీ పైకొచ్చింది స్వయంగా నేనే! ఆయినా మొదటి బహుమతి నాకు రానే లేదు. ఈ లోకంలో నకిలీ వారికే విలువ జొస్తే!” అన్నాడు చాప్లిన్ నవ్వుతూ ప్రక్కన న్న వారితో.

కొల్లకుదురు రాజశేఖర రెడ్డి.

రంగ రింపు

కష్టజీవి కను సన్నలలో
 స్వేదబిందువుల బిరువులో
 యెంతో సంతోషం యిమిడింది—

గంపెడు సంసారంతో గండ్రం
 అమ్మ జూపెడి వాని ముస్తిష్కంలో
 మహోల్లాసం పొడ నూపింది ..

అతిరొక్కం వున్న వాటిలో
 సౌఖ్యం నిలయం
 పాప భీతికి ఆలంబనంగా
 ప్రతి హృదయంలో
 మయం దేవాలయం

ఎదుటి వాణ్ని ఆర్థం చేసుకుని
 నడుచుటలో ఎంతోమేలు
 "కృషితో నాస్తి దుర్భిక్షం" విదర్శనం
 పంట చేలు

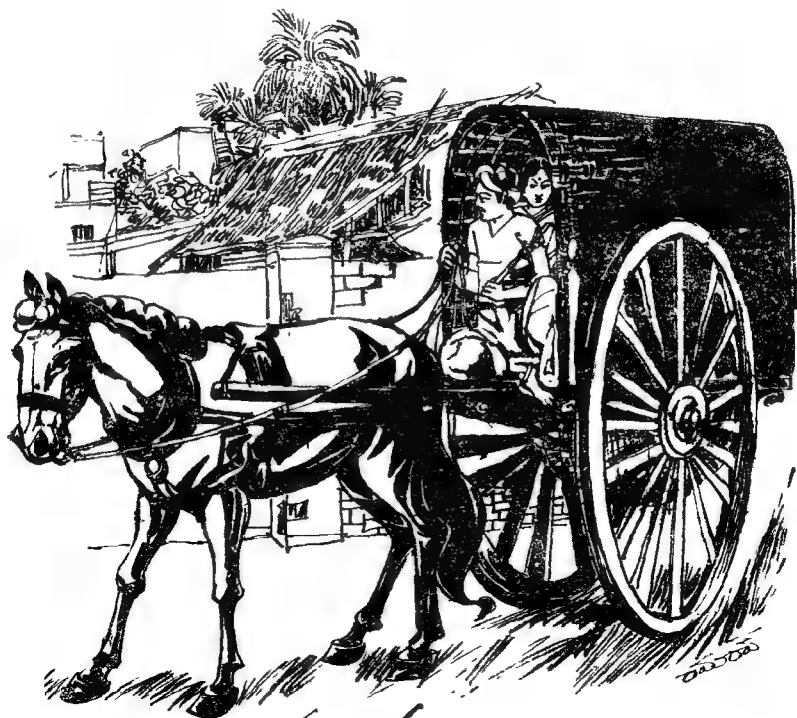
అడిగేవానికి చెప్పేవాడు లోకువ
 నానుడి లోక ప్రళస్తం
 మంచి మనస్సు — మంచి నడవడి
 గలవానికి

తలొగ్గును సమస్తం

నేస్తం
 కాస్త సమస్తం
 పరికించు

మంచిని మనసు మిరా
 రంగరించు..... ..

కొప్పర్తి రామారావు

మరిగ్గెల్లం మందరిమిషి పవని నిర్మలప్రభావతి

“ఈపీడ రేపటితో వదలిపోతుం
దినాకు!” నెత్తిమీదన్న గడ్డి
గంప చినురుగా నేలమీద దోర్లా
పడేస్తూ లుది శేషమ్మ. ఏసా
రాలో చుంచం మీద కూర్చుని
వున్న వెంకటాద్రికి కూలాల్లా
తగిలాయామాటలు.

“బావామ! రేపట్నుంచి గోళ్లగిల్లి
కుంటూ రాజీలా కూర్చోవచ్చు నువ్వు.
ననేమో ఎములు వింగేలా వూరు
చూసింతా చుట్టి రావచ్చు!” అన్నాడు
భాగ్యంపి పుర్రహస్తా.

శేషమ్మ క్షణకాలం దిమ్మెరపోయింది.
ఈ వేళప్పుడు భర్త అలా ఏసారాలో
పని లేకుండా కూర్చుని వుంటాడని ఆమె

పూహించలేదు. మాట్లాడకుండా కొడ వలి చూరులో దోపి గడ్డిగంప తేవటం మూలాన మాడు మీద గుంటలా వున్న జుట్టు సరిచేసు తుంటూ గుడిసెలోకి వెళ్ళింది. "ఎట్లాగూ రేపటికో శని వదిలి పోతూవెవుందె ఈ కాస్సేపులోనా నేనే దైనా అంటే తెగవుడుక్కుంటాడు. పోనీ కాస్సేపు నేనే నోరు మూసుకుంటే సరి పోయే" అనుకుంటూ బుద్ధిదీపం వెలి గించే ప్రయత్నంలో వదిలింది.

వెంకటాద్రికి మాత్రం వెళ్లి కోపం

అస్పర్శకు ఏళ్ళ తరబడి అరివాటు పడి పోయిన ప్రాణి ఓ విధమైన పరవశ త్వంతో క్షణకాలం అలా నిలబడి మెల్లిగా తిరిగి గడ్డితిన్నేస్తోందది.

"మీ అమ్మ నిన్ను కన్నప్పడు దగ్గ రున్నాం నేనూ మా అయ్యా! నీకు "మూత్యాలు" అవి ముద్దుగా పేరెట్టింది నేనే! నీకు పచ్చగడ్డి వరకలు కొరకటం నేర్పింది నేనే! నీకు కళ్ళెం తగిలించి బిందకి కట్టింది నేనే! ... అనాటి నుంచి ఈనాటి వరకూ నువ్వు నేనూ.... ఒక

ఏటికి కొత్త నీ రాస్తే వదిలంగావున్న పాత నీటిని కూడా సముద్రం పాలు జేస్తుంది. అవినీతి ప్రబలుతున్న నవ నాగరికంలో నీతి గతి కూడా అంతే!

ముంచుకవస్తోంది. శేషమృకి రోజు పీడగా కనువిస్తున్న ఆ గుట్టం .. ■ బిందీ తనకు మహాలక్ష్మిలా తోస్తాయి ఎల్ల వేళనా! రేపటికో ఈ గుట్టం, బిందీ తమ కళ్ళ ముందు నుంచీ, గుడిసె ముందు నుంచీ వెళ్ళిపోతాయి. పీడ వదిలి పోతుందనీ తనకిగడ్డి కోసుకొచ్చే పని తగ్గిపోతుందనీ మురిసి పోతోందది. కానీ మహాలక్ష్మి కదిలిపోతుందని పిస్తోంది తనకు.

వెంకటాద్రి లేచి, గంపలో గడ్డి గుట్టం ముందు వేశాడు. అది ఆకగా తింటోంది మెల్లిగా వెన్నంతా నిమిరారు

తల్లి పిల్లల్లా ... (చ....చ ఒక్క తల్లి పిల్లలు మనుషులైతే ఎంతగా తన్నుకు వస్తాడు? ఆ పోలిక పెట్టడం నాదేతప్ప!) స్నేహితుల్లా మెలిగాం ఈ రోజు నిన్ను అమ్మెయ్యా అంటే నా కెంత గాఢగా వుండో నీకు తెలుసా."

గుట్టం వెన్ను నిమురుకున్న వెంక టాద్రి చెయ్యి వణికింది.... "తిను... తిను అది చుక్కతూ, మూడుగుతూ ఏడుస్తూ తినుతూ తెచ్చిన ఈ గడ్డి .. ఆఖరుసారిగా తిను ఆతర్వాత రేపట్నంచీ నీ ఖర్మ ఎలా వుందో నా ఖర్మ ఎలా వుంటుందో...."

వె నక్క-వచ్చి వసారాలో మంచం మీద కూర్చున్నాడు వెంకటాద్రి. సంధ్య చీకట్లు బాగా ముసురు కున్నాయి, బుద్ధి దీపం తెచ్చి వాకిటి గూట్లో పెట్టి వెళ్ళింది శేషమ్మ, వెంకటాద్రి బుట్టరా చీకటిలానే వరుచుకుంటున్నాయి అలోచనలు అతగాడి కళ్ళముందు తన యవ్వనపు రోజులు పినిమా రీలులా తిరుగటం మొదలెట్టాయి.

* * *

అప్పటికి నెల్లూరు ఇంతగా పెరగ లేదు. నాలుగు పినిమా హాళ్ళూ, ఒక కాలేజీ మాత్రమే వుండేవి. అటురైలు కట్టకు ఇవతలగాని, అవతలగాని ఇన్ని ఇళ్లు లేవు! అక్కడా అక్కడా ఒకటి అలా విరిచి పేసివట్లుండేవి, ఇన్ని బస్ స్టేషన్లు, కోపూరుకూ, అల్లూరుకూ, బుచ్చి రెడ్డి పాళేనికి వరుగుపాడుకూ, రాజా పాలేనికి మధ్య జోరుగా పరుగెత్తుకుండేవి గుర్రపు ఇండ్లు! ఎవరో ఒకరో అరా కారున్న మహారాజులు మినహా, స్వంత గుర్రపు బండ్లమీద వెళ్లేవారు చాలా మంది!

వెంకటాద్రికి పిల్లని ప్రావంట్లా వచ్చిన రామయ్య వెంకటాద్రి వాకిట్లో వున్న బండీని వసారాలో ఓ మూలగా కట్టేసి వున్న బలిష్టమైన గుర్రాన్ని చూచి తెగ ముచ్చటపడి పోయాడు. కాబోయే అల్లుడి కంటే ... ఆ "అమ్మి" చాల గొప్పగా కనిపించిందతగాడికి. పిల్ల సుఖపడటానికి

ఇంతకంటే ఏం కావాలి అనుకున్నాడు. "రాజా" లాటి గుర్రం, బండీ మహారాజులా నంపాడుకొనే వచ్చని శేషమ్మ కూడా నంతోపించింది. తన భర్తా "కలిగిన" వాడేనని సంబరపడింది, దానికి తోడు ఓ విద్ద తల్లి ఆయ్యే వరకూ వెంకటాద్రి శేషమ్మకాలు కింద పెట్టనివ్వ లేదు. పినిమాకు పోవాలన్నా గుర్రపు బండిలోనే. రంగ నాయకుల కోవెలకు వెళ్లాలన్నా గుర్రపు బండిలోనే. నెల్లూరంతా తిప్పి చూపించాలన్నా బండే! సంత జరిగినా తిరణాల జరిగినా తేరు మీద పూరేగే దేవుడిలా పూలేగించేవాడు.

"బాడుగ పోతుంది మావా! ప్రతి చోటికీ బండెందుకూ!" అనేది శేషమ్మ గుసగుస!

"నీ కంటే ఎక్కువేటి బాడుగ, కాకున్నాస్తాంతబండీ, సొంత గుట్టు, మనిష్ట మొచ్చినప్పుడు మనిష్ట ప్రకారం తిరగొచ్చు! రెండుట్రీపులు కోపూరుకో, వరుగుపాడుకో, రాజాపాలేనకో బుచ్చికో ఏసు కున్నానంటే నాలుగు రోజులు మనిద్దరం జలసాగా బండిమీద పూరేగొచ్చు.... ఏమంటావ్?" అనేవాడు వెంకటాద్రి గర్వంగా! అసలా వీధిలో చాలామంది ఆడవాళ్లు ముఖ్యంగా కార్త కోడళ్లు శేషమ్మ వైభవం చూచి ఈర్ష్యపడే వాళ్లు

"అదృష్ట మంటే దానిది! చక్కా

తొమ్మిదవ పంచవర్ష
ప్రణాళికలూ తప్పక
మిమ్మరికి విద్యుచ్ఛక్తి
సరఫరా చేస్తాం!

ఎక్కడికి వెళ్లాలన్నా బండి మహా రాణిలా!" అనుకొనే వారు. శేషమ్మ వినేలా కూడా అనేవారు! అమాటెంతో గర్వంగా మొగుడితో చెప్పకొనేది శేషమ్మ!

"మన ముత్యాలు చల్లగా ఉండాలే గాని మన కేమిటి లోటు!" అనేవాడు వెంకటాద్రి గర్వంగా! ఆ హుషారు కొద్దీ శేషమ్మ, వెంకటాద్రి అటు బండి కట్టుకెళ్ళగానే ఇటు గడ్డికి పోయేది! ఏటుచూచినా కావలసినంత మీదు....వచ్చని గడ్డి....అక్కడక్కడా చిన్న చిన్న మడుగుల్లో గుర్రాలకు నెత్తిమీద పెట్టేందుకు తమాషాగా ఉండే రంగురంగుల పూలు! రెండుగంటలలో నాలుగు గంవల గడ్డి బోక్సాని, నాలుగు పూలు లాక్సాని

ఇంటికి రావటం శేషమ్మకు అలవాటై పోయింది. గుర్రం తినంగా మిగిలిన గడ్డి, బండిలో మెత్తగా పరచి, ఇంకా మిగిలితే గోనెపట్టలో వేసి, బండి క్రింద వుయ్యాలలా వ్రేలాడదీసి.... "పద ముత్యాలూ" అంటూ గుట్టాన్ని బండికి కట్టి.... "సీ హస్తవాసి శేషూ! ముత్యాలు రోజుకో పన్నెతో పంచ కల్యాణిలా తయారవుతోంది!" అంటూ భార్యకేసి కన్నుగీటి, బండిలో బోర్లా పశుకొని చెలకొల కొయ్య శబ్దం చెయ్యగానే.... పంచకల్యాణిలానే వరుగు తీస్తుంది ముత్యాలు....

బండికి ముత్యాలును అలవాటు చేసి కొత్తలో బాగా కూర్చునేవాడు వెంక

టాడ్రీ. “నే పుట్టినప్పట్నుంచీ చూస్తున్నారా ముత్యాలూ! ఈ నెల్లూరు రోడ్డు ఇట్లాగే ఉన్నాయి! ఎక్కడ గుంటో, ఎక్కడ మిట్టో. నాకే... నా కేమిటి! ఈ రోడ్డేసిన కాంట్రాక్టర్లకి ఆ భగవంతుడికి కూడా తెలీవు! వర్షమొస్తే చాలు.... ఇక రోడ్డే నదులు.... అడుగో ఆ అందర్ల టిడ్డి వుంది చూశావా.... అదో సముద్రమైపోతుంటే! ఎక్కడిబండ్లక్కడ “ఆట్టు” బపోవలసిందే! కళ్ళు మూసుకొని చూడేవు.... అన్యాయంగా ఇద్దరం చస్తాం!.... నే చెప్పినట్టను.... అనలే ఈ రోడ్డు ఇరుకు దానికితోడు రెండుపేపులా మురిక్కాలు వలు, మురిక్కాలవల మీ ది కి ఇళ్ళూ... జాగ్రత్తగా పరుగెత్తు!” అంటూ గుర్రానికి ఆస్తమానం హెచ్చరికలు చేసేవాడు. తెలిసినవాళ్ళెవరైనా “అదేమిటా వెంకటాద్రి! దానితో కబుర్లు చెబుతావ్! అదేం మరివా! సీకు మతిపోయిందా?” అంటూ ఎగతాళి చేసేవాళ్ళు కూడా ఉన్నారు.

అలాటప్పుడు వెంకటాద్రి నవ్వేస్తాడు “ఆపి గుఱ్ఱంగా పుట్టిందిగానీ. మనిషి కంటే మాటగా మాట వింటుంది!”

...నిజమే! ఓ రోజు నెల్లూరు నుంచి బుచ్చిపరకూ బేరం కుదుర్చుకున్నారు ఓ భార్య; భర్త, భార్యతల్లీనూ తల్లి కూతుళ్ళు ఏనుగుల్లా వున్నారు.... ఆ అల్లుడు బొత్తుగా పీనుగులా వున్నాడు! బండిలో వాళ్ళు కూర్చున్నాక....కర్ణుడి

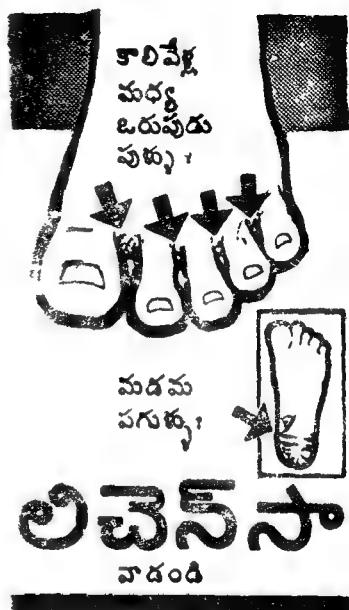
రథంలా భూమిలోకి బండి గుఱ్ఱము దిగి పోతున్నా యనిపించింది వెంకటాద్రికి ... “బరువెక్కువైంది!” అంటూ గొణుక్కుంటుంటే ఎక్కుడూ, దిగుడూ వచ్చినదోటల్లా, తుండల్లా వున్న తల్లి కూతుళ్ళు అలాగే కూర్చుని, చీపురుపుల్లలాటి అల్లుణ్ణి మాత్రం దింపేశారు ... బండి విరుగుతుందని, అలాటి ఎందరినో అవలీలగా లాక్కువెళ్ళటం అలవాటయి పోయింది ముత్యాలకు. రోడ్లకు ఎక్కడ గతుకులు వున్నాయో, వర్షాకాలమైనా కవిపెట్టే మెలకువ వచ్చేసింది! ఎందరో పెళ్ళివారు, మరెందరో కొత్త దంపతులు, ఎందరో రోగులు ఎంతెంతదూరమో వ్రయాణించేవారు.... ఓ అమ్మాయి బాగా కలిగినింటి ఆడపడుచు ... బండెడు నగలతో బండిలో కూర్చుంది! బ్రంకు రోడ్డు దాటేసరికి ఓ కుర్రాడు వచ్చి కలిశాడు ... స్టేషన్ కు తీసుకెళ్ళమనిచెప్పాడుత్రోవ పొడుగునా ఇద్దరూ మదరాసుకు వెళ్ళిపోవాలని ... పెళ్ళాదాలనీ ... ఏదేదో మాట్లాడుకుంటున్నారు . వెంకటాద్రికి అర్థమైపోయింది అసలు సంగతి. ఆ అమ్మాయి ఉండ్రీపేరుకూడా తెలిసి పోయింది వాళ్ళిద్దరి మాటలలో స్టేషనులో ఇద్దరూ దిగగానే వెంకటాద్రి వాళ్ళవెనకాలే వెళ్లాడు....మద్రాసుకు వెళ్ళే బండి ఓ గంట లేటుందని తెలిసింది. గదిగది స్టేషనుమాష్టరు దగ్గరకెళ్ళి రహస్యంగా అసలు సంగతి చెప్పి, ఎలాగైనా

తను తిరిగి వచ్చేవరకూ వాళ్ళని ఓ కంట
కనిపెట్టమనిచెప్పి బండిలో వచ్చిపడ్డాడు.
....“ముత్యాలూ పదరా! అవతర కొంప
మురిగిపోతోంది! ఆయినింటి ఆపివెళ్ల....
కళ్ళకు గంతలుకట్టిని గుర్రపిల్లలా ఎగిరి
పడుతోంది, ఏదిగుంటో ఏదిమిట్టో తెలియ
నంత దూకుడుగా దూసుకుతోంది! ఆకుర్ర
వెధన... షోకిలా వెధన.... ఆ పిల్లనగలు
కాజేస్తాడు.... నాశనం చేస్తాడు... మనిద్దరం
వుండగా.... అలాటి ఘోరం జరగనివ్వ
కూడదు ... పదపద....! : అతగాడి భాష,
బాధ ముత్యాలకు అర్థమైందిలా వుంది....
గాలిలో తేలిపోతున్నట్లు.... పరుగెత్తింది
.... ఆ అమ్మాయి తండ్రి.... కబురు తెలిసి
అదిరిపోయాడు.... ఇంటిల్లపాదీగ గభరా
పడిపోయారు .. కారున్న సంగతే మంచి
పోయి .. బండిలోకి దూకాడి ఆ తండ్రి
కంగారుతో బండి ఫర్లాంగ్ సాగాక
“ఆరె కారులో పోవనింది! బ్రెయిన్
వస్తుందో ఏమిటో!” అంటూ బాధపడ్డాడు.
“గభరా పడకండి బాబూ! కారుకంటె
తొందరగా తీసుకుపోతున్న మా ముత్యాల.
స్టేషను మాస్టరుకి చెప్పొచ్చును గా!”
అంటూనే స్టేషన్ కు .. విజంగా కారంత
వేగంగానే చేరుకుంది బండి! పిల్ల తండ్రిని
చూచి కుర్రవాడు జొరుకున్నాడు....
అమ్మాయి కుక్కిన పేసులా వచ్చేసింది
తండ్రివెంట.... ఆ తర్వాత ఓ సంవ
త్సరం జరిగాక కాబోలు! ఓ సారి వాళ్ళ
కారు చెడిపోతే .. ఆ అమ్మాయి.... ఆమె

భర్త... వెంకటాద్రి బండిలో వినిమాకు
వెళతూ... సరసా లాడు కుంటూం చే,
వెంకటాద్రి నవ్వుకున్నాడు .. “విన్నావా
ముత్యాలూ! ఈ పిల్లే .. ఆ వెధవవెవడి
తోనో లేచిపోయి .. ఇంచక్కటి బ్రతు
కునీ బుగ్గిసాలు చేసుకుం దారోజా! ఇవాళ
చూడు ... నన్ను, నిన్ను గుర్తు బట్ట
లేదు! పోనీలే ఓ మంచిపనిచేశాంకదూ!”
వెంకటాద్రి మూగభాష ముత్యాలకు అర్థ
మైనట్లు ... చిన్నగా నకిలించింది. ..

పదేళ్ళు గ్రిరన తిరిగాయి....

వినిమాహాళ్ళు పన్నెండు అయినాయి!
ఇంటిమీద ఇల్లుగా ఇళ్ళు వెలిసిపోయాయి!

రోడ్లప్రక్క నున్న మురుగు కాలువలు
మరింత మందంగా... మరింత కంపు
కొడుకూ ప్రవహిస్తున్నాయి. రోడ్లు
మరికొంత ఇరుకుగా. ఇంకా ఎగుడుదిగు
డులుగా... తయారయ్యాయి... అడవిల్లల
కాలేజీ వెలిసింది. వీధికి పదిఅన్నత్రులూ,
పదిహేనుమంది డాక్టర్లూ, మొలుచుకు
వచ్చారు. హోటళ్ళూ, లాడ్జీలూ, ట్రోతర్
హాస్లూ....

సైకిల్ రిక్షాల వచ్చేళాయి; బస్సులూ,
టాన్ బస్సులూ వచ్చేళాయి.

శేషమ్మ బదుగురు పిల్లల తల్లియింది;
ఇంతక్రితంలా పచ్చిక బయళ్ళు లేవు....
అక్కడంతా ఇళ్ళూ అఫీసులూ.... కొత్త
కొత్త "నగర్"లూ వెలిసిపోయాయి;
గుర్రపులు కూడా అడ్డలేవు. రెండు
గంటలు పోయేలా దోకుడుపాకతో, కొడ
వలి లిక్కితో నేనా చెక్కినా గంపతో,
గం పెడుగడ్డి పోగవటంలేదు; పచ్చిగడ్డి
చిన్న మూట రూపాయినుంచి రూపాయి
న్నర ధర పలుకుతోంది. తిండి గింజలే
దొరక్కుంటే ఇక గుర్రానికి వులవలెలా
వస్తాయి రోజూ.

వెంకటాద్రిని ఇవేమీ కదిలించలేదు.

"పూరికే బాదపడకే శేమా; రోజు
అన్నీ ఇట్లాగే వుండవులే; మంచి బాదు
గలే వస్తాయిలే; గుర్రానికి మనకూ
కావలసినంత దాదా దొరుకుతుందిలే".
అన్నాడు అనంతమైన విశ్వానంతో.

కానీ.... వెంకటాద్రికి (అత్తవిశ్వానం
ఒక్కటి అన్నం పెట్టడంలేదు; రిక్షాల
జోరు హెచ్చింది

"ముప్పావలా ఇస్తాను వస్తేరా;
రాకుంటే వెళ్ళు .. ముప్పావలా పారేస్తే
.... మూడు మైళ్ళు వెళ్ళొమ్మ రిక్షాలో;"
అంటూ.... తను ఆలోచించి ఏ సంగతి
చెప్పేలోగానే, రిక్షాలో కూర్చోని వెళ్ళి
పోతున్నారు ఇనం.

"బాబూ! రిక్షాలో కూర్చోండి;
ఎట్లాంటి చుక్క కావాలంటే అట్లాంటి
చుక్కకాడికి తీసుకుపోతా! ఏ లాడ్జికి కావా
లంటే ఆ లాడ్జికి తీసుకపోతా!" అంటూ
గుర్రగుసలుగా చెప్పి, గాలి వేస్తున్నారు
కొందరు రిక్షావాళ్ళు; ఏకంగా కన్నెపిల్లల్ని
పడుచు కుర్రాళ్ళనీ రిక్షాలలో కూర్చో
పెట్టుక, తెర అడ్డంవేసి ఏ ఏకాంత
ప్రదేశాలకో తరలిస్తుండటం పరిపాటయి
పోయింది.

"బండి కదలావా అబ్బీ!" అన్నా రో
పడుచు జంట....

"కదలాను బాబూ! ఎక్కడి కెళిలి!"
అన్నాడు వెంకటాద్రి.

కుర్రాడు కొంటెగా ఆ అమ్మాయికేసి
చూపి కన్నుగొట్టాడు. అమ్మాయి.... అంగీ
కార సూచకంగా చిరునవ్వు నవ్వి పూరు
కుంది. ఆ అమ్మాయి.... కాలేజీలో చదువు
తున్న పిల్ల! పెళ్లిగాని పిల్ల....! వెంక

టాడ్రిగురెడె క్షణకాలం గుబుగుబలాడింది.
 “దగ్గమిట్ట దాటి....” ■ కుర్రా డేదో
 చెప్పటోయాడు....

“నాకు వేరే బేరముందిలే బాబూ,
 ఇట్లాంటి పనులకు నే రాను!” అనేకాడు
 వెంకటాద్రి రోషంగా.

ఆ కుర్రాడు క్షణకాలం ముఖంగంటు
 పెట్టుకున్నాడు. ■ అమ్మయీ ముఖం
 చిట్టించుకుంది,

“ఆ ఏడుపేదో ముందే ఏడవలేక
 పోయావో? ఓ పావలా ఎక్కువ పారెయ్య
 మంటే పా రె య్య నూ!” అన్నాడు
 కుర్రాడు ఘుమడుమలాడుతూ!

“పావలా కాదు.... వది రూపాయలు
 పారేసినా రాను.... ఇట్లాంటి యవ్వారాలకు
 కాదు నా బండి - గుర్రం ... నేనూ!”
 తెగేసి చెప్పాడు వెంకటాద్రి.

“అతగాడితో మనకేమిటి ... ఓ రిక్షా
 చూడు వెదదాం!” అని కాబోయి ... ఇంగ్లీ
 షులో అంటోం దా పిల్ల.

“తెగవద్ద ఆడపిల్ల! బాఫ్ రే, కాలం!
 చూడరా ముత్యాలూ!” అన్నాడు వెంక
 టాద్రి.

చూస్తుండగానే ఆ ఇద్దరూ ఓ రిక్షాలో
 కూర్చుని తెర అడ్డువేసుకుని తుద్రున
 ఎగిరిపోయారు.

న్యూ లేట్స్

ఒక కంపెనీ పండ్లపొడివి విరివిగా తయారుచేయటం ప్రారంభించింది, కానీ
 ప్రజాదరణ పొందటం లేదని. కూర్చుని చేర్చుచి చేపేందుకు కొంతమంది
 నలహాదారలను పిలిచారు. ఎవరు ఎన్ని చేప్పినా యజమానికి నచ్చటం లేదు.
 చివరి వ్యక్తితో సంప్రదింపలు జరుగుతున్నాయి. “ఎంత ఘటగా వున్నా
 యింకా ఘాటుగా కావాలంటున్నారు కష్టమర్నో” యజమాని నవ్విగాడు.

■ వచ్చిన వ్యక్తి కాస్త ఆలోచించి మునిముసిగా నవ్వుతూ. “మిరవగింజలు
 మెత్తగా మిషనులో పొడి చేయించి పళ్ళ పోడిలో కలిపితే ప్రజలు గమనించ
 లేరు. పండ్లపొడి విరివిగా అమ్ముడు పోతుంది.” అన్నాడు.

యజమాని కాస్త చికాకుగా చూచి, “ఆ పని యిదివరకే చేశామయ్యా.
 ఆయినా మన తెలుగు వాళ్ళకు ఆ ఘాటు చాలటం లేదట” అన్నాడు.

— అనుపమ.

“ఇది మరీ బావుంది. మన కెందుకు ఎవరెట్లాంటి వాళ్ళయితే? ఎంతకోంతకు బాడుగకు పోవాల్సివచ్చింది. ఇట్లాంటి నియమాలు మనకు కూడు పెడతాయా? అంటూ తిట్టిపోసింది శేషమ్మ. ఆ సంగతి చెబితే. మొచ్చుకుంటుందని ఆశించిన వెంకటాద్రికి.

అసలీషమ్మ శేషమ్మ కూడా మారిపోయింది. ఒకప్పుడు గర్భకాంక్షగా వున్న గుర్రమూ, బండి గుడిబండ్లా వున్నాయి ఆమెకు; తమ వీధిలో ముప్పాతికమంది మగవాళ్ళు....తలకో రిక్తా బాడుగకు తెచ్చుకున్నారు.

అప్పుడప్పుడు కొందరు మగవాళ్ళు; సరదాగా, తమ పెళ్లాట్లు రిక్తాల్లో నివిమాకీ పికారుకీ తీసుకుపోతున్నారు కూడాను; రోజుకు మూడు నాలుగు రూపాయలు సంపాదించు కొస్తున్నారట బాడుగపోను; ఇదెంత హాయిగా వుంది; ఆ పైకి ఒక పచ్చిగడ్డి పనిలేదు.... కుడి తి పిళ్ళ క్కల్లేదు వులవలు అవసరంలేదు; ఎప్పుడైనా కాస్తంత ఆయిలూ, గాలి చాలు; చెయినో ఏదో చెడితే వేసుకోవటం; శేషమ్మ ఆలోచనలు సరికొత్త దారిలో పడ్డాయి.

ఈ వెదవగుర్రాన్ని బండికి అమ్మి పారేసి, తామూ ఓ రిక్తా తీసుకుంటే తనకీ గడ్డి తెచ్చే కష్టం తప్పకుంది.... తన మొగుడు సరివారిలో గొప్పగా రిక్తా

తొక్కుతాడు, తన పిల్లలకూ తన్నంత తిండి; పై పెచ్చుకను సొంత రిక్తాదావడి భార్యా;

మొన్నను ఆ సుబ్బులు మొగుడు.... ఎవరో ఓ మా రాజు నీ.... ఓ అమ్మాయి నీ... అట్లా నాలుగు పల్లాంగులు తీసి కెళ్ళి వదిలేసి వస్తే.... పది రూపాయలు ఇనామిచ్చాడట మహానుభావుడు. అనలు రాత్రిళ్ళ “ఖాతా”ల లోనే ఎక్కువ ముట్టుతుందట సుబ్బులు మొగుడికి; ఈ మధ్య దానికో బంగారు గొలుసు కూడా చేయించాడు వాడు.

తన మంచం విచ్చిగానీ తనొక్కడూ మడికట్టు కూర్చుంటేకాం అనుకుందా; అందరూ “అట్లాంటి” బాడుగల్లో కావలసి నంత సంపాదించు కుంటున్నారు. ఇంకా ఈ మాటికి గుడ్డకు తడుముకునే బ్రతుకెందుకు? రిక్తా కొని తీరాల్సిందే; ఈ పాడు బండికి, గుర్రాన్ని అమ్మి వారేయాలిందే!

శేషమ్మ ఆలోచనలు, ఆమెతలలో అగక వాగ్రూపంతో బయట పడటానికి ఎక్కువ రోజులు పట్టలేదు.... వెంకటాద్రికి బయట ఎంత చికాకుగా వుందో, ఇంట్లోనూ అంతటి అశాంతి తయారయ్యింది. ముత్యాలు రోజురోజుకూ నీరపించి పోతోంది; బాడుగల్లేవు; సరైన పోషణ లేదు. ఇంట్లో శేషమ్మ ఆదరణ అనలేలేదు. పిల్లల దగ్గర్నుంచి ‘రిక్తా, రిక్తా’

అన్నపాతే. బండిమోటుగా బండలా కనిపిస్తోంది, అందరికీ.

“అపికాదే శేషా! మీ ఆయన కేం తిక్కా? ఆండరూ రిక్తా మీద అంత లేసి నంపాదిస్తూంటే, ఈ బండి మెడక్కుట్టు కూర్చున్నా!” అంటూ వదినెలా, అన్నలూ, కడుగు పొరుగులూ, చివరకూ తండ్రి కూడా ఎగతాళి చెయ్యటంతో శేషమ్మకు తిక్కరేగి పోయింది.

పదిరోజుల క్రితం తెగేసి చెప్పింది

‘నాకు నగలూ నణ్యాలూ చేయించ కుంటే మానె; నాకూ పిల్లలకూ ఇంకా కూడమునా పెట్టకుంటే, ఏదో చూచు కోవాలి మేము; ఇక గుర్రప్పనుగే వుండాలో, నేనే వుండాలో తేల్చుకో; తలక్కొన్న “ఎండ్రీన్” పోసి నేనూ పోసుకుంటా” అనిపింది.

మెకటాడ్రికి వూపిరి నలవ లేదు.

అతగాడి మౌనం అంతగా తీసుకొని శేషమ్మ, ఓ “డలార”ని పట్టుకొని బేరం కూడా కుచిర్చేసింది బండికీ, గుడ్డానికీ, అంతేనాదు ఓ కొత్త రిక్తా కొని పెట్టవని కూడా చెప్పేసింది. అతిగాదు రిక్తా ఖరీదు కదుచ్చుకొని వచ్చాడు కూడా!

“అన్నానికి లా!”

దిగ్గర్లో వినిపించిన శేషమ్మ గొంతు కతో త్రుళ్లిపడి కూచున్నాడు వెంకటాద్రి;

గతమంతా చెదిరి పోయింది, శేషమ్మ భూకలిలా ఎదుట నిల్చుని వుంది!

“పదవస్తున్నా..”

తెల్లవార్లు నిద్ర పట్టలేదు వెంకటాద్రికి....

తెల్లగా తెల్లారింది. బండినీ గుడ్డాన్ని కొన్న మనిషి.. ఎవరో మోతుబరి రైతుకు పాలేరు ..వచ్చి కూర్చున్నాడు తోలుకు పోవటానికి ...

వాకిట్లో కొత్త రిక్తా వచ్చి నిలచివుంది. మధ్య పర్తి పోలయ్య కూడా నిల్చుని వున్నాడు.

“వుండు పోలన్నా. శకునవేళవచ్చావు ఆ బండి గుడ్డం బ్రాదాబనీ ■ దబ్బు. నీ చేతిలో ఇట్లా వేస్తాను.... ఇంట్లో అచే పెట్టామంటే అదికాస్తా ఖరైచ్చి పోతుంది!” అంటోంది శేషమ్మ సంతోషంగా....

వెంకటాద్రి పులక లేడు పలకలేడు.

బండికి గుడ్డాన్ని కట్టిచ్చాడు చెలకోల ఆ పాలేరు చేతిచ్చాడు ... ఒక్కసారి గుడ్డాని ఆహ్వాయంగా నిమిరారు

“వెళ్లు ముత్యాలూ! వెళ్లు మనిద్దరి నీటి వేగమూ ఇప్పుడెవరికీ అక్కర్లేదు. నా దగ్గరున్నా ఇక నీకు దిక్కులేవి ఛావే! రిక్తా మోజులో వున్న శేష ఇక నిన్ను వుట్టినే చంపుతుంది....

అడుగో అక్కడుంది చూడూ అరిక్తా దాని కొత్త చక్రాలూ, ఇనుప కమ్ములూ ఎంత తళతళ మెరుస్తున్నాయో, ఆ మెరుపు నాలుగు రోజులే! ■ తర్వాత అవి తుప్పు పడతాయి! అయినా ఆ తుప్పు పట్టిన చక్రాలే... ఎంత చక్రమో తిప్పు తున్నాయి:

.నేనూ అవి తొక్కుటం నేర్చుకోవాలి. ఆ తెరలు దించాలి. టౌన్ కు దూరంగా, చాటు మాటుగా, అపుకోవాలి.... గొండుల్లో నందుల్లో దూరాలి.... నీతిని, అవి నీతిని కలగా పులగంగా కలిపి తొక్కాలి ఒద్దొద్దు నువ్వూ ఇలాటివి చూడలేవు నీకు అలవాటులేదు. మేంనునుసులం అలాటిది మాకు స్వతహాగాకున్నా. కాలం నేర్చుతుంది, వెళ్లువెళ్లు ఆ రైతెవరో బాగా చూచుకొంటే, హాయిగా బ్రతుకుతావు నిన్ను ఏసేద్యగాళ్ళకో వప్పజెప్పి స్వారికి మాత్రం తయారైతే ఇక నీ ఖర్మ .. వెళ్లు.... వెళ్లు ఇక ఈ కాలంకో మరెప్పుడూ గుర్రంగా వుట్టకు ఏ మిషనుగానో వుట్టు. గౌరవం వుంటుంది.... అసలు మనమే ఈ కాలానికి సరిపోలేమేమో! అడుగో! నా పెద్ద కొడుకు చూడు ఆ రిక్తాని చూస్తూ ఎంతగా సంబర పడి పోతున్నాడో! అవును మరి కాలం మారింది.... ఈ కాలానికి అదే తగిందేమో!.... వెళ్లు.... వెళ్లు! ■ వెంకటాద్రి మూగభూష ముత్యాలకు అర్థమయింది. కల విదిల్చింది. బండి . దిరిపోయింది. శేషమ్మ పైకి రిక్తాకు ఎర్రనీళ్ళు తిప్పి పోస్తోంది సంబరంగా.

“రిక్తావాళ్ళు కూడా పస్తులుంటారని తెలిసిన రోజు, ఈ ఎర్రనీళ్ళు మరెవరికి తిప్పకావే శేషూ!” అనుకున్నాడు వెంకటాద్రి అతగాడికి అలవిగాని బాదతోబాటు అవుకోలేని నవ్వు ముంచు కొచ్చింది. *

సిమెంటు తయారీ దేశాభివృద్ధి చేస్తున్నది!

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ఉద్భవమైన శుద్ధమైనదిపై 302 అడుగుల ఎత్తులో నాగార్జునసాగర్ అనకట్ల కట్టపడియున్నది. 22 లక్షల ఎకరముల విస్తీర్ణమును సాగుచేయుటయే ఈ అనకట్ల నిర్మాణ లక్ష్యము! ఇది పన్నంగిరేహముగ తాతదేశ పురోభివృద్ధియొక్క ముఖ్య భవనక

బ్రహ్మాండమైన నాగార్జునసాగర్ అనకట్ల నిర్మాణమునకు కాళ్ళపై నీరకత్తముకొరకు, ప్రత్యేకంగా తె.సి.పి. & దుర్గా సిమెంటు మాత్రమే ఉపయోగించబడినది. తె.సి.పి. & దుర్గా సిమెంటులో పీచు వలననే గుణములు కలిగియున్నది. అంతేకాదు, ఇది గట్టిబడుట, నీటిని వారకుండుట, ఎర్రగ గడ్డకట్టుట, చూడ చక్కని మేజరకత్త చక్కదనమును కన్పింపజేయుట, మొదలగు గుణములను అన్యంతర లభిక మోతాదులలో గల్గియున్నవి అంతేకాదు ఈ తె.సి.పి. దుర్గా సిమెంటువెక్కు ప్రత్యేకత దీని రేత రంగు ఏ ఏకమైన కత్తి జరగకుండా కాపాడుతుంది

తె.సి.పి. & దుర్గా సిమెంటు

తయారుచేయువాడు.

**దీ ఆంధ్రా సిమెంటు
కంపెనీ లిమిటెడ్.**

సేర్స్ అఫీసు-విజయవాడ

దీ తె.సి.పి.ఎమ్.టి.ఎస్.

38, మౌంటు రోడ్, మద్రాసు-6.

సిల్వి సిల్వి

మల్లాది వెంకటేశ్వరమూర్తి

“వీరు సాయంత్రం తీరికగానే
వుంటారుగా?” అడిగాడు
ప్రభాకర్ సుభాషిణి ప్రక్కన
నడుస్తూ.

“ఎందుచు?” అడిగింది
సుభాషిణి.

“మల్లాదాలి.”

“తీరికగానే వుంటాను.”

“ఇంట్లోనే వుంటారు
గదా?”

“మీరు వుండమంటే

“థాంక్స్. సాయంత్రం
అఫీసు అయిపోగానే మీ ఇంటికి

వస్తాను."

"ముఖ్యమయన సంగతులా?" అడిగింది సుభాషిణి నవ్వుతూ.

నవ్వుతున్న సుభాషిణి వంక కాన్సిక్షణాలు రెప్ప వాల్చుకుండా చూశాడు ప్రభాకర్.

"అవును. ఓ ముఖ్యమైన సంగతి!" అన్నాడు.

"ఏమిట. త ముఖ్యమైన సంగతి?" అడిగింది సుభాషిణి.

చిన్నగా నవ్వాడు ప్రభాకర్.

ఏళ్లు నిండిన తనని ఎందుకు ప్రేమిస్తావు? ఎదురింటి అమ్మాయిలాంటి వాళ్ళని ప్రేమిస్తావు. వందో మిక్కిలి దేశీ ఎదురింటి అమ్మాయికి.

మరింతేం మాట్లాడతాడు? బహుశ తమ పనిమిషి సరిగ్గా పూడవటం లేదనో. తను సిగ్గు పట్టుకునే సమయానికి అడ్డు వస్తున్నారనో-అలాంటివే ఏవో మాట్లాడతాడు.

బస్ స్టాప్ లో బి పిద్దంగా వుంది బస్ లోకి ఎక్కగానే ప్రభాకర్ సంగతి మరిచిపోయింది సుభాషిణి.

జీవిత గమ్యాన్ని యిరువురూ సమంగా పంచుకొని నిర్వహించాలనుకుంటారు అదర్థదంపతులు.

కాని దైవమే ఆ నిర్ణయం చేస్తే?

"ఓపిక పట్టండి. సాయంత్రం తెలుసుకోగోరు."

ఇద్దరూ సందు చివర విడిపోయారు.

సుభాషిణి నడుస్తూ ఆలోచిస్తోంది సాయంత్రం ఏం మాట్లాడతాడు ప్రభాకర్? అత ముఖ్యమైన విషయం తనతో మాట్లాడేందుకు ఏం వుంది? ... తనతో మాట్లాడేందుకు కూడా ఎక్కడ లేదు పక్క పక్కనే వుంటున్నందు వల్ల ఎప్పుడయినా తన పడితే పలకరించగల నవ్వులాడు. అంతే! ప్రేమిస్తున్నానంటాడా? చిన్నగా నవ్వుకుంది. ముప్పై ఏ

ఆఫీసులో పని చేస్తున్నా దృష్టి పని మీద లేదు ప్రభాకర్ కి. ఓ వర్న్ మీద జర్నల్ ఎంట్రీస్ అన్నీ తప్పు రాస్తున్నాడు. ఎకౌంటెంట్ విసుక్కున్నాడు.

"ఓంట్లో బాగా లేదు మీరు ఎప్పుడూ తప్పులు చెయ్యని మీరు పెద్ద తప్పులే చేస్తున్నాడు." అనిగాడు ప్రభాకర్ ని.

"తాకాయకొప్పిగా వుంది కొద్దిగా!" అనిగాడు చెప్పాడు.

"...యితే కే.టీ.ఎన్ కి వెళ్ళి రండి ఏదయినా మాత్రం పేసుకోండి."

టీ ట్రాగుతూ ఆ లో చిస్తున్నాడు

ప్రభాకర్. సాయంత్రం తను అడిగేదానికి ఒప్పుకుంటుందా సుభాషిణి? కోపం వస్తుందా? సుభాషిణి కళ్ళలో మెదిలింది.

చాలా సేపు కేంటీన్ లోనే కూర్చుండి పోయాడు రోజులాగా పల్లెక రైబ్రరీ దగ్గర ఆగకుండా. అపీసు నుంచి సాయంత్రం తిన్నగా గదికి వెళ్ళిపోయాడు ప్రభాకర్.

తాళం తీస్తూంటే వినిపించింది వెనక నుంచి.

“ఇప్పుడే వచ్చారా అపీస్ నుంచి?”

వెనక్కి తిరిగి చూశాడు ప్రభాకర్.

సుభాషిణి: వాళ్ళింటి గుమ్మం ముందు నిలబడి వుంది.

“అవును,” అన్నాడు నవ్వి.

“ఉదయం నాతో ఏదో మాట్లాడాలన్నారా?”

“అవును - గుర్తుంది. కాఫీ తాగి వస్తాను.”

“కాఫీ రెడీగా వుంది, మాతో తాగు దరుగాని.” అన్నది సుభాషిణి.

‘ఒక్క నిమిషం. మొహం కడుక్కుని వచ్చేస్తాను.’

గది తాళం తెరిచి. రోపరికి వెళ్ళి మొహం కడుక్కున్నాడు ప్రభాకర్. అదం ముందు నిలబడి జుట్టు దివ్వుకు. ఊన్షర్ సరి చేసుకున్నాడు.

‘ఛేబిల్ మీద, డిక్లరీ కింద ఎగిరి

పోకుండా పెట్టిన తెల్లకాగితం అందుకుని, అందులో క్రిందటి రోజు రాత్రి తను ఆలోచించి రాసుకున్న సాయంబ్స్, మళ్ళీ ఓసారి చదువుకున్నాడు.

కాగితం మడిచి జేబులో వేసుకుని, గది తలుపు దగ్గరకి వేసి బయటకి వచ్చాడు.

సుభాషిణి ఇంకా గుమ్మం దగ్గరే నిలబడి వుంది. సుభాషిణి వెంట రోపరికి వెళ్ళాడు ప్రభాకర్.

“కూర్చో నాయనా! కులా సాగా వున్నావా?” వలకరించింది సుభాషిణి తల్లి.

తల వూసి. పేము కుర్చీతో కూర్చున్నాడు ప్రభాకర్.

“ఇప్పుడే వస్తాను”

రోపరికి వెళ్ళింది సుభాషిణి తల్లి వంట గదిలోకి.

సుభాషిణి వంక చూశాడు ప్రభాకర్. తన వంకే చూస్తోంది. సన్నగా-తెల్లగా వుండి, నల్లటి చీర జాకెట్ లతో. అక్కరక్కడ కొంచెం నెరసిన జుట్టు, నుదుట పిద్ద కుంకుమ బొట్టు, తిలకం కాదు, సామాన్యంగా వుంటుంది.

“కూర్చోండి మీరు కూడా. నిలబడే వున్నారు” అన్నాడు ప్రభాకర్.

ఎదురుగా స్టూల్ మీద కూర్చుండి సుభాషిణి.

పైంట్ ఎకొంటెంటుగా." చెప్పాడు ప్రభాకర్.

చేతిలో కాఫీగ్లాసులతో వచ్చింది సుభాషిణి తల్లి.

"తీసుకో నాయనా. ఇంట్లో చేపవ కాఫీ బయట హోటల్ లో చేసే కాఫీకన్నా బాగుంటుంది" అందించింది కాఫీగ్లాస్.

కాఫీగ్లాస్ అందుకుని, కొంచెం కాఫీ తుచిచూసి అన్నాడు ప్రభాకర్ నవ్వి.

"అవును కాఫీ చాలా బాగుంది."

సుభాషిణికి ఓ కాఫీగ్లాస్ అందిస్తూ అన్నది సుభాషిణి తల్లి. "త్వరలోనే ఎవ రయినా మంచి అమ్మాయిని చూసి పెళ్ళి చేసుకోరాదూ? ఇంకా నీకు పెళ్ళి కాలే దనుకుంటాను."

"అవును. ఇంకా పెళ్ళికాలేదు నాకు. ఆ విషయం గురించే వచ్చాను" అన్నాడు ప్రభాకర్ కాఫీగ్లాసు వక్కన పెట్టి.

"పెళ్ళి కుదిరిందా మీకు?" అడిగింది సుభాషిణి.

"లేదు."

5 నిమిషాల తరువాత గొంతు స్వర్ణ కొస మొలుపెట్టాడు ప్రభాకర్.

"దాదాపు సులభతరం అంది అను కుంటాను, మీ ప్రక్క వాటాలో వున్న గదిలో అద్దెకి ఉంటున్నాను. నన్ను తోజూ చూస్తూనే వున్నారు మీరు. ఇన్నాళ్ళ

బట్టి నేను మంచివాడి వనేగా మీ అలి ప్రాయం"

"అయ్యో! ఎవరు కాదన్నారు." అన్నది సుభాషిణి తల్లి గుమ్మం ప్రక్కన కూర్చుని.

సుభాషిణి ప్రభాకర్ మొహంవంకే చూస్తూంది. ఏంచెబుతున్నాడో జూహించ దానికి ప్రయత్నిస్తూ.

"రెండునెలల నుంచి మీతో మాట్లా డదామనుకుంటున్నాను. కానీ ఇప్పటిదాకా ఏంచెప్పలేదు నేను. మీకు అభ్యంతరం లేకపోకే మీ అమ్మాయి సుభాషిణిని పెళ్ళి చేసుకుందామనే నిశ్చయానికి వచ్చాను." అని వూపిరి పీల్చుకున్నాడు ప్రభాకర్.

తన చెవులని తనే నవ్వులేకపోయింది సుభాషిణి తల్లి కూతుళ్ళిద్దరూ ప్రభాకర్ వంక చూశారు ఆశ్చర్యంగా.

"నా గురించి చెప్పాలికదా మీకు. అమ్మో. నాన్న లేరు. చిన్నప్పటినుంచి పెద్దన్నయ్యదగ్గరే పెరిగాను. ఇప్పుడు పెద్దన్నయ్యకూడా లేడు. కాబట్టి నా వైపు నుంచి ఎట్టి అభ్యంతరం వుండదు. తరు వాత, పెళ్ళికి కావల్సిన ముఖ్యార్హత, మంచి ఉద్యోగం ఉంది నాకు." అని సుభాషిణి రళ్ళలోకి చూశాడు ప్రభాకర్.

సుభాషిణి రళ్ళలో సంతోషం. కృత జ్ఞతాభావం కనపడుతున్నాయి స్పష్టంగా.

సుభాషిణి తల్లివంక చూసి అన్నాడు ప్రభాకర్.

“మీకు ఏలాంటి అభ్యంతరంవుంటుందనుకోను. వయస్సు వచ్చిన కొద్దీ సుఖాపిణి తగిన పెళ్ళికొడుకు దొరకటం కష్టం. జోరికినా రెండవ పెళ్ళికొడుకు దొరుకుతాడు ఇంటినింకా పిల్లలతో. పెళ్ళి చేసుకుంటే కట్నం లభించే ఈ రోజుల్లో పెళ్ళిచేసుకోకుండా వుండే మగ వాళ్ళు తక్కువ.

రెండవది మొగడిక్కు లేకుండా మీ రిద్దరూ ఎన్నాళ్ళవి ఇలా వుంటారు:

మూడవది ఎక్కడో దూరానవున్న సుఖాపిణి అన్నయ్య వచ్చి తగిన సంబంధంబెదిరి సుఖాపిణి పెళ్ళి ఎప్పుడు చేస్తాడు.

ప్రభాకర్ తనవి పెళ్ళిచేసుకుందామను గుంటున్నాడనే సంగతి మనసులోకి ఇంక గానే మథాపిణి లేచిపెళ్ళి ప్రభాకర్ చేతులు వట్టుకొని తన సంతోషం తెలపాలనుకుంది. కాని, ప్రక్కనే తనకల్లి వుండటంతో స్టూర్ మీదనుంచి కదలలేదు.

“సువ్య చెప్పింది నిజమేగా?” అడిగింది సుఖాపిణి తల్లి ప్రభాకర్ ను అనుమానంగా.

చిన్నగా నవ్వాడు ప్రభాకర్.

“నిజంగానే. సుఖాపిణిని, మీరు ఇష్టపడితే వెంటనే పెళ్ళి చేసుకోవాలికి సిద్ధముగా వున్నాను” అన్నాడు.

“అయితే మా కిష్టమే” అన్నదిసుఖాపిణి తల్లి. “ముహూర్తం అదీ చూడ

క్కరలేదు. మంచిరోజు చూసి, రిజిష్ట్రార్ ఆఫీసులో చేసుకుంటాము పెళ్ళి ముప్పై ఐదేళ్ళు నా కిప్పుడు. పెళ్ళికి ఇప్పుడు అడ్డే అర్హులం నా కిష్టంలేదు. ఎవరన్నా చూసినా నవ్వుతారు” అన్నాడు ప్రభాకర్

సుఖాపిణి. మథాపిణితల్లి ఇద్దరూ ఏం మాట్లాడలేదు. ఆనలు ఏం మాట్లాడాలో తెలియలేదు. వాళ్ళిద్దరికి అనుకోని ఈ కుట్రవార్తవల్ల.

“ఇక వస్తాను. రేపు అన్నిసంగతులు మాట్లాడుకుందాం”

అరోగ్య, అనారోగ్య పరిస్థితులలో

మహిళలు ఆధారపడవద్దు.

అరోగ్య సౌఖ్యములకు 70 సంవత్సరముల పైగా ప్రసిద్ధి నందినది.

కేసెరి కుటీరం
(ప్రైవేట్) లిమిటెడ్
రాయపేట మద్రాసు-14

ఎలెంట్ల పితారామ జనరల్ డ్రాగ్స్ (ప్రైవేట్) లిమిటెడ్. పిలియవడ. పిలియవడ. మధుర. పింగళూరు.

లేచాడు ప్రభాకర్.

“కాఫీ తాగకుండా వెళ్ళిపోతున్నావు నాయనా” ప్రభాకర్ పక్కనే వున్న నగంపైనే వున్న కాఫీగ్లాసువంక చూసి అన్నది సుభాషిణితల్లి.

“పర్వాలేదు, చల్లారిపోయింది. ఈ సారి వచ్చినప్పుడు తాగుతాను ఎలాగైనా” అన్నాడు ప్రభాకర్.

“అలాకాదు. వుండు పెచ్చబెట్టి తీసుకు వస్తాను,”

కాఫీ గ్లాస్ తో లోపలకి వెళ్ళింది సుభాషిణి తల్లి.

సుభాషిణి కనురెప్పలు పైకెత్తి ప్రభాకర్ వంక చూసింది.

నవ్వుతూ తన వంకే చూస్తున్నాడు ప్రభాకర్.

“తిన్నగా మీరు గదికేనా వెళ్ళేది?” అడిగింది సుభాషిణి.

“దేనికో?” అడిగాడు ప్రభాకర్.

‘దయచేసి గదికే వెళ్ళండి. నేనూ వస్తాను, మీతో మాట్లాడాలి.” అన్నది సుభాషిణి.

“సరే.” అన్నాడు ప్రభాకర్.

పది నిమిషాల తర్వాత ప్రభాకర్ గది లోకి వెళ్ళింది సుభాషిణి. గది వంక పరీక్షగా చూసింది. బ్రహ్మచారి గదిలా లేదు. సామానంతా ఓట్ గా అమర్చబడి వుంది.

“కూర్చోండి.” అన్నాడు ప్రభాకర్ బూట్ లేసుల ముడి విప్పుతూ.

కుర్చీలో కూర్చుంది సుభాషిణి. ఎదురుగా వున్న రౌండ్ టేబిల్ మీద చిన్న ప్లేట్ లో విస్కం వున్నాయి.

“తినండి. మీ కోసమే!” అన్నాడు ప్రభాకర్ సాక్స్ విప్పుతూ.

“బదులు తీర్చుకుంటున్నారా?” అడిగింది సుభాషిణి నవ్వుతూ.

ప్రభాకర్ నవ్వులేదు.

“చెప్పండి. నన్ను పెళ్ళి చేసుకోవడం ఇష్టం లేదా మీకు? ఎవరినయినా ప్రేమించారా?” అడిగాడు.

“ప్రేమా? ఈ వయసులోనా? ఎదురింటి అమ్మాయి వయసులో ఆయితే అనుకోవచ్చు!” నవ్వింది సుభాషిణి.

“పోనీ-ఎవరినయినా పెళ్ళి చేసుకుందా మనసుకుంటున్నారా?” అడిగాడు బూట్స్ విప్పి.

“లేదు. మిమ్మల్ని పెళ్ళి చేసుకోదానికి నాకు పరిపూర్ణంగా ఇష్టమే!” అన్నది సుభాషిణి.

చిన్నగా నిట్టూర్చాడు ప్రభాకర్.

“బ్రతికిందారు. మీకు ఇష్టం లేదేమో” నని నేను భయపడ్డాను” అన్నాడు.

“నేను చెప్పే సంగతి శ్రద్ధగా వినండి. తర్వాత మీ ఆభిప్రాయం చెప్పండి నన్ను పెళ్ళి చేసుకునేదీ, లేనిదీ!”

“అలాగే చెప్పండి.”

“అమ్మ నాకు పదిహేడేళ్ళ వయసులో అనుకుంటాను. మొదటి సారిగా పెళ్ళి ప్రయత్నాలు చేసింది. అన్నీ కుదిరాయి కాని చివరలో వాళ్ళే వద్దన్నారు-జాతకం చూసిన తర్వాత లేకపోతే అప్పుడే పెళ్ళి అయిపోయేది.”

“ఎందుకని వద్దన్నారు?” అడిగాడు ప్రభాకర్.

“చెప్తాను. మళ్ళా వద్దెనిమిదో ఏట నుంచి ఇరవై రెండేళ్ళు వచ్చేదాకా చాలా మంది నన్ను చూసి ఒప్పుకున్నారు. కాని, నా జాతకం చూశాక ఇష్టం లేదనీ, మీ సంబంధం విరమించుకున్నామనీ కబురు వంపేవారు.”

“ఎందుకు? ఏముంది మీ జాతకంలో?”

అడిగాడు ప్రభాకర్.

కొన్ని ఊజాయి ప్రభాకర్ కళ్ళలోకి చూసింది సుఖాపిణి.

“నా జాతకంలో, నేను విధవ అయే గీత వుంది; పెళ్ళి అయిన తొందర లోనే.”

నవ్వలేక నవ్వాడు ప్రభాకర్.

“నిజంగా?” అడిగాడు.

“నిజమే! తర్వాత జాతకం లేదని అబద్ధం అడి కొన్ని ప్రయత్నాలు చేశారు కాని, ఏవీ కుదరలేదు. నాకూ క్రమంగా పెళ్ళి అంటే ఇష్టం, ఉత్సాహం చచ్చి పోయాయి. ఇంక ప్రయత్నాలు మానేశాం పూర్తిగా.”

కో - ఆపరేషన్

● బహిరంగ సభలో ప్రసంగించ బోతున్న ఓ మంత్రిగారు దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నారు. కారణ మేమిటని భార్య అడిగింది.

“నా ప్రసంగాన్ని ప్రజలంతా ప్రశాంతంగా కూర్చుని వింటే పాపులారిటీ రాదు,” అన్నాడు.

“అయితే” అర్థం కాలేదామెకు

మంత్రిగారు పరిసరాలు పరికించి, “ఈలటా, గోలటా, అరటితోళ్ళు” యింకా....” నసుగుతున్నారాయన.

భార్య తక్కువ అందుకుంది. “అయితే ఓ పదిమంది కుర్రాళ్ళను పంపుతాను లెండి, కానీ ఓ వెయ్యి రూపాయలు యిచ్చుకోవాల్సి వుంటుంది నాకు” అంది

—అనువమ

ప్రభాకర్ మాట్లాడలేదు. ఆలోచిస్తున్నాడు.

“మీకు ముందరే ఈ విషయం తెలియ చేయడం ధర్మం అని చెప్పాను. ఆలోచించుకుని రెండు మూడు రోజుల్లో చెప్పండి. మీరు మానుకున్నా అమ్మకి ఏదో సర్ది చెప్పగలను.” అన్నది సుభాషిణి.

ప్రభాకర్ కొన్ని క్షణాలు సుభాషిణి వంక చూసి అన్నాడు “దీంట్లో ఆలోచించుకోవాల్సింది ఏం లేదు.”

సుభాషిణి చేతిలో లిక్కబ్ నోటి దగ్గరే ఆగిపోయింది. ఏం చెప్తాడా అని చూస్తోంది ఆశ్చర్యంగా.

“పెళ్ళి చేసుకోడానికే నిశ్చయించుకున్నాను.” అన్నాడు నవ్వుతూ.

“థాంక్స్..” అన్నది సుభాషిణి.

“ఐహూళ దేవుడు మనిద్దరినీ కావాలని కలుపుతున్నాడనుకుంటాను” అన్నాడు ప్రభాకర్.

చేతిలో మీద వున్న ప్లాస్టు అందుకుని మూత తెరచి గ్లాసులో పోతాడు కాఫీ, గ్లాసు విండుగా వచ్చింది కాఫీ. ప్రక్కనే వున్న గ్లాసు అందుకుని, సగం కాఫీ వండాడు దాంట్లోకి.

“నాగరికిగెస్ట్స్ రారు అందుకవిషయమూ కాఫీ నాకు సరిపడ మాత్రమే తెప్పిస్తాను” అన్నాడు ప్రభాకర్ రెండు చేతుల్లోవున్న

గాజుగ్లాసులు ఒక దానికొకటి ఆనించి రెండగ్లాసుల్లో వున్న కాఫీ సమానంగా వుందా లేదా అని చూస్తూ.

“ఇంక ఆభద్ర అక్కరలేదు, మీకు” అన్నది సుభాషిణి నన్నగా నవ్వి.

“గుడ్ రెండు గ్లాసుల్లో కాఫీ సమానంగా వుంది. నేను ఎక్కువ తీసుకోవడం లేదు, చూడండి.”

ఒక గ్లాసు అంచించాడు సుభాషిణికి. నవ్వుతూ “మీరు త్రాగండి నేను ఇప్పుడే ఇంట్లో తాగానుగా” అన్నది సుభాషిణి

“నేనూ తాగానుగా ఇంటి దగ్గర అదేం కుదరదు తీసుకొండి.”

కాఫీ త్రాగుతుంటే అన్నాడు ప్రభాకర్ “ఈరోజునుంచి అన్నీ పిప్టి పిప్టి.” మర్నాడు సుభాషిణి కల్లి అన్నది. ప్రభాకర్ తో వాళ్ళ ఇంట్లో.

“సుభాషిణి మీకు అన్ని సంగతులూ చెప్పండిట అయినా మీరు ఒప్పున్నారు పెళ్ళికి.”

ఆ ముసలానిక మొహంలో సంతోషం చూసి నవ్వుకున్నాడు ప్రభాకర్

“అవును ఐహూళ దేముడు మమ్మల్ని ధర్మీ ఏర్పి కూర్చి కలిపి వుంటాడు.” అన్నాడు.

“ఏం?” అడిగింది సుభాషిణి కల్లి. ఎందుకొ చెప్పలేదు ప్రభాకర్.

అమ్మా.....అమ్మా.....దుశ్యంతుడిక్కడే.....యిక్కడే.....!

“ఎల్లండి మంచి రోజు రిజిస్టర్ ఆఫీసర్ వెళ్ళి పెళ్ళి చేసుకుంటాం బాగా తెలివిన ఓ నలుగురయిదుగురినే పిలుస్తాం సుభాషిణిని ఓ పసిరోజులు కెలవు పెట్టమన్నాను. బెంగళూరు, మైసూరు, వూటీ తిరిగివస్తాము ఇద్దరము. మీకు సుభాషిణి చెప్పివుంటుం దనుకుంటాను.

“చెప్పింది. చాలా సంతోషం.”

“సుభాషిణిని తిరిగి రాగానే ఉద్యోగం మానేయమని చెప్పాను. ఇంటిదగ్గర మీకు తోడుగా వుంటుంది. ఇప్పుడు వుద్యోగం లేకపోతే గడవదనే బాధ లేదుగా.”

ప్రక్క గదిలో కూర్చుని ఇద్దరినంబా వణ వింటున్న సుభాషిణి ఆలోచిస్తుంది. ప్రభాకర్ కి ఏదయినా లోపంవుందా? తన సంగతి తెలిసి, తనని పెళ్ళిచేసుకోరానికి ఎందుకు ఒప్పుకుంటున్నాడు? ముప్పై ఐదుఏళ్ళు వచ్చినా ఇంతవరకూ ప్రభాకర్ ఎందుకు పెళ్ళిచేసుకోలేదు? తనని మోసం చెయ్యటం లేదుకదా?

రెండురోజుల తర్వాత సుభాషిణి, ప్రభాకర్ రిజిస్టర్ మేరేజీ చేసుకున్నారు. సుభాషిణికి పరిచయంవున్న ఒకతను ప్రభాకర్ స్నేహితుడు సాక్షి సంతకాలు చేశారు.

పూరిదండలతో వున్న వాళ్ళిద్దరూ తనకి నమస్కరిస్తూంటే మనసారా దీపించింది సుభాషణి తల్లి.

“జాగ్రత్తగా వెళ్ళిరండి.”

నూతన దంపతులనిద్దర్ని రైలు ఎక్కిందానికి వచ్చింది సుభాషణి తల్లి రైల్వే స్టేషన్కి.

“వారంరోజుల్లో తిరిగి వచ్చేస్తాము. ఆయన గుండా ఖాళీ చేస్తారు. మన ఇల్లు వుండగా ఇంక అది దుండగ.” అన్నది సుభాషణి తల్లితో.

ప్రభాకర్ జేబులోంచి తన గది తాళం చెవులు తీసి ఇచ్చాడు సుభాషణి తల్లికి.

“మర్చిపోయాను. నా గదిలో సామానంతా మీ ఇంటికి మార్పించండి.” చెప్పాడు.

రైలు కదిలింది. పావుగంట తర్వాత సుభాషణి:ల్లి ఇద్దరూ కనపడేంతవరకూ చెయ్యి ఊపుతూనేవుంది.

* * *

రైలు రెండుస్టేషన్లు దాటిన తర్వాత సుభాషణి ఖర్చు.

“పెళ్ళయిన తర్వాత చెపుతా నన్నారు నాకు. నన్ను పెళ్ళిచేసుకోడానికి కారణం. మనకి పెళ్ళయిందిగా ఇప్పుడు చెప్పండి.”

“ఇప్పుడే చెప్పాలా? తిరిగి వచ్చేటప్పుడు చెపుతాను గుర్తుచెయ్యి” అన్నాడు ప్రభాకర్.

“పూహా! ఇప్పుడే చెప్పాలి.” అన్నది సుభాషణి.

“ప్లజంట్ రీజన్ కాదు. అంత ముఖ్యమైన విషయం కూడా కాదు.”

“ఫర్వాలేదు చెప్పండి.”

వేగంగా కదిలిపోతున్న చెట్లవంకా. చెలిగ్రావ్ స్థంభాలవంక. కొండలవంక చూశాడు ప్రభాకర్ కొంతసేపు పరుగెత్తుతున్న రైలు కిటికీలోంచి.

“మనిషి జీవితం శాశ్వతం కాదు.” అన్నాడు.

“అనలు విషయం చెప్పక పిలవనీ లోకి దిగారు” అన్నది సుభాషణి నవ్వుతూ.

* * *

సంతకం పెట్టి చెలిగ్రాం తీసుకుంది సుభాషణి తల్లి. చెలిగ్రాం చివేపి కవరు లోంచి తీసింది కాని ఏమీ అర్థంకాలేదు. ఎర్రటి కాగితంమీద, ఇంగ్లీషులో చైపు చేయబడివున్న కాగితం అంటించి వుంది.

“చెలిగ్రాం తీసుకొని, తలుపుబయట గొళ్ళెంపెట్టి, ప్రక్క వాటాలో వసారాలో పడకకుర్చీలో పడుకుని, పేపరు చదువుకుంటున్న ముసలాయన దగ్గరికి వెళ్ళింది సుభాషణి తల్లి.

“కొంచెం చదివించెప్పండి ఏం వుందో ఇంసుకో?” చెలిగ్రాం అందించింది ఆయనకి.

మునలాయన పేవరుమడిచి, తెల్లిగ్రాం
అందుకొని దాంట్లోని నాలుగు మాటలు
చదివారు.

నిశ్శబ్దంగా ఉన్న ఆయన్ని ఆడిగింది
మథాపిణి తల్లి అనుమానంగా,

“ఎవరి దగ్గరనుంచి?”

“మీ అమ్మాయి, అల్లుడు బెంగుళూరు
వెళ్ళారా?” అడిగాడు ఆయన.

“అవును. నాడు రోజులయింది.
ఇప్పుడు తెల్లిగ్రాం ఇచ్చారా కేమంగా
ఉన్నట్లు?”

చిన్నగా నవ్వింది మథాపిణి తల్లి.

“బెంగుళూరు టూరిస్టు శాఖవాళ్ళు
ఇచ్చారు ఈ తెల్లిగ్రాం మీ అమ్మాయి,
అల్లుడు ఇవ్వలేదు.

“ఏమిటి సంగతి?”

“అదైర్య పడకండి! ఇద్దరూ యివాళ
పురయం గవర్నమెంట్ హాస్పిటల్ లో
పోయారు.”

“ఎవరిద్దరూ?”

“మీ అమ్మాయి, అల్లుడు.”

ఆ ఘనలాలిదకి ఆయన చెప్పే
దేమిటో వెంటనే మనసులోకి ఎక్కిలేదు.
అలాగే తెల్లబోయి చూస్తూండి పోయింది.

“మీ అమ్మాయి, అల్లుడు ఎక్కి వెళ్ళ
తున్న టాక్సికి ఏక్సిడెంట్ అయింది....
ఇద్దరూ చనిపోయారు. టూరిస్ట్ డిపార్ట్
మెంట్ వాళ్ళ దగ్గర నుంచి తీసుకున్నారు
వాళ్ళు ఆ టాక్సి. కాబట్టి వాళ్ళు తెల్లిగ్రాం
ఇచ్చినట్లున్నారు.”

పుర్రచుచుయిన మొటిమల మందు

నిటల్ మందుగల
మొటిమల
మలము

- 2 శాతము మూత్రమే గురించుముల మలము
- సూక్ష్మజీవులను నశింపజేయును
- విటమిన్ 'ఎఫ్' మొటిమల గుర్తులను పోగొట్టి,
చర్మమును సున్నగా మెత్తగా చేయును

అయోధ్యారేయ, వా.సు.

కొచ్చిన్ పామ్ (ప్రై) లిమిటెడ్

కొలొంబు 20

కొచ్చిన్ 20

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు:

యూని డిస్ట్రిబ్యూటర్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

కొలొంబు-20

ఎడమకాకి

J. BROTHERS/1780

సుభాషిణి తల్లి కళ్ళలోంచి ఏళ్లు కారు తున్నాయి. ఇప్పుడు ■ ముసలాయన చెప్పిన మాటలు మనసులోకి ఎక్కుతున్నాయి.

“అద్వైత్య పదకండి!”

ఆవిడ ఓగ్గరగా ఏడవడం గమనించి. ■ ముసలాయన యింట్లో పని చేసుకుంటున్న భార్యకి వినపడేలా గట్టిగా అరిచాడు.

“ఒసేవ్! త్వరగా ఇలా రా!”

* * *

మర్నాడు మధ్యాహ్నం వరకు ఏడు స్త్రానే వుంది సుభాషిణి తల్లి. ఎవరు ఎంత బలవంతం చేసినా ఒక్క మెతుకయినా ముట్టలేదు ఆవిడ. ఆవిడకి తోడుగా ఓ పదిహేడేళ్ళ అబ్బాయిని కూర్చోపెట్టాడు.

మధ్యాహ్నం పోస్ట్‌లో వచ్చింది చిన్న పార్సెల్. తోడుగా పున్నతను సంతకం పెట్టి, పార్సెల్ తీసుకుని విప్పాడు. డైరీ వుంది లోపల - ప్రభాకర్ డైరీ.... ప్రభాకర్, సుభాషిణి వుండే హోటల్ వాళ్ళ సంపాద.

పేజీలు తిప్పి చూసి, ఒక పేజీ దగ్గర ఆగిపోయాడు. ఒక పేజీ దగ్గర ఆగిపోయాడు అతను. పూర్తిగా చదివాడు ■ పేజీలో రాసి వున్న సంగతులు.

“ఇది వినండి. మీకు తెలుసా?”

ఓగ్గరగా చదివాడు అతను, సుభాషిణి తల్లి వినేటట్లుగా

“ఇవాళ, సుభాషిణిని పెళ్ళి చేసుకోమని అడిగాను. ఇష్ట పడింది. కాని, తన జాతకంలో వైధవ్యం రాసి వుందని చెప్పింది సుభాషిణి. అయినా ఒప్పుకున్నాను.

ఇన్నాళ్ళూ నాకు ఏ కారణం వల్ల పెళ్ళి కాలేదో సుభాషిణికి అదే కారణం చేత పెళ్ళి కాలేదని తెలుసుకున్నాను ఇవాళ. మా ఇద్దరి జాతకాలు ఒకటే! కాబట్టే పెళ్ళికి ఒప్పుకున్నాను.

మేం ఇద్దరం ఇలా వంటరిగా, పెళ్ళి చేసుకోకుండా బ్రతికే కంటే, పెళ్ళి చేసుకోవటమే మంచిది. నాకూ జాతకంలో రాసి పెట్టి వుంది వైధవ్యం - అదే భార్య వియోగం. మా ఇద్దరి జాతక ప్రభావాలు ఒకటి అవడంవల్ల ఇద్దరం బ్రతకవచ్చు. రెండు దోషాలు కొట్టుకుపోయి.... లేదా కలిసే చస్తాం.”

‘ఈ రోజు నుంచి అన్నీ పిష్టి-పిష్టి అన్నారు ఆయన....’ అన్న కూతురు మాటలు గుర్తుకు వచ్చాయి సుభాషిణి తల్లికి.

‘బహుశ దేముడు మమ్మల్నిద్దర్నీ ఏర్పి కూర్చి కలిపి వుంటాడు’ అన్న ప్రభాకర్ మాటలు గుర్తుకు వచ్చాయి.

కుటుంబము అంతటికీ

ఫోస్ఫోమిన్

వల్ల ఆరోగ్యము కలుగును

ఫోస్ఫోమిన్ రో విటమిన్ డి కొంపైక్టు మరియు మర్రిఫెర్ గివరో-పా-ఫ్లేట్లు ఉంటుంది వలన అది మీ పుటాంబమును బలముగా, దుబుల్గా మరియు ఆరోగ్యముగా ఉంచుతుంది. మీయింట్లో శక్తివైపు టానిక్ అగు ఫోస్ఫోమిన్ ఉంటే అలసట మరియు ఏకనము అనే మాట ఉండదు. ఫోస్ఫోమిన్ దుబుల్బడనమును తిరిగి యిస్తుంది, ఆ కలిసి అతికము చేస్తుంది. శక్తిని పెంపొందిస్తుంది, రేపా-ములో రోగనిరోధక శక్తిని కలిగిస్తుంది. ఫోస్ఫోమిన్ తో మీ పుటాంబములో అందరూ ఆరోగ్యముగా ఉంటారు.

ఫోస్ఫోమిన్ -
ఆకుపచ్చని బండ్ల దురిగే
రెడమీన్ టానిక్

T.T.

SQUIBS టెనెసిస్సీ టెనెసిస్సీ

ఇది ఒక, పుష్కల డి. వి. టెనెసిస్సీ
ఫోస్ఫోమిన్ టెనెసిస్సీ టెనెసిస్సీ
ఇది ఒక, పుష్కల డి. వి. టెనెసిస్సీ
ఫోస్ఫోమిన్ టెనెసిస్సీ టెనెసిస్సీ

Shilpi-NPMA-31A/71 Tel.

పెద్ద కథ:

(గత సంచిక తరువాయి)

అంతా ఒక్కసారి గోలగా, మోటుగా అరిచారు. "తెచ్చిన దియ్యం ఎనక్కి తీసుకపోతావేం, తల్లీ?" "అకప్పును నది లేయండి ముందు" అజ్ఞాపూర్వకంగా అంది సావిత్రి నిర్మలమైన మనసుతో భగవంతునికి మొర పెట్టుకుంటే వర్ష ధారకుడు స్తందిగావి ఒ జీవిని హింస పెడితే పర్షంరాదు, తోలమ్మా ముందు

దాన్ని వదిలెయ్యండి. మరోపాపు దియ్యం తెచ్చి పెడతాగావి."

"ఏవో మా మూఢ నమ్మకాలు..."

మీలం నుండి వస్తూ అడిగాడు హర నాద్ "ఏమిటది"

"కనబడ్డం లేదూ?" అంది సావిత్రి

ఈ పల్లెటూళ్ళో చిన్నప్పటి నుండి ఇలాంటి తతంగాలు చూస్తూనే ఉన్నాడు కాబట్టి అతడికి ప్రత్యేకంగా కనిపించలేదు

ఆ దృశ్యం “ఏమిటి?” తిరిగి అన్నాడు.

“కప్పును కట్టి తెచ్చివచ్చి అమ్మ కోపం చేస్తుంది.” పాపమ్మ చెప్పింది కొంచెం బెదురుతూ ఈ దొర కూడా ఆ అమ్మకు తోడై చీవాట్లు పెడతాడేమోనని.

“వియ్యం పెట్టేసి తొందరగా పం పెయ్యి సావిత్రి! ఇలాంటివన్నీ ఇక్కడ మాయారేఅన్నింటాతలదూర్చి సంస్కరించాలంటే తల కుదుళ్ళు కదిలిపోతాయి.”

“మీరు ఇలా నిరుత్సాహంగా మాట్లాడడం బాగుండలేదు హరనాథ బాబూ!

ఇంట్లోకి వెళ్ళి బోయాడు. సావిత్రి కూడా వెళ్ళబోయింది వియ్యం పెయ్యకుండానే. గోల పెట్టారు వాళ్ళు. ఇంట్లోకి వెళ్ళి మరో పావు వియ్యం పోసుకువచ్చి, కప్పును విడిపించి, వాళ్ళచేతిలో గుమ్మరించింది సావిత్రి. కట్టెకు వేలాడి సొమ్మ పిల్లవట్టు అయిన కప్పు క్రిందపడుతూనే ప్రాణభీతితో బలవంతాన గెంతుతూ బోయి వాకిట్లో ఓ పక్కగా ఉన్న కళ్యాపికుండ అడుగు దాగింది. ఏదోసాధించిన గర్వంతో ఇంట్లోకి వచ్చింది సావిత్రి.

హరనాథ్ కు సావిత్రితో కబుర్లు చెప్ప

పూర్వపల్లి సంతాపం

ఈ పల్లెలోకాలు ఎలాగా నిలిపారు చదువుకొన్నవారు. ఈపల్లె ప్రజల మూఢ నమ్మకాల్ని సంకుచిత మనస్తత్వాల్ని సంస్కరించే ప్రయత్నం చేయగలిగారంటే మీ చదువుకు సార్థకం చేశారు తుంది.”

“సరి వాళ్ళ జోలికి పోతే వాళ్ళే మనల్ని సంస్కరించే ఘమలయారు ఈపల్లెజనం నీకు తెలీదు. సావిత్రి! వీదొక ఆవేశం దానివల్ల ప్రయోజనం సూన్యం కాగా అసహనం ప్రాప్త మౌతుంది. సీకెందుకు నా కెందుకు పద.” అతడు

కోవాలంటే ఒక్క అవకాశం భోజన సమయంలోనే. కావాలని సావకాశంగా కూర్చోంటాడు. కావాలని ఏవో సంగతులు వెళ్ళ దీస్తుంటాడు.

కానీ, ఈ రోజు సావిత్రి వాచం పెట్టుకు కూర్చోంది అతిథికో. తనున్న సమాజంలోనే మూఢ సంకుచిత భావాలు జాగుస్సాకిరంగా తయారై స్వచ్ఛతనూ, ప్రశాంత జీవనాన్ని దూరం చేస్తున్నప్పుడు ఇతోధికంగా సంస్కరించ గలిగి ఉండి ఉదాహరణగా ఉండిపోవడం తీవ్రంగా ఉద్యోగబట్టింది.

“నువ్వేదో కదా నాయకురాలివై పోవాలనుకొంటున్నట్లున్నావు” అన్నదడకు నవ్వి

“ఇంట్లో ఉండేదాన్ని నాకు అలాంటి అవకాశాలు తక్కువ యిటు తిరిగే వారు మీరు.... మీరే కదా నాయకులు కావాలని నా కోరిక”

“నువ్వై కదా నాయకురాలివిభాషించి తరువాత నాయకుణ్ణి నేను అభ్యతాగితి”

“ఇలాంటి పోకరిమాటలే వద్దంటాను గొప్పవారు వదులుకొన్న వారు మా బోటి రికో న సాలాద వచ్చునా” బుగ్గమూతి పెట్టిం సావిత్రీ.

“ఎవరితో ఆడమంటావు” నన్నవి వ్యవరంతో అన్నాడు కొంచెగా మంచి నవ్వి.

గంభీరంగా మారిపోయి మౌనం వహించింది సావిత్రీ

అతడూ వద్దతి మార్చాడు “ఇలాంటి వన్నీ జీవితంలో కలసిపోయిన మామూలు విషయాలు సావిత్రీ! వాటిని ప్రత్యేకంగా ఎత్తి సంస్కరించాలనుకోవడం బుద్ధి తక్కువ. వానలు వెనకనట్టుపడితే ఇలాంటి తటంగాలే చాలానే జరుగుతాయి. చెబితే నవ్వుతావు. ఎవరో గర్విణి త్రీవి పూడ్చా రట అందుకని వర్షం రాలేడట బొక్క తివ్వి బొక్క కడిగే ప్రయత్నంలో ఉన్నారు ఊరివాళ్లు. ఇహ శివుని గుడిరో

పూజలు పునస్కారాలు. కేవలం గం మునిగే వరకూ గర్భ గుడిలో వీళ్ళు విం పడం ఇలాంటివి ఎన్నో! అవన్నీ మూత నశ్మకాలని చెప్ప బోయామంటే, వర్షం రప్పించేందుకు మంచి శమ్యక పేదో నువ్వై చెప్పవయ్యా అంటారు నాళ్ళు అప్పుడు మన మొహం చింతాకంత చేసు కోవడం తప్ప తెలివైన జనాలు మరేదీ ఇవ్వలేం..”

“నిండు ఉత్సాహంతో అందులోకి అడుగు పెట్టారంటే తెలివైన జనాలు ఎందుకు దొరకడూ?”

“ఒక చిన్న కవ్వను విడిపించడానికి ఒక పావుడు బియ్యం ఎక్కువ గుమ్మ రించావు. కలా ఇంకెన్నో పెద్దపెద్ద దురాచారాలు మాన్పించడానికి ఎన్ని బస్తార బియ్యం గుమ్మరించ మంటావు” అని నవ్వి అంతలోనే విరుత్సాహంగా మారిపోయి “ఉత్సాహం ఎక్కడి నుండి వస్తుంది? ఉన్నది కాస్తా కుడిచి పెట్టుకు పోతే తోకపీకితే బాగుంటుందని ఏస్తుంది నాకు”

“సరి ఆ పని మూత్రం చేయకండి. దయచేసి కుక్కలు చింపిన విస్తరిలా అవుతుంది సేద్యమంతా. మనసలాయన మరీబెంగవడి పోగలడు. మీ విరుత్సాహం పోవాలంటే నేను చెప్పిన ఉపాయమే బాగుంది. జయ జలయాలకు ప్రాధాన్యత యివ్వకుండా ఒక తాత్కాలికమం ఏర్పాటు

చేసుకోండి మంచి రికార్డులు వుంటుంది.
ఉత్సాహమూ పెరుగుతుంది."

"మరి- నేను చెప్పినట్టు నువ్వు
వింటావా?"

"నేను విడదీసేమిటి?" తెల్లబోయి
చూచింది,

"నరికండిగెలిచిరచ్చ గెయివమన్నాడు
మండిదో. చెడ్డబో-విజ్ఞానమో ఎవరివ్యక్తి

త్వాల వారికి ఉంటాయని ఒప్పుకొంటావు కిమా? సంస్కరించ పూనుకోవా లంటే చాలా సాహసం కావాలి; ముందు అనుమానం భరించిన తరువాత ఏదైనా ప్రయోజనం కనిపించవచ్చు వంటి ఉద్దేశ్యాలు ఆదిర్పాలు ఉండగానే సరిపోవు. అనుమానం ఎదుర్కోగల ప్రైవేట్ సం. సం నాకు లేవు కనుక నేనేమీ చెయ్య వని చెబుతున్నాను."

అర్ధరాత్రివేళ చటుక్కున మెళుకువ కలిగింది హరనాథ్ కు. కుండపోతగా వర్షం కురుస్తున్న చప్పుడుకు లేచి ఒక గొతులో కిటికీ దగ్గరికి వచ్చి చూచాడు టప....టప ... టప.... అడవి మెల్లను ఊపిరి తిప్పుకోకుండా పెద్దపెద్ద చినుకులతో తడిపేస్తున్నాడు వరుణ దేవుడు. తోడుగా వాయు దేవుడు అల్లరిపెడుతున్నాడు.

అతడు సదుకొనే వేళ వరకూ ఒక మబ్బుతునక కూడా కినిపించలేదు ఆకాశంలో. అర్ధరాత్రి వేళ హఠాత్తుగా ఊడి పడ్డాడు వానదేవుడు! నింగిలో నీలంగా కదలిపోయే మేఘాలకేసి రైతులు ఆశగా, తపనగా చూస్తుంటే నిర్దయగా కదిలి పోయిన మేఘాలే అందరూ నిద్రలో ఉన్నప్పుడు నిండుగా పర్చిస్తున్నాయి.

వరుణుడికి మనుషులను అల్లరి పెట్టాలంటే సరదానేమో!

ఆశ్చర్యంగా, అనందంగా చాలా సేపు కిటికీ దగ్గర నిలబడి వర్షంలోకి తృప్తిగా చూస్తున్నాడు హరనాథ్. వాన నీళ్ళలో, చిన్నప్పుడు అడకొనే వయసులో కూడా ఇంత ఆనందించలేదు. ఈ వర్షం కోసం ఇంతగా ఎదురు చూడలేదు. ఇప్పుడెంత ఆనందంగా ఉంది?

నేల దున్నించి విత్తనం వేయించాక చెట్లు చెమటమీద ఉండే ప్రేమంటే తెలిసి వచ్చింది. తల్లికి తన కన్నుకీడ్డ మీద ఉండే

ప్రేమలాంటిదే రైతుకు తన చేనుమీద ఉంటుంది. ఇక్కడ ఉన్నవాడు, లేనివాడు అన్న మాటే లేదు. విత్తనం వేసిన రైతుల తపనంతా ఒకటే! ఆత్మతంతా ఒకటే!

బిడ్డకు పాలు శీకపోతే తల్లి ఎలా అలమటిస్తుందో పొలంలో చేనుకు వర్షం కరువు ఆవుతే రైతు అంతగా కలవర పడిపోతాడు. మరో రెండు రోజులు వర్షం రాకపోతే చేను చెరిపించి కొత్త విత్తనం వేయవలసి వచ్చేది! బ్రతికి పోయాయి మొక్కలు

వర్షంలో తడిసిపోతున్న చేను దృశ్యం తలచుకొంటూంటే హరనాథ్ లో అనిర్వచనీయమైన తృప్తి. ప్రకాంతతా చిందులేయ సాగాయి

‘బాబాయ్! మీరు కొంచెం కుర్చీలో కూర్చోవాలి కాస్తేపు. సక్క బట్టలు మారుస్తాను.’

సావిత్రి సాయంతో ఈజీచెయిర్ లోకి చేరారు ఉమావతిరావుగార. మాసివ బట్టలు టీవీవేసి పరుపుకు, దిండ్లకు తెల్లగా శ్రీ చేసిన కజర్లు తొడిగింది సావిత్రి. గది శుభ్రంగా ఉడ్చి, డెట్టాల్ నీళ్ళు చిలక రించి, గుడ్డెసి తుడిచింది. స్టూల్ మీద తెల్లగా తొమిన చెంబుర్ మంచినీళ్ళు గ్లాసు తెచ్చి పెట్టింది. చిల్లర పనులన్నీ

పూర్తి చేసి. “నుకొంటారా, బాబాయ్! కాపేసు కూర్చుంటారా?” అని అడిగింది.

సావిత్రి ఇది కృతజ్ఞతతో పండిపోయింది ఆయన హృదయం. ‘కష్ట సుఖాలు బాగా తెలిసిన పిల్ల. సౌజన్య మూర్తి. కన్నకూతురు గానీ, కట్టకొన్న

తర్య గానీ చేయలేని సేవ చేస్తుంది.... ఏనాటి రుజువ వింటేమో గానీ.’ ఆ యువతి చేసే వసులన్నీ ఆర్థ్యరంగా చూస్తున్న ఆయన ‘పావం-వయసొచ్చిన పిల్ల కమూ పెళ్ళి కావలసిన పిల్ల!’ అనిపించింది చటుక్కున. ఇదివరకు వంట మనిషిగా చూచినా ఇప్పుడు అలా చూడలేక పోతున్నారు.

ఏదో అనుబంధం. బాధ్యతా ఉన్నట్టు తోస్తోంది. 'ఓ నాలుగైదు వేలు ఖర్చు పెట్టినా నరే-ఒక మాదిరి సంబంధం చూపి ఒక ఇంటిదాన్ని చేస్తే బాగుంటుంది కదూ?' అనుకొంటే ఏమిటో ఉత్సాహం గానే ఉందిగావి, 'పూర్తిగా పరాధీనమైంది నా బ్రతుకు. ఎన్ని వందలు గుమ్మరిస్తే మాత్రం సావిత్రిలాంటి పిల్ల దొరుకు తుంది తన అవసరాలు చూడను!' అవి అలోచిస్తే స్వార్థం విడుత్తావా పరు స్తుంది!

ఒక విధంగా కళ్యాణి ఆలోచనలు కూడా ఈ దోషనే పయవిస్తున్నాయి. 'ఒక నాడు ఈ సావిత్రిని గురించి నేనెంత అల్పంగా తలచానూ? అనుకొంటే పిగ్గుతో కుంచించుకు పోతుంది అంతరంగం.... 'ఆ పిల్ల అత్యున్నతం. నిష్కర్మ ప్రవ ర్తనా ఎందరికీ అలవడుతుంది?'

ఇంట్లో ఎవరికీ ఏదీ కావాలన్నా.... 'సావిత్రి! నావిత్రి!' అంటూ కేకలు వేయవలసిందే!

హరనాథ్ పట్ల సావిత్రి ఉవాచనక ముదినోకాదీ అతనిలో అపరాధం బోలు మోహం ప్రవృత్తిలో ఆమెయందు టిగిల్లుతుంది. చివరికి చాలానే ఉండేదేమో! క్రమక్రమంగా ఆమె అంతరంగస్వచ్ఛత అవగణమౌతుంటే అది పిచ్చయిం ప్రజాయాంజలమై అది ముందు మోక రిస్తుంది. ఆమె ఇటు మాడకుండా నిర్ల

క్ష్యంగా, నిర్దయగా నడచి పోతుంటే తన నగా అనుకొంటూంటాడు హరనాథ్— 'అందరి హృదయాలలో సుస్థిర స్థానాన్ని ఆక్రమించుకొన్న నీ హృదయ మందిర పీఠంపై ఆదిష్టిం చడానికి ఏమూర్తి అదృష్టం నోచుకొన్నదో' అని.

ఒక సాయంత్రం బావి దిక్కుగా వెళుతూ సావిత్రి తనతో అహ్వనించాడు హరనాథ్.

"నాకేం పని!...." అందామె ముఖ వంగా.

"రేపటి వంటకు కావలసిన కూర గాయలు కోసుకొచ్చుకొందువు."

మృదువుగా తిరస్కరించింది సావిత్రి. "ఉహూ!.... ఓపిక రేడు రావాలంటే!.... ముల్లంగి వంటకు వచ్చిందన్నారు కదా, ముల్లంగీ, వచ్చి మిరపకాయలు, తోట కూర నారిగాడివి పట్టుకు రమ్మని చెప్పండి."

అక్కడ పప్పులుడకవని చెల్లెలి నీ, తమ్ముడినీ మెల్లగా తనతో పైకి తీసుకు పోయి చెరో చాక్లెట్ నోట కుక్కి చెల్లెల్ గున గునగా ఏవో చెప్పి క్రిందికి పంపాడు హరనాథ్.

"బావి దగ్గరకు వెళునాం గా. అక్కా! మరే, అన్నయ్య మొక్క-తొన్న కండెలూ, వేరుశనక్కాయలూ కాల్చించి పెడతా డట."

“వెళ్ళండి. నేనెందుకు?”

“అన్నయ్య ఆప్పుడే వెళ్ళిపోయాడు
నిన్ను తీసుకు వచ్చేయ్యమని చెప్పి.”

“ఒకసారి నన్ను నాటకమని దబాయించాడు ఇప్పుడు తమ నాటకాలు మొదలు పెట్టాడు.” నవ్వుకొంది సావిత్రి. ‘కానియ్యి ఏం జరుగుతుందో చూడనా’ కూరగాయలకు బుట్ట తీసుకొని పిల్లలతో బయలుదేరింది

చాలినంత వర్షం కడడంవల్ల వైరులు పచ్చగా, నిండుగా ఉన్నాయి. తొన్నచే కంకి ఈని పాలు పోసుకొంటుంది. చేరు తెనగ బచ్చగా పడుపుల పెరిగింది. పిల్లలు వస్తూనే కొబ్బరికాయలకు ఎగబడ్డారు.

కూరగాయల తోట దిక్కుగా వెళ్ళింది

సావిత్రి. మిరప తోట పక్కగా నన్ను చెరువునుంచి కాలవ పారుతూంది. పచ్చిక మొలిచిన నన్నని వద్ద నడుమ. మిరప తోట నిండుగా పూతా పిందెతో రెపరెప లాడుతూంది. తోటలో మధ్య-మధ్యా బంతిమొక్కలు మొగ్గలు వేళాయి దనరా వరకు గమ్మాలకు కట్టుకోడానికి పువ్వు లివ్వొచ్చు. ఆ పక్కనే ఏవో రాయ సాదలు, బెండ గోడుచుక్కలు - ఒకటి లేనకుండా అన్నీ రకాలా పెట్టిఉడ్డాయి.

సావిత్రి రావడమే అలస్యంగా వచ్చిందేమో. ఆప్పుడే సంస్కృతపీఠాన్నిది. త్వరత్వరగా మిరపకాయలు గిల్లసాగింది.

“ఇక్కడున్నావా?” అంటూ వచ్చాడు హరనాథ్. సావిత్రికి చాలా సమీపంగా

ఒంగి తనూ మిరవకాయలు క్రుంచ పాగాడు.

“మీ కెందుకండీ శ్రమ! నేను కోసు కొంటున్నానుగా!”

“చీకటి పడిపోతుంది, కాయలు కని పించవు తొందరగా కానీ, మల్లిగాడు కంకులు, వేరునెనక్కాయలు కాలుస్తున్నాడు, తినొద్దూ!” అంటూ మరింత చేరువగా వచ్చాడు. తెల్లని ఫారింపై సున్నితంగా చెలిస్తూన్న ముంగురులను చూస్తూ, మిరవకాయలకు బదులుగా సావిత్రి ప్రేళ్ళను పట్టుకొన్నాడు మిరవ మొక్క కొమ్మల్లో.

“సావిత్రి!” అన్నాడు ఖావోద్యేగంతో.

విడిపించుకోకుండా నిశితంగా నిశ్చలంగా చూచింది సావిత్రి.

“నీకు.... నీకు ఇష్టంలేదా వేనంటే!”

“ఉహా! ఇష్టంలేదు. మిమ్మల్ని తప్ప మీ యింట్లో అందరినీ ప్రేమించ గలుగుతున్నాను” మందస్వరాన అంది సావిత్రి అతడి నేత్రాలలోకి నిర్భయంగా చూస్తూ.

“నీ దృష్టిలో అంత నీడణ్ణా?”

“ప్రీతి ప్రేమించడం మీకు తెలియదు. హరనాథ్ బాబూ! ఒక రాత్రికి వెయ్యి రూపాయల్ని కొనడం మాత్రం తెలుసు, మిమ్మల్ని ఎలా యిష్టపడతాను? ఎక్కడో ఒక చిన్న నీడ చూచుకొని చల్లగా కాపురం చేసుకోవాలన్న కలలు నావి. ఆ

కలలు సార్థకంచేసే విలువైన మనుషులు కాదు మీరు. కోరి మిమ్మల్ని నా జీవితం లోకి ఎలా అహ్వనించగల ననుకొన్నాడు? ఏ నాటికీ అనంభవమదీ.”

కొంచెం విసురుగా, అవహనంగా అడిగాడు “ఎన్ని రాత్రులు, ఎన్ని వెయ్యి రూపాయలు పో గొట్టు కొన్నా న ని నీ అంచనా?”

“నా కేం తెలుసు!” ముఖం తిప్పేసు కొంది.

“తెలియనిదానిని మాటిమాటికిలా మాట విసరడం బాగుండా!” రెండు చేతుల్లోకి ఆమెముఖాన్ని తీసుకున్నాడు.

“నీలకాంత ఒక వేళ్ళ కూతురు. అందుకని ఆ దృష్టితో చూచానేమో! ఒక చంచలమైనక్షణంలో జరిగిపోయిన సంఘటన అది. అది ఎత్తి యిలా దెబ్బతీయడం సబబుకాదు.”

“కావచ్చు.”

“నేను నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను సావిత్రి, నవ్వు కోరిననీడ నేనివ్వగలను. నా మాట నమ్ము.”

తృణీకారంగా అతడి చేతులు నెట్టి వేసిండ్లో సావిత్రి.

“మదాకర్ మీద ఉన్న నమ్మకం నీకు నా మీద లేదన్నమాట!”

ఒక్కక్షణం తెల్లబోయి చూచింది “అతడిని నమ్మవలసిన అవసరం నా కేం ఉంది!”

“నాకు తెలుసు. నువ్వు సుధను ప్రేమిస్తున్నావు.”

పేలవంగా నవ్విందిసావిత్రి. “తెలిసి, ప్రేమరిత కోరారా నన్ను?”

“ఎదో ఒకటి తేలిపోతే గుండె రాయి చేసుకోవచ్చని.”

“అయ్యో! పెళ్ళి చేసుకోవలసిన వారు నన్ను కాకపోతే మరొకరిని. గుండె రాయి చేసుకొంటే ఎలా అ చెప్పినావిడ గతి! ఒక హితవు నే చెప్పే దేమిటంటే ప్రీతుండి త ఒకరినవి పొందడంకోసమే గౌరవ, ఆమెను ప్రేమతో అలరించే

సున్నితమైన ఆరాధనా హృదయం ఉంటేనే ఆమెకు మీ జీవితంలోకి అహ్వ వింపాలి! ప్రతి సావరణ అసాధారణత కూడా మగవాడినుండి అదే కోరుకొంటుంది.”

ఆవిడ సీతభోధకు ఒక్కమండి ఆగ్రహంతో చిందులు వేసేవాడో, ముగ్ధుడై ఇంకా తన ఆరాధనను ఆమెముందు సమర్పించేవాడో గాని—

“బాబుగారూ, కంకులు వేరుసేన క్కాయలు కాలానందీ” అంటూ మల్లిగాడి తేక వినిపించింది.

(నకేషం)

బ్యాంకుల్లో డిబ్బు దాచుకోంటే బహువిధాల లాభాలున్నాయి

1. సేవింగ్స్ ఖాతా మీద వడ్డీ 4% P.A.
 2. చుక్క ధర్మ సంస్థల డిపాజిట్లకు, దేవాలయ డిపాజిట్లకు, సేవింగ్స్ అకౌంట్లమీదనూ, మామూలు రేటుకన్న 1% ఎక్కువ వడ్డీ ఇవ్వబడును.
 3. డిపాజిట్లమీద వచ్చే వడ్డీ రు. 3,000ల వరకు ఆదాయపు పన్నులేదు.
 4. బ్యాంకులో ఉంచుకొన్న డిపాజిట్లమీద రు. 1,50,000ల వరకు అస్తి పన్నులేదు.
- ఇతర వివరాలు మీకు సమీపంలో ఉండే మా బ్రాంచి విజేంటును అడిగి తెలుసుకోండి.

ది ఆంధ్ర బ్యాంక్ లిమిటెడ్

సెంట్రల్ ఆఫీసు: సుల్తాన్ బజార్, హైదరాబాద్
ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లో అత్యధిక బ్రాంచిలుగల బ్యాంకు

ఆంధ్ర బ్యాంక్ లిమిటెడ్

కె. గోపాలరావు ఛైర్మన్
యం.వి. చుట్టారావు జనరల్ మేనేజర్

శివబంధాలు

మంగళం పల్లి పెండ్లి
ప్రతిభామయ్య

జైవితంలో చాల సార్లు ఓడిపోయాను. ఓడిపోయినట్లుగా సామాన్యంగా సాయంకాలమే తెలిసేది. అందుకే నాకు సాయంకాలం అంటే అదొక రకమైన భయం. అ స్తమిస్తున్న సూర్యుణ్ణి చూస్తుంటే అంతమొందుతున్న జీవితానుభూతిగా అనిపించేది.... ఆ క్షణంలో ఎవరికైనా సినిమాగా కనపడతాను.

మనోహరల్యం వల్ల ఆ డిజైన్ అలా ఉంటే ఎంత బావుంటుందో అని అనిపించింది. నా మీద కసికొద్దీ ఏమో మరి కాపిని రాక్షసి చినుకులు మీదపడి దాన్ని వికృతం చేశాయి. గబ-గబా వరదరావు హోటల్ ఎడరొచ్చి ఆగాను. కుండపోతగా కురుస్తోంది. ఒక్కొక్కరే మెల్ల-మెల్లగా వచ్చి చేరుతున్నారు. క్షణ - క్షణానికి వెనక్కి జరగాల్సి వచ్చింది. ఇంకా వెనక్కి వెళ్ళడంలో కాళ్ళకి ఏదో బుట్ట తగిలింది. చటుక్కున వెనక్కి చూశాను. ఓ మునలమ్మ బజారు బుట్టలో వేరుకెనగ కాయలు, మరో బుట్టలో జంటిలు పెట్టు

అదరణ ఆత్మీయతకు బంధుత్వం సమాన హోదాలు అవునరంలేదు!

మనసు మెత్తనైన ప్రతి మానవునికీ అందరూ సమానమే!

■ వేళ కూడ నేను ఓడిపోయిన ఓ సాయంకాల సమయం. బి. యాడీలో చేరి రూముల కోసం ప్రత్యేకంగా తిరిగి-తిరిగి కాళ్ళు పీకే సమయానికి చెదురుమదురుగా తెల్లకొంగళగా ఉన్న పిల్లమేఘాలు గుమిగూడి చిక్కటి ఏనుగుల బారుగా రాజమండ్రిని అంతా కప్పి వేశాయి. తృటి కాలంలో, ఆల్లంత దూరంలో ఉండి దీలక్కో. అప్పుడే పది-పదిహేను చినుకులు పడి చొక్కా కొత్త డిజైన్ రూపొందించుతుంది.

కుని కూర్చుంది. కవల పిల్లల్లా చెరోచేత్తో చుట్టేసి దగ్గరకి లాక్కని కూర్చుంది. "ఏమి సుకోకు మామ్మ, చూశేయ్!" అన్నాను. "వర్షేదు బాబూ!" అంది. మామ్మ వెనకాలే ట్రాలీ ఉంది. ఆక్కడక్కడ దాని మీద కూర్చున్నారు జనం. నాకూ సీర్సంతో కూర్చోవాలనిపించింది. కాని మామ్మ ప్రక్కనేదోటు ఉంది. కాని కాళ్ళకి బుట్టలు తగిలాయి. మెల్లిగా "మామ్మా! ఇక్కడ కూర్చుంటాను. బుట్టలు కొంచెం ప్రక్కకి పెట్టావా?"

అన్నాను. “కూకో బాబూ!” అంది. నే కూర్చున్న తరువాత మళ్ళీ బుట్టల్ని దగ్గరకి లాక్కుని కూర్చుంది.

కూర్చున్న తరువాత ఓ వదిపై చలువేరుతెనగకాయలు కొనుక్కున్నాను. మనుమరి మధ్యనుంచి తిరుగుతున్న కార్ల లైట్ల వెలుగులో నిదానంగా, నిదానంగా వస్తున్న వానధారల్ని చూస్తున్న మామ్మ కళ్ళకేసి చూస్తే-ఏదోవై లాగ్యం. వేదాంతం కనపడుతోంది. “మామ్మా! ఈ వర్షం వల్ల నీకు నష్టమా? లాభమా?” అన్నాను.

“లాభమే బాబూ! ఎంత లాభమో అంత నష్టం! నాగురించి ఆగిపోకుండా దిక్కుమాలిన అన....ఇప్పుడే ఏయిండు కున్నానో ఈ బుట్ట జంటికలు - ఇప్పుడయితే కర-కర లాడతాయి. ఈ అనొస్తే మెత్తబడి పోతయ్. ఎవరు తింటారు?” అంది.

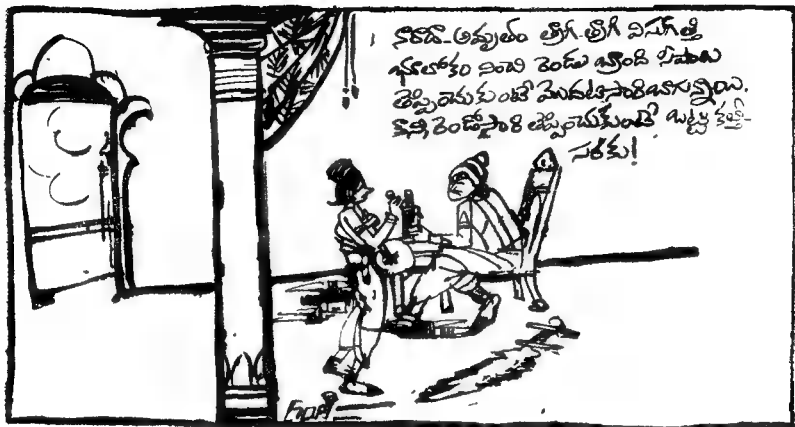
నిజమే! బ్రతుకు తెరువంథా ఆరెండు బుట్ల మీద ఉంచుకుంది. వచ్చే-మానంగా కాయలు ఇనప కమ్మిని వేసి కొట్టుకుంటున్నాను. చేసిన జనంలో స్నేహాలు ఏర్పడ్డాయి. రక-రకాల టాపిక్స్ మాట్లాడుకుంటున్నాడు. మాట్లాడిన వాళ్ళం నేనూ, మామ్మే అనిపించింది నన్ను పలకరించిన వాడు ఒకడే! అక్కడున్న అరగంటలో ఆరవై సార్లు చైమడిగాడు.

వర్షం వెలిసింది. అయినా రోడ్డు మీద

నీళ్ళు తీవేవరకు విలబడి ఉంది జన సమూహం. ఇంతలో “ఎక్కడెహో? ఆ ముసలి నంజ....” అంటూ దిగ్గరగా నడుక్కు వస్తున్న ఒక రిక్సావాలా-కమ్-త్రాగుబోతుని దూరంగా చూసి ఉలిక్కిపడి గబ-గబా మొల్లో ఉన్న గుడ్డ నంచీ తీసి ఒక రూపాయి కాగితం. గుప్పెడి చిల్లర తీసి నా చేతిలో పెట్టి “బాబూ! మీకాడ ఉంచండి. నే మళ్ళీ అడుగుతాను-అదొచ్చేస్తున్నాడు...” అంది. = ఆభ్యర్థనలో ఒక విధమైన బాధ. ఆ కంతంలో అదొక రకమైన వణుకు నన్ను విచలించి తుణ్ణి చేశాయి. అసంకల్పితంగా గుప్పెట మూసి జేబులో పెట్టుకోవడం. అతను మామ్మని సమీపించడం ఒక్క షణంలో జరిగాయి. “ఆ నంచీ ఇలాగియ్ నంజా!” అని మొల్లోంచి లాక్కున్నాడు. “ఏటిది-బదు పైనలా....చీత్!” అని నంచీ మొహం మీద కొట్టాడు. ఈ గబిడబిడతో వర్షం వెలవడం, అందరూ ఎవరి దారిన వాళ్ళు వెళ్ళడం జరిగింది.

“నడు, రిక్సా ఎక్కు..” అని బుట్టలు తీసుకొని రిక్సాలో పెట్టి. మామ్మని చెయ్యి వట్టుకు ఈడ్చుకు పోయాడు. ఇంచుమించుగా రిక్సా దగ్గరకి ఎక్కిన తర్వాత వెనక్కి చూసి చేత్తో నంజు చేసింది ‘మళ్ళీ వస్తాను’ అన్నట్టుగా. రిక్సా జోరుగా వెళ్ళిపోయింది.

ఇంకో రిక్సా కేకేసి మా వాళ్ళింటికి

నీకడ అప్పుడు త్రిగి. త్రిగి విన్నవై
 ఘోరం బంబి పెంబు వ్రాసి
 జెప్పెనుకుంటే మొదట పాఠశాల వ్రాసి.
 కట్టి పెంబుపాఠి జెప్పెనుకుంటే బట్టి పెంబు
 సరకు!

పోయాను. అక్కడ భోజనం చేసి తీరు
 బాటుగా లెక్క చూస్తే నలభై పైసలు
 తక్కువగా ఐదు రూపాయలు ఉన్నాయి.
 ఈలోగా మా అత్తయ్య “చిల్లర ఉంటే
 ఇవ్వు. నోట్లు ఇస్తాను.” అని చిల్లర
 అవిడ తీసుకుంది. రాత్రి ఎప్పటికో గాని
 నిద్ర పటలేదు.

ఉదయమే లేచి అన్నీ ముగించుకొని
 కాలేజీకి వస్తూ అక్కడ చూస్తే మామ్మ
 లేదు. కాలేజీ బైమయింది. అక్కడ ఉన్న
 కొట్టు అతనితో చెప్పి, మామ్మ అనవారు
 చెప్పి మధ్యాహ్నం వస్తానని చెప్ప
 మన్నాను. రీసెన్ లో వచ్చి చూస్తే—
 హమ్మయ్య-మామ్మ ఉంది. చిరకాలంగా
 చూడని బంధువులని చూసినట్లు అనిసిం
 చింది. “మామ్మా! చిల్లర అవసర
 మొచ్చింది.” అంటూ అయిదు కాగితాలు
 వర్షులోంచి తీసి ఇచ్చాను. మొల్లో నంచి

తీసుకుంటోంది. “నేను టిపిన్ తినాలి.”
 అంటూ నాల్గడుగులు వేసేసరికి “బాబూ!”
 అంటూ మళ్ళీ కేక వేసింది. “ఏం?”
 అంటూ అగాను. నలభై పైసలు చేతి
 కిచ్చింది. బిగిసి పోయాను. షాక్ నుంచి
 తేరుకొని “అయితే ఏన్న నువ్వు లెక్క
 పెట్టుకున్నావా?” అన్నాను “మీకు నలభై
 పైసలు పెద్ద నష్టం కాదు గానీ, నేను
 లెక్క పెట్టుకోపోతే ఆ నలభై పైసలే
 పెద్ద నష్టం.” అని పేలవంగా నవ్వింది.

నాకు ఆ డజనంలో మామ్మలో మూర్తిభ
 వించిన న్యాయం. ధర్మం కన్పించాయి.
 “మామ్మా! రాత్రి.... అత నెవరు?”
 “నా కొడుకు బాబూ! కుక్కల కొడుకు!
 ఈడయితే ఎప్పుడో గోదారిలో కలసి
 పోయేదాన్ని. కాని ఓ పొరపాటు చేశాను.
 ఈడికి నా మనుషురాలిని ఇచ్చాను. దాని
 బాబూ. అమ్మా అమ్మారి దగ్గరికి వెళ్ళి

పోయారు చిన్నప్పుడే! నేనే పెంచి ఈ ఎడవకి కట్ట బెట్టాను. ఈడికో ఆడ కూతురు. అయినా సుకం నేడు. ఎంత సంపాదించినా తాగుతాడు. ఆళ్ళ తిండికి నేను సంపాదించాను అందుకే ఈ బాధ బాబూ!'' నేనింకా అలాగే నిలబడ్డం చూసి ''బాబూ! మీరు నడువుకునే ఓరు, ఇయేవి మనస్సులో పెట్టుకోకండి. మీకు నా దణ్ణాలు. లేపోతే ఈ అయిదూ అడైనా తాగేనే ఓరు. బగమంతుడు మిమ్మల్ని సర్లగా సూడాల....'' అని మెల్లిగా టుజం మీద తట్టి వెళ్ళిపోయింది. ఆ బుట్టలు కను మరుగయే వరకు అలాగే చూస్తూ ఉండి పోయాను. చైము అయిపోయింది. లోప లకి వెళ్ళకుండా మళ్ళీ కాలేజీకి వెళ్ళి పోయాను.

తర్వాత ఏమీ జరిగి ఉండకపోతే ఎంతో తృప్తి మిగిలేది....జీవితం లలిత మైన సంగీతంలా ఉండేది. కానీ ఆరోజు విపరీతమయిన స్వరాలు వినపడ్డాయి. ఆర్కాట్ గార్డెన్స్ కి వెడుతున్నాను రిక్సా మీద. ఓ చోట పోలీసులు హడావుడిగా తిరుగుతున్నారు. ట్రాఫిక్ బండ్ అయి పోయింది. ''మాస్టారూ! ట్రాఫిక్ బండ్ అయింది. గాడీలు వెళ్ళడం లేదు. కావ లిస్తే నడచి వెళ్ళండి'' అన్నారు ఓ పోలీసు. రిక్సా దిగి, ఎదరకి నడచి వెళ్ళి పోతున్నాను వడి-వడిగా. నాకు యాక్సి డెంట్లు అన్నా వాటి గురించి వాకబులన్నా

పెద్ద భయం, వడి-వడిగా అడుగులు వేసుకు పోతున్నాను. అయితే కుడిచేతి వేపున దూరంగా బద్దలుగా విరిగిపోయిన ఆ బుట్ట వికృతంగా కనిపించింది.

మనస్సులో తీకుపు కూసింది వెనక్కి జంకుతూ వచ్చి చూశాను -ఆ మృత్యు చక్రంక్రింద మామ్మ కవం- కళ్ళు చీకట్లు క్రమాయి అంతే- తర్వాత ఎం జరి గిందో నాకు తెలీదు.

కళ్ళు తెరిచేసరికి తెల్లటిబట్టలతో దేవ దూతలా పారికాత పువ్వులా నవ్వుతూ నర్సు కనిపించింది. -''ఇక్కడికి ఎలా వచ్చాను?'' అని పైకి నజీగాను. నామాట విని బయట కూర్చున్న సుందర్. శర్మలు లోపలికివచ్చి యోగక్షేమాలు అడిగారు. ఓపిక వచ్చింది-డాక్టరుకి నమస్తేలు చెప్పి బయటకు నడచివచ్చాము.

వస్తుంటే చెట్టు క్రింద కూర్చుని ఉన్నాడు మామ్మకొడుకు వాడి ప్రక్కనే ఒక బక్క ప్రాణాన్ని చంకలో వేసు కొని ఒక ప్రతివంజరం లాంటి ఆడది వెక్కివెక్కి ఏడ్చి ఇంక ఏడ్వలేక డెక్కు తోంది. వారిప్రక్కన కూర్చుని ఎంత నష్టపరిహారం పుచ్చుకోవాలో తర్కించు కుంటున్నారు. మధ్యవర్తులు అటు, ఇటూ తిరుగుతున్నారు- వాళ్ళనిదాటి వచ్చేకాము. మామ్మ ప్రాణానికి విలువ కాస్తేవట్లో కడతారు. -పోపి ఇప్పుడైనా జాగ్రత్తగా ఉంటుంటే మామ్మ అత్య శాంతిస్తుంది.

నా అన్నవ్వుతవల్ల నేను మాట్లాడటంలేదని.
సుందర్. శర్మలుకూడా మౌనంగా నన్ను
అనుసరిస్తున్నారు.

మనసు వికలమయి ఒక వారం
రోజుల వరకు మనిషిని కాలేజిపోయాను.
ఆ తర్వాత జీవితం మళ్ళీ గాడిలో పడి
పోయింది. రికార్డులు, స్పెషల్ వర్క్-
అంతా గజిబిజి - కాల ప్రవాహంలో గడ్డి
పోవగా కొట్టుకుపోతోంది జీవితం.

ఇయితే మళ్ళీ అదే డీలక్స్ హోటల్
దగ్గర ఓ సన్నివేశం జీవితానికి అర్థం
నేర్పింది. వేదాంతం ఓ ఊణంలో అర్థ
మయింది.

“బాబూ - బిడ్డ సచ్చిపోయింది-కడుపు
కోకం- ఆకలి బాబూ - ధర్మం బాబూ-”
అని అరుస్తోంది ఓ బిచ్చగత్తె. ఆ ప్రయ
త్నంగా జేబులో చేయిపెట్టి డబ్బులు పైకి
తీయకుండానే తడుముకున్నాను రెండు
పైసల విశ్మయం- ఒకటి వుండాలని
బాగా జ్ఞాపకం- అయితే అందలేదు. ఇంత
సేపూ వెధవపోజా కొట్టి ఏమీ వేయలేక
పోతే ఎలా అని అయిదు పైసలు తీసి
వేస్తూ “ఈ అదృష్టవంతురాలు ఎవరా,
అని ముఖంకేసి చూశాను. -అరే-మామ్మ
మనుమరాలు- ఆ వేళ హాస్పిటల్ దగ్గర
చూశాను- “సర్లగుండాల.” సణుక్కుని
నన్ను దాటిపోయింది ఆమె.

లోపలికి వెళుతూ ఏదో స్ఫురించి
వెనక్కి తిరిగాను. ఒక ముసలి రిక్తావాలా

“బాబూ-గాడీ-” అన్నట్లుగా చూస్తున్నాడు.
మెట్లదగ్గరకి కేక వేశాను. “టీ తాగు
తావా!” అన్నాను. “హి-హి- మీదయ”
అన్నాడు. కాఫీకి, టీకి అర్దరు యిచ్చి
మెట్లిగా మామ్మకొడుకు గురించి వాకబు
చేశాను.

“ఏం చెప్పను బాబూ- చచ్చిపోతూ
కూడ వెయ్యి రూపాయలు ఇచ్చిపోయింది
-మా ఎదవలకి అవసరానికి మించి అర
పైసాకూడ ఎక్కువ ఉండ కూడదు
బాబయ్యా-ఒకటూ- రెండూ వెయ్యి రూపా

మూలశంకరు
త్వరగా
నవ్వుకమైన
హెడన్ సాతో
చీకీత్తును పొందండి
-శస్త్రచీకీత్తు
అవసరములేదు!

001-227/1

యలు- బోరుగా త్రాగే నీ కాదు-పైగా
 బ్రాకెట్టు- డబ్బు గలగల మంటంటే
 అంతవరకు ఉపయోగించిన అది అడది
 ఏలావెలా కన్పించింది. ఓ బజారు ఎడ
 వని తగులున్నాడు. అంతా అయి
 పోయింది- బాకీపడితే ఓనరు రిక్నా లాగేసు
 కున్నాడు. తిండి, వైద్యం లేక చంటి
 ముండ గుటుక్కుమంది, అడు ఒంటి
 నిండా సంకటాలు తగిలించుకొని- రకరక
 కన్నీరు లో నాగభూషణంలా ఏడు
 త్తున్నాడు- ఆ ఎర్రపిల్ల అడ్చి కనిపెట్టు
 కొని-అడుక్కుని -కానిని గంజిపిల్ల
 పోస్తోంది- అదంటే ఇనయం- శలవు
 బాబూ- బేరాలు పోతాయి-'' అంటూ
 దణ్ణంపెట్టి పోయాడు. బిల్లు చెల్లించి
 బయటకు వచ్చాను. ఆ పిల్ల దూరంగా
 ఉంది. అటువేపుగా వెళ్లి జేబులో ఉన్న
 అయిదు రూపాయలు యిచ్చాను బిత్తర
 పోయింది -'కాదు- తీసుకో- వేరు శెనగ
 కాయలుఅమ్మే మామ్మ నాకు బాగాతెల్పు,
 పాపం వచ్చిపోయింది. తీసుకో, ఇంత
 కన్నా ఎం చేయలేను'' అన్నాను.

మామ్మని తల్చుకొని బావురుమంది.-
 ''నేనూ దానిదగ్గరకు వెళ్లిపోవాలని చా

సార్లు గోదారిగట్టు కెళ్ళాను. అయితే అడు
 దిక్కులేని చావుదత్తాడు. ఎవరూచూడరు.
 అని చావలేక బతుకుతున్నా బాబూ'' అని
 అగి, ''బాబూ! అడు దరికి వణికిపోతు
 న్నాడు- ఈ డబ్బెట్టి ఓ నల్లదుప్పటి
 కానిపెట్టండి బాబూ- మేము అడిగితే నాసి
 రకం అంటకత్తారు'' అని డబ్బు యివ్వ
 బోయింది. ''అది నీ దగ్గర ఉంచుకో-
 కాస్త నిశిగా తయారయి- ఈ పని
 మానేసి- ఏదైనా కూలి పనిచేసుకో -
 దుప్పటి నేను కొనిపెట్టాను'' కళ్ళతో నీళ్ళు
 నింపుకొని చంటిపిల్లలా తల అడించింది.

ప్రక్క కొట్లోకి వెళ్ళి బిన్ని నల్ల
 దుప్పటికొని ఆమెకు ఇచ్చాను. ''దణ్ణాలు
 బాబూ- మీ మేలు మరుసలేను- ఈ
 దుప్పటి అడికి కప్పుతాను. నే నీ పని
 మానేస్తాను బాబూ- కూలిపనిలోకి ఎడ
 తాను బాబూ - వ త్తా బా బూ - వ త్తా-''
 అంటూ అస్తిపంజరాన్ని వడివడిగా కదు
 ల్చుకుంటూ నడచిపోయింది.

ఆమెని, ఆమెచేతిలో నల్ల దుప్పటిని,
 ఆ దుప్పటి ఎర్ర అంచుని- కనరదేవరకు
 చూస్తుంటే- భుజంమీద ఎవరినో చేతులు
 పడ్డాయి-నుందర్, శర్మ- ''భవబంధాలు''
 అన్నాను మెల్లిగా. *

మనమూ రంగంలోకి దిగాము. ఇకతుది విజయం సాధించే
 దాకా వెనుదిరిగి చూచేది లేదు. దేశ ప్రజల ఉత్సాహోద్రేకాలను
 ఒక సంపూర్ణమైన నిర్మాణ కృషిగా మనం మలచుకోవాలి.

శ్రీ పి. వి. నరసింహారావు
 ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి.

ఇప్పుడు !

ఇప్పుడు పాదవలసింది
 యుద్ధ గీతికలు కావీ
 ప్రణయ గీతికలు కాదు ;
 ఇప్పుడు వ్రాయవలసింది
 ప్రేమ పురాణాలు కాదు
 రజరంగ గృథలూ బాధలూ ;
 ఇప్పుడు చదవవలసింది
 వంటింటి చరిత్ర కాదు
 ఇంటింటి విప్లవం ;
 ఇప్పుడు వెలిగించవలసింది
 పెదవులపై చిరునవ్వు కాదు
 గుండె గుండెలో
 నిండుగా చైతన్యం ;
 ఇప్పుడు వల్లించేది రాజకీయాలు కాదు
 సమరంలోని పద్మ వ్యూహాలు ;
 నీ శౌర్యంతో జన్మ భూమి
 పులకలెత్తే సమయ మిది ;
 నీ త్యాగంలో పుడమి తల్లి
 గర్వపడే కాలమిది ;
 పద ముందుకు
 పద ముందుకు
 పద పద ;
 బిందూకును
 చేత దాల్చి
 శత్రువును
 పరి మార్చగ
 పద ముందుకు
 పద ముందుకు
 పద పద ;

కొడిమెల శ్రీరామమూర్తి

చక్ర చక్ర అమలైయి

హాస్యశాటి దుష్టకాష్టానావ

బ్రతను సినిమా హాల్లోనుంచి
బయటికి వచ్చేడు.

రెండోఅట మొదలయి అర
గంటకూడా వారేను. బోనీ బోరు
కొట్టించునుచుండే అది లెలుగు
సినిమా కాదు. అయికి ఆ
హడావుడేమిటో గానీ గేట్ కీవర్
ఇవ్వబోయిన అవుట్ పాస్ కూడా
తీసుకొలేదు.

బయట యమచలిగా వుండి. జనవరి
రోజులు. అందుకా మైదరాబాదు చరి,
పావుగుంటసేపు ఆ చరిలో నిశ్చుంతు
రత్నం గడ్డ ఇట్టుపోయి. “మీ రిహ
చప్పిరోవలె వెలు” అని చెక్కుకు చెప్పి
క్లుప్తం చేసు వెదు.

మెయిర్ గేలు చాటి వచ్చేసేతను.
రోడ్డుమీది ఎవరూ దిగటంలేదు, డిక్టా
వాట, చిరాకా బుడిలోకి నుడిచుకుపోయి
గొంగళిలు. బొంబాయి కప్పకొని కుక్క
తీస్తున్నారు. ఆతను -ఆవరా బాదరా-

కొంపలు మునిగిపోతున్నట్లు నడుస్తూ-
 కన నెవరయినా గమనిస్తున్నారేమో నని
 అటు యిటుగాడా పరికించిచూడటం మాన
 లేడు. కొంతదూరం వెళ్లక ఎవరూలేరని
 నిర్ధారించుకుని, వీధిదీపం క్రింద చేరి-క్రీ
 వీధిలోనికి తప్పుకొని జేబులోంచి పర్పు
 లా, ఖ. బరువుగానే తోచింది. జీవ
 లాగే. . . నోట్లబొత్తి అతని ముఖం విక
 సించింది. మళ్ళా రోడ్డుని నాలుగువేపులా
 సారింపి చూశాడు. ఎవరూ రావటంలేదు.
 తృప్తిగా శ్వాసవదిలి నోట్లు మదతలు

చాడు. అతని మనవిపుడు సంతోషంగా
 వుండి. మధ్యాహ్నంనుంచి కాపు వేస్తే
 రెండో అటకీ గని ఫలితం దక్కలేదు.
 ముందిప్పుడు- ఈ కష్టం మరిచిపోవా
 లంటే, ఏదయినా కాకా హోటలుకుపోయి
 పులాపూ, చాయ్ కొడితేగానీ లాభంలేదు.
 తన జేబులోను ఉన్న నోట్లకట్ట వారం
 పాటయినా ఖసామత్ చేస్తుంది.

మైనే జీనా సీఫ్ లియా.....యాల పాట
 మొదలయింది.

ప్రతిదీ చేత జిక్కుంచుకు
 మొగాడికి అజలలుగా కనుపించే
 ఋజువై తేరే!

ప్రయత్నించే మొనగాడనుకునే
 మొనగత్తెలున్నారనే విషయం

జేబులో కుక్కేసి చిల్లర పై
 జేబులో వేసుకుని, చివరిసారన్నట్లు
 రోడ్దంతా కలయచూపి మళ్లీ నడక
 పాగించాడు పాతిక అడుగులు వెయ్యి
 గానే. పూర్వపుగా నిల్చుండిపోయేడు.
 అతను నిల్చున్నచోట- క్రింద రోడ్డుమీద
 అంటిలో దలునేటి మూతవుంది. ఏదో
 గుడ్డున్నట్లు కలచూపి- రిసర్వేషన్లు
 తాపన్నులు దాపీరు తేసి- చప్పులతో
 నుండి లోపలికి పోయేలా కలితో
 నెట్టాడు.

చూపుయ్య అన్నట్లు హాయిగా
 వట్టార్చి తీగినా నడవటం ప్రారంభం

మరో వంద అడుగులయినా నడవ
 లేదు—

ఉలిక్కిపడి నిల్చుండిపోయేడు.
 అందు క్కాగణం పోలీసు మాత్రం
 కాదు!

అందమైన అమ్మాయి!
 నిక్కొక్కచోటైతే రోడ్డుమీద బంటరిగా
 నడిచివస్తోంది రోడ్డుమీద -వెక్కి
 ముందుకు- నడుస్తూనే-బెదురు బెదురుగానే
 చూస్తోంది. కిక్కు సంవలంగా భయంగా
 కదులుతున్నాయి తెల్లటి పాల నురుగు
 లాంటి చీర. బొడ్డు కనబడేలా కట్టింది.

తెల్లటి స్లీవ్ లెస్ బ్లీవుజూ, ఒక చేతిలో కూరగాయల బుట్టంత వానిటిబాగ్, ముడిచిదిద్దిన హెయిర్ స్టయిర్, హేల్తా కాండ్లర్స్- అప్పుం ఇందాక సినిమాలో షర్మిలా టాగోర్లా ఉంది.

అంతకన్నా ఆకర్షణీయంగా- వీడి దీపాల వెలుగుపడి ఆమె మెడలో రవ్వల నెక్లెస్ తళతళ మెరుస్తోంది. ఆది- ఆమె అందమైన కనుదోయికన్నా ఎక్కువ కాంతు లీశుతున్నది.

ఆరెనికళ్ళు ఫ్లడ్ లైట్లు అయినాయి.

ఆమె తెగరొప్పుతోంది. ఆ రొప్పు డుకు వక్షస్థలం ఏగిరెగిరి వడుతున్నది.

తనని ఎవరో తడుముతున్నట్లు మాటి మాటికి వెనుకకు చూస్తూ, వరుగెడు తున్నంత త్వరగా అడుగులు వేస్తోంది. ముఖంమీద చిరు చెమటలుకూడా ముత్యాలలాగే ఉన్నాయి. ఆ నెంటు ఏం పులుము కుందో గానీ- ఒకటే ఘమ ఘమ!

ఆమెకూడా అతన్ని చూసింది. ముందు - పెద్దపులేమో ననుకున్న దానిమల్లే తెవ్వన ఆరవబోయింది. సమాఖించు కుంది. ఆ కేక నన్నటి మూలగై వెలు పలికి వచ్చింది ఆపాద మస్తకమూ గడ గడ వణికిపోతోంది

ముందతను కంగారుపడ్డాడు. క్షణంలో పరిస్థితిగ్రహించి నవ్వుకున్నాడు. ఇప్పుడు తను చెయ్యాలింది దేమిటో అతనికి స్ఫురించింది. అందుకనే దగ్గరి కెళ్లాడు.

ఆమె గట్టిగా కళ్ళు మూసుకుంది. "వద్దు....వద్దు....వన్నేం చెయ్యకండి.. స్లీప్....మీకు దండం పెడతాను" అంటూ గొణుగుతోంది.

"నైస్" అనుకున్నాడు. గొంతు నవ రించుకున్నాడు. ఎంతో మర్యాదగా "భయపడకండి! మీ రెవరూ ఇంకా పూట, చలిలో ఎక్కడినించి రావోం!" అనడిగాడు.

ఆమె తేరుకుంది కొంచెం మాటలు చిక్కబట్టకుని "కా....కాలేజీలో ఫంక్ష మంటే ఆలస్యం అయింది. రి....రిక్వాయి కూడా దొరకలేదు. ఇల్లు దగ్గరేనని నడిచి వస్తుంటే అదో ఆ పెట్రోలు బంక మలుపుదగ్గర ఇద్దరు రౌడీలు...." చెప్పలే భయంగా వెనక్కిచూస్తూ, ముద్ద ముద్దగా తడబడుతూ చెప్పింది. రవ్వల నెక్లెసు కళ్ళల్లో మెరవగా "గుడ్" అనుకున్నా డతను.

ఆమె మళ్లా చెప్పింది "నా కేంభయం లేదండీ! ఈ నెక్లెసు వుంది, అందుకని" అక్కడికి తనేం భయపడటం లేదని తెలియచేస్తూ.

"అహ్!" తనలో తనే భుజాలెగరేసు కున్నాడు పిట్ట చలలోకే ప్రయాణిస్తుంది. ఇవ్వాలి పొద్దున్నే లేచి ఏ సినిమా తార ముఖం చూసేదో గానీ. కష్టపడ్డా, చలి అయినా- ఆన్నీ లాభపాటి బేరాలే! ఇందానా నోట్లబొత్తి! ఆదృష్టం బావుంది-

Murad Ali

“డిప్టో వెనకాల ఇట్టే.”

ఆమె ఏమీచెప్పలేదు. తల వంచుకుని బొటనవేలి నేరికి వ్రాస్తూ నిల్చుంది కాస్తేపు. ఒక నిమిషం తర్వాత "పోనీ మీరు వచ్చి దిగబెట్టరూ; ప్లీజ్!" అన్నది- గొర్రాబింగ!

అమె మగ్గుఅంది-అకని ఇష్టాఇష్టం
నిమిత్తం లేనట్లు "తొందరగా నడవండి
= రోడీలు వస్తారేమో!"

కాదని అనలేదు. రెండో కారణం
- నెక్టరు!

అంతలో ఎదురుగా ఖాళీ రిక్వా ఒకటి వస్తూంది. ఆమె అతనికి మరింతదగ్గరగా వచ్చేసి, "ఈ రాత్రి మనం ఇట్లా మాటలాడుకుంటుంటే ఎవరయినా చూస్తే గొడవ, పదండి, తొందరగా వెళ్ళిపోదాం" అన్నది. అని-రిక్వా ఆపి బేరమయినా ఆడకుండానే ఎక్కి కూచుని "రండి, స్టీక్!" అంది.

అతనికి మంచి చాన్స్ ఇది. ఒకటి
వెట్టుగా కూర్చోనూవచ్చు. రెండోది తన
పని తాను సానుకూల ప ర దు కో వచ్చు.
ఇక హెదరాబాదు రికాం-ఇదిగో, ఇటు

వంటివేళల్లో ఎంత సౌకర్యంగా ఉంటాయో చెప్పనే అబ్బలేదు.

అతను వక్కానిన కూర్చుంటే, ఒక్కటి ఏగుతో ఒరిగిపోతూ పువ్వులా ముడుచుకుపోయి, మోతాళ్ళమీద, చేతుల్లో మొహాన్ని దాచుకొని నవ్వింది. తనంత అత్తరక్షణకోసం అలాచెయ్యటం తప్పక పోయినా పరాయి మగాడు పరాయే?

“షర్మిలా! షర్మిలా!” అనుకున్నా దతను, అన్నిరకాల అదృష్టం కంపినచ్చి నందున, పైగా తనంత ప్రమానపడ కుందానే

రిక్తా సాగింది. చలిగాలి సాగింది. అతనిబుర్ర కూడా మరింతపని చెయ్యి సాగింది. చలి ఎముకలు కూడా మిగల్చి కుండా కొరికేద్దామని తెగ ప్రయత్ని స్తోంది. ఆమె కొంగుతీసి నెత్తిక కప్పు కొంది. జానెడుపమిడి తలదాటి భుజంవాక కూడా రాలేదు, అయినా అతనదేమీ గమనించటం లేదు. నెత్తెనుని మైనెం చేస్తే చక్కటి అమ్మాయిపక్కన చెప్పినా కూచోడం, తాల్చివి మైనెంచేస్తే నెత్తెను ప్లస్సు....చెక్కలు పేనుకుంటున్నాడు.

ఏదో ఒకటి మాట్లాడాలని వదలారు “మీరేం చెప్తారు?” అంటామె.

“నేనా? తమిళం మాట్లాడు “మీరేం చెప్తారు? తమిళం తెలిగింది”

“ఉద్యోగం లేక ఎన్నాళ్ళుండి?”

“చాలా రోజులు.”

ఆమె గలగల నవ్వింది. “మీరు తమాషా మనుషులు! కానీ చాలా థాంక్స్! మీరు ఎదురవకుంటే ఏమయ్యేదాన్ని? పాపం మీకు శ్రమ”

“అదృష్ట్యే! నా కేం శ్రమ! ఇది నా అదృష్టంగా భావిస్తాను. ఎప్పుడో ఏదో పనిమార్లో దైలాగు దటుక్కున గుర్తు కొచ్చింది. అప్పుడే రిక్తా కుదిసింది. ఆ కుదుపుకు ఆమె అతనిమీద పూర్తిగా వాదిగిపోయింది. వెదవ చలి-ఎక్కడికి పోయిందో, ఈ రిక్తా ఇట్లా తెల్లవాల్లా పోతూనేవున్నా అతనలా కూర్చోగలదు. అతని చేతివేళ్లు -అప్రయత్నంగా- ఆమె వొంటిమీదకు- చీరకూ! ద్విచోటాకూ మధ్య అచ్చాదన లేని మృదువైన శరీరంమీదకు ప్రాసనయి, వ్రేళ్ళల్లో- సులివెచ్చగా. రో పోల్డేజీలోని తిమ్మిరిలాంటి పోకోలా....

చాలీ చాలని కొంగు నెత్తిమీద జారి, భుజంమీదనుంచి ముందుకుసడిపోయింది.

“ఏమిటా పని కోసంగా అంటామె.

ఆమె పూర్కోలేదు. రిక్తా ఆనమంది. “కల్లు వచ్చేసింది. ఇదిగో పోల్డేజీ గిన్నె గిల్లివ్వండి మాశామా. చాలా ఇరుగ్గా ఉంటుంది. రిక్తాచూడా పట్టుమ. పదదుగురు వోలే మా చుల్లె నా పోండి.”

అతను తేలిగ్గా పూసిరి తీసుకున్నాడు. రిక్తా అపి రథన చేస్తుంటేమో, తనగుట్టు

రట్టయ-రెంటికి చెడిన రేవడనవుతానేమో నని భయపడ్డాడు.

అతడిమొర్ర మరింత వేగంగా పని చేస్తోంది. ఆమెచెయి దాటిపోకముందే సాహసించాలి. రిక్తా దిగిపోతోంది.... ఇహ ఏదయితే అదయిందనుకున్నాడు. వెంటనే అతని చేతివేళ్ళు ఆమె మెడవెనక మెరపు దాడి చేసినయి. నెక్లెస్ లింక్ అయితే ఊడింది. వూడి-నరిగ్గ అమె దిగటానికి కాలు కిందపెట్టినప్పుడు—

ముందుకు వొంగుల్ని వుంటుంది గనుక వాళ్ళోనడి. కిందికి జారిపోయా వుంటే నేర్చుగానూ, వేగంగానూ లాగేవి. తన వెనకవేసుకుని అనుకునికూర్చున్నాడు.

“వస్తానండీ. చాలా ఫేంక్స్.” అందామె కిందికి దిగి నిల్చుని.

“నందులో ఒక్కరూ వెళ్ళగలరా?”

“ఓ, మా వీధికదండిఇది. అవివారం తప్పకరండి. ఇక్కడికివచ్చి ఎవరినడిగినా మా యిల్లు చూపిస్తారు” అక్కడికి- ఒకడో పాపులర్ స్టార్ అయినట్లు.

“రైట్. ఇహ వెడతాను” అన్నా తనను.

“ఫేంక్స్” మరోసారి చెప్పి గల్లీ లోనికి వెళ్ళిపోయింది.

అతని గుండెయ మహ ఉల్లాసంగా

కొట్టుకుంటున్నది. తన రెండు సంపాదనలు ఒకేసారి చూసుకుని అనందించాలని కూడా తగని ఆరాటంగా వుంది. అందుకే- ఆమె తనపేరడగకపోయినా, ఆమెపేరు తనకు తెలికపోయినా, ఆమె చెప్పకపోయినా పట్టించుకోలేదు. అసలు అడగాల్సిన అవసరం కూడా ఏముంది?

రిక్తాను తొందరగా పోనిచ్చాడు— ఆమె మెడ తడుముకొని- గొడవ చేస్తుందేమోనని, రిక్తా నందులు గొండుల్లో తిగుతూ పోతున్నది.

* * *

వేళ అవలిస్తూ చిటికవేస్తూ “హరే రామ్!” అన్నాడు. అతను ఆత్మకగా చూస్తూన్నాడు. దీపకు వెలుగులో నెక్లెసు ఆకాశోతిలా మెరుస్తోంది.

మరి కావేపు గీతీ గీతీ—“మూత్:” అని నెక్లెసుని నేలకేసి కొట్టాడు. మైగా నిద్ర చెడగొట్టావని తిట్లకు లంకించుకున్నాడు.

‘ఆరె థేకార్ మద్దీ, నకిరీచెచ్చి గోర్ మాల్ చేస్తావా....’

అతనికి మరోసంగతేవో గుర్తొనట్లుంది గట్టికిన తన పాంటుజేటు చేతులుపెట్టి చూసుకున్నాడు.

నోట్లబోత్తి ఖాళీ!!!

“అమ్మో నా డబ్బు” అని అరవడానికి తన డబ్బయితే కద. తనదగ్గరుంటే కద.

చిన్నపిల్లలు - సందేహాలు

—వేమూరి సత్యనారాయణ.

‘అమ్మా నాకాకలి లేదే - యిప్పుడు నాకేం వద్దు’ అని పిల్లడనటంతో ప్రారంభమవుతుంది యుద్ధకాండ.

బలవంతాన తినిపించే ప్రయత్నం చేస్తుంది తల్లి. బలవంతాన ముద్దులు చేసి నోట్లో పెట్టి మింగమనటం, కొట్టబోవటం ఒక్కొక్కసారి వంటగది యుద్ధభూమిలా మారుతుంది. అటువంటప్పుడు భోజన సమయానికి తల్లిదండ్రులు గావి. పిల్లలు గావి ఉత్సాహంగా వంటగది వైపు రావటం జరుగదు, అంతేగాక యిదే విధంగా తరచూ జరుగుతున్నట్లయితే పిల్లలకు మన యింట్లో ఆరోగ్యకరమైన ఆహార పదార్థాలపై ఒక రకమైన ఏవగింపు గలిగి జిజ్ఞాసో దొరికే అనారోగ్యకరమైన చిరు తిళ్ళ పైకి దృష్టి పోవటం జరుగుతుంది. ఇటువంటి పరిస్థితుల నుంచి తప్పించుకోవటం పెద్ద కష్టమైన పనేమీ కాదు. పెద్దలు కొంచెం ప్రయత్నిస్తే డైనింగ్ టేబిల్ చుట్టూ నిగదీసుక పోయిన ముఖాలు కాక, వికపించిన నవ్వులతో - సంతోషంతో ఉన్న మనుషుల్ని చూడవచ్చు.

భోజనం చేసేచోటు ఎలా ఉందీ అనేది ముఖ్యం. పిల్లలు సహజంగా సున్నిత మనస్కులు. శుభ్రంగా ఉన్న డైనింగ్ టేబిల్ (టేబిల్ కాకపోతే క్రిందయినా) భోజనానికి ముందు గావి. భోజన సమయంలో గావి తమ తమ సమస్యలు సృష్టించుకొని అక్కడ వాతావరణాన్ని

బరువుగా మార్చేయ్యవి పెద్దలు యివే పిల్లలను తిండివైపు ఆసక్తి చూపేలా చెయ్యగలిగేవి. ‘అయ్యో, బిడ్డ సరిగా తినటం లేదే’ అనే అడుర్తాతో పిల్లల మనసు తెలుసుకోకుండా బలవంతాన వారికి తిండి పెట్టే ప్రయత్నం చేస్తే, పిల్లలలో కూడా పట్టుదల పెరిగి అసలే తినమని పేచీ పెడతారు. హాస్యోక్తులతోనూ, సంతోషకరమైన సంగతులతోనూ నవ్వే ముఖాల మధ్యా భోజనం చేసే పిల్లలు హాయిగా భోజనం చెయ్యగలరు.

అలసిపోయి విద్రుకు పిద్దమయిన సమయంలో పిల్లలకు భోజనం పెట్టి తినమని బలవంతం చేస్తే ఉపయోగం లేదు.... వారికి నరైన విశ్రాంతి కావాలి. విశ్రాంతితో పాటు అవసరమైనంత వరకూ ఆట పాటలూ కావాలి. పిల్లలను కొంతసేపు బయట ఆడుకోనివ్వాలి. అయితే అటల మధ్యనుంచి అదరా బాదరాగా పరుగెత్తుకొచ్చి దృష్టి అంతా ఆటలపై పెట్టుకొని భోజనం మీద ఆసక్తి లేకుండా ఉండేలా గాక ఆటలు ముగించి శుభ్రంగా కాళ్ళూ చేతులూ కడుక్కొని భోజనం చెయ్యాలనే దృష్టి ఉండేలా చెయ్యాలి పిల్లలకు.

చిన్న పిల్లలకు అందుబాటులో ‘తీపి పదార్థాలు’ ఉండవివ్వకూడదు. ముఖ్యంగా భోజన సమయానికి ముందు ఏకొంచెం తీపి తిన్నా ఆకలిని విపరీతంగా తగ్గించేస్తుంది. పిల్లలు జోక్యం చేసుకొనేలా

నరైవ పదార్థాలు. నరైవ విధంగా పండి పెట్టాలి. కాగా వేయించిన కూరలూ, మల భంగా, అరగని దుంపకూరలూ పిల్లలకు పెట్టవద్దు. కాకా పళ్ళు, కొంచెంగా ఉడికిన కూరలూ పిల్లలకు పెట్టాలి.

పిల్లలు తినగలిగినంతా ఒక్కసారి ప్లేటులో పెట్టేసి తినమనడం కంటే— అందంగా ఆమస్చి కొంచెం పెట్టటంవల్ల మరి మరింత తినాలనే కోరిక పుడుతుంది. దానివల్ల ఎక్కువ పెట్టినప్పుడు పిల్లలు తెలికి వదిలేస్తేలా జరగదు. అంతేగాక పిల్లలకు భోజనానికి రావాలంటే అదో అట కొస్తున్నట్లు చెయ్యాలి... రంగు రంగుల అందమైన ప్లేట్లు, గ్లాసులు వాడితే పిల్లల మనసుపై ఎనలేని ప్రభావం తీసుకొస్తాయి. తినే పదార్థాల విషయంలో కూడా, వారికి పెట్టవచ్చు అనుకొనే పదార్థాలలో 'వారి కిష్టమైనవే' పెట్టడం మంచిది. అంతేగాని మన ఇష్టాయిష్టాను వారిపై రుద్దకూడదు. ఉదాహరణకు పిల్లలకు కోడిగ్రుడ్లు పెట్టాలకు కున్నప్పుడు 'బాబూ! గ్రుడ్లు ఉడికేసి పెట్టినా, ఆమెబో వేసి పెట్టినా, పొరటా వేసి పెట్టినా' అని అడిగారనుకోండి తన విషయమైన విషయం వెస్తారు పిల్లలు. దానివల్ల మనం ఎట్టకాలమకొన్న పదార్థం ఎట్టికట్టు అవుతుంది, పిల్లలను బలవంతం చేసినట్లుగా. వారి కిష్టమైన పదార్థాలే పెట్టినట్లుగా ఉంటుంది. వారికిష్టం లేని పదార్థాలు గొడవ జరగకుండానే తీసేయండి. బ్రొద్దున్నే పాలు వద్దన్నప్పుడు పిల్లలను కొట్టి తాగించటంవల్ల ఒకరోజు పని జరుగుతుందిగాని రోజూ గొడవే కదా! వారు పాలు వద్దంటే అలాగే చేసి ఏబోర్ననిటానో. మరొకటో వాడికిష్టం కలిగించేలా చేసి యివ్వాలి. ఒకవేళ అన్ని రకాలుగానూ యిష్టపడకపోతే ఒక వారం

రోజులు ఆ పదార్థం యివ్వడం ఆపేయాలి. తర్వాత మళ్ళీ ప్రయత్నించాలి. సామాన్యంగా అదే పట్టు పిల్లకాంక్షా ఉండదు. మూడు సంవత్సరాల వయసులో సామాన్యంగా ఎక్కువ మంది పిల్లలు అంతకుముందు తినేదాని కంటే తక్కువ తింటారు. ఇది ప్రకృతి సహజం. మరి పసి వయసులో పెరుగుదల ఎక్కువగా ఉంటుంది గనుక ఎక్కువ తింటారు.... ఇది గమనించక పిల్లలు తిండి తగ్గించేశారని గాభరా పడి వారికి బలవంతాన తినిపించే ప్రయత్నం చేస్తారు చాలా మంది తల్లులు. దానివల్ల భోజనం అంటే ఇష్టం తప్పిపోతుంది పిల్లలకు. కాబట్టి తెలివిగల పిల్లలు తినగలిగినంతవరకు 'బలవర్ధకమైన పదార్థాలు' యిచ్చే ప్రయత్నాలు చెయ్యాలి.

అరోగ్యకరమైన, సంతోషకరమైన పిల్లలెవ్వరూ కావాలని కడుపు మాడ్చుకోరు. వారు ఆకలితో ఉంటే కూడా 'భోజనం మాకొద్దు' అని భోజనం మీద ఆయిష్టం పెంచుకున్నారంటే అది పెద్దల కష్టం. కాబట్టి పిల్లలకు అహారం యిచ్చే విషయంలో మన పెద్దరికం చూపి బలవంతం చెయ్యక తెలివైన మార్గాలతో, స్నేహపూర్వకంగా వారికి ఆహారాన్ని యివ్వాలి.

పిల్లల బరువు తగ్గుటమో, లేక రెండు మూడు నెలల పాటు పెరగకుండా ఉండటమో జరిగినప్పుడు తప్ప వారు సరిగా తిండి తినటం లేదని గాభరా పడవలసిన పనిలేదు. అలా బరువు తగ్గుటమో, పెరగక పోవటమో జరిగినప్పుడు వెంటనే డాక్టర్ను సంప్రదించి బిడ్డ చేరే ఏదైనా అనారోగ్యంతో బాధ పడుతున్నదేమో తేల్చుకోవాలి....

మనసుజారితే

(కేంద్ర ప్రభుత్వ ఆవాధు పొందిన నాటకం)

[గత సంచిక తరువాయి]

మనో: అలాగే. (కారదతో) ఏమండీ! మద్రాసు లో మీ ప్లేహితులారికి ఏం ఉద్యోగం?

కార: ఔలిపోన్ ఆ ప రే ట రే గా వుందండీ.

మనో: ఎక్కడుంటుంది?

కార: మైలాపూర్ లో,

మనో: ఓహో! మీరు....

మధు: ఒరేయ్ మనూ! ఆ విషయాన్ని ప్రొద్దున్నే మాట్లాడుకోవచ్చుగాని. ఆమెకి

మనో: ఓ యస్. ఆ.....ఏముండీ! మీరు పెట్టె-బేడా ఏమీ తెచ్చుకోలేదా?

కార: ఒక సూట్ కేస్ తెచ్చానండీ. ఆక్కడ వుండి పోయింది.

మనో: అక్కడ: ఓ. రాజారావు యింట్లోనా? సరే. నేను వెళ్ళి తీసుకొచ్చేస్తా

మధు: ఇప్పుడెందుకులే. ప్రొద్దున్నే తెచ్చుకోవచ్చు.

మనో: పాపం, చీరైనా మాచ్చుకో

కుండా ఎలా వుంటుందిరా! ఎంత పేపు. వుండిగా నా వాహనం! పైకియి మీద స్పృట్టికలాగ వెళ్ళి ఐలెట్ లాగ వచ్చేస్తాను. (పోటోయి తిరిగొచ్చి, కారదతో) ఏమండీ! మా మధుకి ఆడవాళ్ళంటే అనలే పడదండీ! ఎందుకో తెలుసా! చెప్పానుగా, వాళ్ళ అమ్మ వీడ్చి కవి, వెంటనే చచ్చి పోయిందంట. అదీ ఆమె చేసిన తప్పు. వీడి పుట్టుకే ఆ తల్లి చావుకు కారణమైందనుకోడు....

మధు: ఒరేయ్....

మనో: నో. కట్ చేయకు. అంచేత తల్లి ప్రేమంటే ఏమిటో వీడికి తెలీదు. పైగా, వీడికి ముంమా వెనకా సోదర-సోదరీమణులు ఎవరూ లేరు. ఒంటరిగా పెరిగాడు ఒంటి పక్షిలాగ! ఆచార లోటు. ఇక, చిన్నప్పటి నుండి మీ ఆడవాళ్ళ లోపాలే చూస్తున్నాడు గానీ. మంచి వీడి కంటికి కనిపించడంలా! అందువల్ల ఆడదంటే వీడికి ద్వేషం. భయం, క్రోధం, కామ....ఆఁ, కాదు-కాదు, కాదు. లోభ, మద, మాత్సర్యాలు లేవు. వాటికి అతీతుడు.

మధు: వెళ్ళి ఆ సూట్ కేస్ ఏదో త్వరగా తెస్తావా, లేక....

మనో: లేకపోవడం లేదు. తీసుకొచ్చేస్తున్నాను.

కార: ఆయన యిస్తారో....

మనో: ఇవ్వకేం తేస్తారు. ఈమనో హరుడు వెళ్ళడం. ఆప్ట్రాల్ ఒక రెడర్ సూట్ తేవ్. ఏమంది రెడర్ దేనా?

కార: (తలూపింది అవువన్నట్లు).

మనో: ఆ....ఒక రెడర్ సూట్ తేవ్ తీసుకు రాలేక పోవడమూనా? దాంపేమ్. ఇప్పుడే నా సైకిలు మీద స్పూట్స్ లాగ వెళ్ళి బుర్రేట్ లాగ వచ్చేస్తాను. (తొందరగా బయటికి వెళ్ళిపోయాడు)

(పాట ముగిసే లోపలే. నిల్చున్న కారదతో)

మధు: నిల్చున్నారేం! కూర్చోండి.

కార: కూర్చుంటాను. కానీ, నన్ను బహువచనంతో పిలవకండి.

మధు: ఉమించండి. నాకలవాటు లేదు.

కార: అది కాదన్నయ్యా! అలా పిలిచి దూరం చేయొద్దంటున్నాను. నన్ను నీ చెల్లెలిగా భావించలేవా అన్నయ్యా! నీ దయకి అర్హురాలని కానా?

మధు: ఆ-అది కాదమ్మా. చెప్పాగా.

రచన : విజయబాబు

[మధు, కారదలు ఏం మాట్లాడాలో. ఏం చేయాలో తెలియక యబ్బింది పడున్నారు. నేపథ్యంలో పాట వినిపించింది] పాట చరణం-1.

ఎవరి మనసులో ఏమి తాళులో?

ఎవరి చేతలా ఏమి ఎత్తులో?

ఎవరు నుంచియో, ఎవరు వందకులో?

ఎవరి వందవ పంచకుందురో?

ఎవరికి తెలుసు?

ఎవరికి తెలుసు, ఏ నరునికి తెలుసు

తెలిసిన వారెవరు-మర్కం—

తెలిపే వారెవరు?

అలవాటు లేదని! ఆ-కాప్పేవటిలో నీ సూట్ తేవ్ తెచ్చినాక అ గదిలో నిద్రపో. రేపు నీ స్నేహితురాలి దగ్గరికి మద్రాసు వెళ్ళిపో.

కార: అలాగే అన్నయ్యా.

మధు: ఖర్చుకు డబ్బుండా!

కార: ఉందిలే అన్నయ్యా.

మధు: ఉందిలేనా! సరే, ఈ డబ్బు వుంచుకో అవసరానికి పనికొస్తుంది.

(పక్క తీసి డబ్బు యిచ్చారు)

కార: తీసుకోవాలా అన్నయ్యా?

మః : తీసుకోమనేగా యిస్తున్నది.

శార: ఈ డబ్బు తీసుకోవాలంటే ఒక
షరతుకు నవ్వు ఒప్పుకోవాలి.

మధు: షరతా? ఏమిటి?

శార: నన్ను—నువ్వు—నో రా రా
'చెల్లీ' అని పిలవాలి.

మధు: అదేంటి? నేను ఆ భావంతోనే
యిస్తున్నానమ్మా.

శార: ఐతే పిలువన్నయ్యా! ఒక్క
సారి చెల్లీ అను.

మధు: అలాగే-అలాగేనమ్మా!

శార: అలాగే కాదు. పిలువ్

మధు: అలాగే!

శార: (కన్నీళ్ళు తెచ్చుకుంటూ)
అన్నయ్యా!

మధు: (బావ వద్దూ) చెల్లీ!

శార: (సంతోషంతో) అన్నయ్యా!

మధు: చెల్లాయ్!

[శారద, మధు వేళలో డబ్బు తీసుకుని
సంతోషంగా కళ్ళ కద్దుకుంచి, మధు,
అమె తల నిమిరాడు ప్రేమగా చగ్గరికి
తీసుకుని, పాట నేపథ్యంలో వినిపిస్తూ
వుండి]

పాట చరణం-2.

ఎవరు పతితులో, ఎవరు పావనులో;

ఎవరి తండ్రి ఎవరో;

ఎవరు అన్నయో, ఎవరు తమ్ముడో;

ఎవరి చెల్లెలెవరో;

ఎవరికి తెలుసు;

ఎవరికి తెలుసు. ఏవరునికి తెలుసు;

తెలిసిన వారెవరు...బందం.

తెలిపే వారెవరు;

(పాట ముగిసే లోపలే, మధుతో)

శార: అన్నయ్యా! నా అదృష్టం పండి
నీ యింటి కొచ్చాను. నా ఆపద గట్టెక్కి-
నీలాంటి అన్నను పొంద గలిగాను. ఈ
లోకంలో అనాధ నైన నాకు నా ఆనే
వాళ్లు ఒకరు దొరికారని ఎంతో సంతోషం
పడుతున్నాను. ఈ ఆనందాన్ని, అదృ
ష్టాన్ని ప్రసాదించిన నీకు ఎంతగానో
బుణ పడివున్నా ననయ్యా!

మధు: (మాట మార్చుతూ) ఆ...రేవు
తెల్లవారు యామునే ఎక్స్ప్రెస్ వస్తుంది.
అందులో వెళ్తావా. లేక సాయంత్రం
ఎక్స్ప్రెస్ లో వెళ్తావా;

శార: (నిరుత్సాహ పడి) నీ యిష్టం
అన్నయ్యా! ఎప్పుడు వెళ్ళాలంటే ..

మధు: ఉదయం ఎక్స్ప్రెస్ లోనే
వెళ్ళు త్వరగా చేరుకోవచ్చు. వెళ్ళిన
వెంటనే నీకు ఉద్యోగం దొరకాలని కోరు
కుంటున్నాను.

శార: దేంక్కు అన్నయ్యా! ఉద్యోగం
దొరికిన తర్వాత ఉత్తరం వ్రాస్తాను.

బవాబు వ్రాస్తావు కదూ!

నేను మీ కట్టాను స్వయంగా చూడండి
మీళ్ళిగా, నాకు మీ ప్లీజ్ రావడం
కాదు రావడానికి రోడ్డు సరిగా లేవు
పెంటన్ మీ ప్లీజ్ రోడ్డు
కట్టకెళ్ళి రోడ్డు పనులున్నాయి

మధు: ఎందుకు వ్రాయను తప్పకుండా వ్రాస్తాను:

శార: నేనురమ్మవి వ్రాస్తే, నువ్వుక సారి మద్రాసు వస్తావా అన్నయ్యా?

మధు: ఓయస్. తప్పకుండా.

శార: నెగ్ లెట్టు చెయ్యకూడదు.

మధు: నో, నో నెవర్

శార: మాట తప్పవు కదూ?

మధు: అలవాటు లేదు.

శార: ప్రోమిస్! (చేయి చాచింది.)

మధు: ప్రోమిస్! (చేయి వేశాడు అమె చేతిలో)

శార: చాలి థేంక్సు అన్నయ్యా. అన్నయ్యా: సీకు విజంగా అడ వాళ్ళంటే కోపమా?

మధు: ఆ సంగతి అడ గొద్దమ్మాయి

అరె పీడింకా రాలేంటి బురెట్ లాగ వస్తానన్నాడు! అలా కూర్చో అమ్మాయి.

శార: (కూర్చుంది కుర్చీపైన)

మధు: (పుస్తకం తీసుకున్నాడు)

శార: అన్నయ్యా!

మధు: హి:

శార: నువ్వు చదువుతున్నది...

మధు: ఎం. బి. ఓ. యస్ పైసల్.

శార: (సంతోషంగా) నువ్వు పెద్ద

డాక్టరు వై తల్లి దండ్రులకు పేరు ...

ఓ సీ కెవరు లేని చెప్పారే మరి సీ

చదువుకు, ఖర్చులకు ..

మధు: మా బాబాయి యిస్తుంటారు.

అయిన నన్ను కన్న కొడుకు కంటే

మిన్నగా చూస్తూ వుంటారు. నువ్వన్నట్లు

నేనే మైనా పేరు తీసుకు రాగలిగితే అది

మా బాబాయికే తీసుకు రావాలి.

శార: ఆయన ఎక్కడున్నారు?

మధు: విజయవాడలో

శార: బాబాయికి పిల్లలు లేరా?

మధు: ఉన్నారు ముగ్గురూ పిల్లలు, ఒక మగవాడు, కానీ నేనంటేనే అతనికి అతిమితమైన ప్రేమ చాచిచాని శీతంతో గుమాస్తా ఉద్యోగం చేస్తూ, నా ఉన్నతి కోరి రాక్కరీ వదిలిస్తూ నన్నొక్కమనిషిగా, బాబాయి ఋణం ఈ జన్మలో తీర్చలేను మా యింట్లో సిన్సికోకూడా పోట్లాడుతూ వుంటాడు.

శార: ఏం? పిన్నికి మస్వంటే యిష్టం లేదా?

మధు: కన్న పిల్లలవై వున్న ప్రేమ నరాయి వాడినైన నా మీద ఎందుకుంటుంది? అది నహజమే కదా!

శార: న హ జ మ ని సమర్థించి కన్నయ్యా! అది ప్రీతాతి చౌర్యం, మామ మీరా విశాల దృక్పథం అలవడదు మా బావా చాం సంకుచితంగా వుంటాయి.

మధు: మీ జాతిని సుప్రేకించే పరుస్తున్నావే!

శార: మదర్దం అంటే అన్నయ్యా!

(మనోహర్ రేంజర్, రేంజర్!

అంటూ ఒగర్చుకుంటూ వచ్చి)

మనో: మధూ! ఒరేయ్...

మధు: ఏమింటి? ఏమైంది?

మనో: బాంబ్! హైద్రోజన్ బాంబ్ ప్రేరి బోకోంది!

మధు: బాంబేమిటిరా? నీస్సుట్నీక్లో బాంబ్ వుందేంటి పొరపాటుది?

మనో: పొరపాటు కాదురా, మన గ్రహపాటు వచ్చేస్తున్నాడు!

మధు: ఎవడు? మళ్ళీ రాజారావా?

మనో: కాదురా మీ బాబాయి రాజోతున్నాడు.

మధు: ఆఁ!

మనో: రాజోవడమేంటి, వచ్చేవాడు, కాస్సేపటిలో యిక్కడి కొచ్చేస్తాడు. యిప్పుడు రాజారావు యింట్లో వున్నాడు

మధు: రాజారావు యింట్లోనా.

మనో: అవును సూప్ కేస్ కోవం బయలు దేరి వెళ్ళానా? దారిలోనే మన మహాష్వాడు ఎదురై "మన పుడుగాడు ఎవరో బ్యూటీఫుల్ బ్యూటీఫి తీసుకొచ్చాడటగా ఈ విషయం యిప్పుడే చెవులారా విన్నాను. కన్నులారా చూద్దామనీ బయలు దేరాను" అన్నాడు. నీ కెవరు చెప్పారా అని అడిగాను "మన రాజారావే చెప్పాడు నిద్ర పోతున్న వాణ్ణి లేపి మరి చెప్పి వెళ్ళాడు" అన్నాడు "అయితే నీ పంతుం గెలిచానని బయలు దేరా వన్నమాట!" అన్నాను. "అది

విజయేతే నేను ప్రయత్నించ కుందానే గెలిచాననినంతోపిస్తాను" అన్నాడు.

"అక్కడికివెళ్తే వదుస్తూ తిరిగొస్తావు వెళ్ళొద్దని" జరిగినసంగతంతా చెప్పాను. "వెదవ; నా విద్రంథా పాడు చేశాడు" అని రాజారావుని తిడుతూ వెళ్ళిపోయాడు. యిక, రాజారావు ఇంటి కెళ్ళేసరికి రోవల (అగిపోయాడు).

మధు: ౧౪

మనో: రోవల మీ బాబు, రాజారావు కూర్చుని మాట్లాడుతూ వున్నారు. తప్పకుండా ఈ అమ్మాయి సంగతే చెబుతూ వుంటాడు, మహేష్ తో అబద్ధాలు చెప్పిన

వాడు మీ బాబుతో చెప్పడా? మీ బాబాయి వచ్చి యిక్కడ ఈమెని చూశాడంటే- అంతే-కొంప మునిగిందన్న మాటే. అందుకని సూట్ కేస్ కోసం లేటు చెయ్యకుండా స్పెట్టిక్ లాగ బయలుదేరి బులెట్ లాగ వచ్చేశాను.

మధు: బాబాయి ఈమె నిక్కడమాస్తే తప్పుగా ఊహిస్తాడా?

మనో: రాజారావు మాటలు తలకెక్కి వుంటే తప్పుకుండా తప్పుగా తావిస్తాడు.

మధు: అంతేగాని మనం చెప్పిన మాటలు నమ్మడంతానా?

మనో: ఎందుకై నా మంచిది, ఆతను

ఫోన్ : 551

డా: పి. కుమారస్వామి దేవర

ట్రావెలర్స్ బంగళారోడ్డు, తెనాలి (ఎ.పి)

బ్రాంచి: 9-D, 1వ ట్రీట్, మద్రాసు-17

దీర్ఘ రోగులకు ఉత్తమ వైద్యము

హస్తప్రయోగం, అంగము చిన్నదగుట, సంకోకకాలమందు అకస్మాత్తుగా కృమిచుట శుక్ల నష్టము, నష్టసంకత్యము, (ఒక రోన్ తో ఎన్నడూ కనిపించి ఎరుగనంత వీర్యస్తంభనకల్గిపోయినిప్పును. అసంతృప్తి చెందు శ్రీ. పురుషులు వాడతగిననా.

(స్వస్థులు) ఉబ్బినము, (దమ్ము) బోదకాళ్ళు, కుష్టు, బొల్లి చర్మవ్యాధులు, కడుపులో నొప్పి, చెవుడు, పోపుద్వారా గ్యారంటీ చికిత్స చేయబడును

వచ్చేటప్పటికి ఈమెని లోపల టిక్కెట్లై నా దాచేస్తే మంచిదిరా.

మధు: లోపల! మన కి రెండుగడులు తప్ప వేరేలోపల ఎక్కడుందిరా! అయినా ఎంతసేపు దాస్తావు: విజాన్ని దాచడం నా చేతకాదు. రానీయ్. వచ్చి నిజం తెలుసుకోనీయ్.

మనో: నువ్వుచెప్పేది నిజమేరా, కానీ యిది నిజమని ఆతను అనుకుంటేగా!

మధు: అనుకోదని అబద్ధంఅదాలా!

మనో: అది కాదురా. ఎదీ చెప్పకుండానే ...

మధు: ఒరేయ్! ఒక్క బాబాయికి నిజంచెప్పి నమ్మించలేని మనం రేపు లోకాన్నంతా ఎలా నమ్మించగలంరా?

మనో: ఆపి నిజమేరా, ఈ నిజంతో పెద్ద పేషీరా! సరే, ఆతను నమ్మేటట్లు చెప్ప ఆ నిజాన్నేదో మీ బాబాయికి కోపం వస్తే దేంజరీ!

మధు: ఏం పూర్వేదు. బాబాయి రానీయ్, అన్నివిషయాలూ చెప్పి, ఆతని కళ్ళముందే ఈమెని రేప్రొద్దున్న తెలుసులో పంపించేస్తే ఆతని కే అనుమానం వుండదు.

మనో: రే ప్రొద్దు న్నో! ఆప్పుడే ఏంరా? కొద్ది రోజులు వుండి వెళ్ళనీరా పాపం

మధు: ఆమె ఉద్యోగంకోసం మద్రాస్ వెళ్తున్నానని చెప్పింది. మరిచిపోయావా?

మనో: మెయిల్స్ కేగా! ఎప్పుడువెళ్తే ఏమంది రెడ్డూ? అయినా మరిచయ్యాలైనా సరిగ్గా కాలేదు. ఆమెపరిస్థితి అదీ తెలుసుకుని మనచేతనైన సహాయం చెయ్యొద్దూ! చెల్లెలని రాజారావుతో పోట్లాడావే. ఇదేనా చెల్లెలిమీద ప్రేమ!

మధు: అదికాదురా, ఆమె వెళ్తానంటూందిగా.

మనో: నో, నో. నే నొప్పుకోను. (కారదతో) ఏమండీ! కనీసం వారంరోజులైనా యిక్కడ వుండి వెళ్లాల్సిందే. (మధుతో) ఒరేయ్! నీకు భయమైతే చెప్పు! నేను మా యింటికి తీసుకెళ్తాను. మా అమ్మ....

మధు: ఆఁ- ఎందుకూ! ఉండా లనుకుంటే యిక్కడే వుండనీయ్.

మనో: వెక్కిరిస్తా! ఆఁ కారదగారూ! దయచేసి: మాపై దయచూపి. ఎట్లీస్తు వన్ మంత్ అయినా యిక్కడుండి. మా ఆతిథ్యాన్ని స్వీరించి, మమ్మల్నానందింప జేయ గోరుతున్నాను. షట్లు. భవదీయుమ మనోహర్.

కార: మీ దయకీ చాల థేంక్సు కానీ నావల్ల మీకు యిబ్బంది కలుగుతుండేమోనని....

మనో: మీరేం బాధపడకండి. వాళ్ళ బాబాయిని ఒప్పించడానికి బాధపడాల్సింది వాడు ఆ తర్వాత అన్నిబాటిలా భరించడానికి నేను సిద్ధంగానే ఉన్నాను!

కార: (మధుకో) ఏం అన్నయ్యా! నేను ప్రస్తుతం ఎక్కడున్నా ఒకచీ. మీ కష్టం కలగకపోతే....

మనో: చెల్లెలుంటానంటే అన్నయ్య వద్దంటాడా? ఏంరా మధూ!

మధు: నాకేం కష్టం. కానీ....

మనో: కానీలూ, [అజాలూ ఏ నాదో పోయాయి: యిప్పుడన్నీ నయా పైసలే గాని, అన్ని విషయాలు నే చూసుకుంటాను. నువ్వేం బాధపడకు.

మధు: సరే, యిష్టం, మరి బాబాయి వస్తే....

మనో: (బయటికి చూచి) అదిగో మాటమీదే వచ్చేస్తున్నారు.

(మధు తిరిగిచూసి ఎదురెల్లాడు. రఘు రామమ్యు ప్రవేశించాడు.)

మధు: ఏంబాబాయి యింత రాత్రివేళ వచ్చావు! బ్రెయిన్ లేటా? ఉత్తరం రాసుంటే స్టేషన్ కొచ్చేవాడిగా!

మనో: నమస్కారం రఘురామయ్యగారూ!

[రఘురామయ్య చాల సీరియస్ గా ఎవరికీ జవాబు చెప్పకుండా కారదడగ్గరి తెళ్ళి కొద్దిక్షణాలు చూసి, అటూ యటూ రెండడుగులు వేసి]

రఘు: బేడ్ పెరివేరి బేడ్!

మధు: బాబాయి....

రఘు: మధూ! యిదా, నువ్వు చదువు

కుంటున్న చదువు! బుద్ధిమంతుడి నమస్కానము, శ్రద్ధగా చదివి అభివృద్ధికొస్తూ వసుకున్నాను. చివరికి నువ్వు చేస్తున్న పని యదా?

మధు: బాబాయి! నే నే తప్పచేయ ..

రఘు: కనిపిస్తూనే వుంది. యిప్పుడే నీ డియరెస్టు ఫ్రెండ్ రాజారావు కనిపించి నువ్వుచేస్తున్న ఘనకార్యాలన్నీ వివరంగా వినిపించాడు. అతనిమాట కూడా పెడ చెవినిపెట్టి యిటువంటి గొప్ప పనులు చేస్తున్నందుకు, యింత అభివృద్ధిలోకి వస్తున్నందుకు చాల సంతోషం మధూ!

మధు: బాబాయి! నే చెప్పేది.....

రఘు: ఇంక నువ్వేం చెప్పాల్సిన అవసరం లేదు. నీ అనలు స్వరూపం తెలుసుకున్నాను. ఇన్నాళ్ళూ నీ గురించి ఊహించుకున్నవన్నీ పొరపాటని గ్రహించాను. మీ పిన్ని మాటలు వినకుండా నిన్ను చేరదీసి ఆదరించినందుకు తగిన శాస్త్ర చేశావు. చాల సంతోషం. ఇక నీ అల్పాలకు ఏ ఆర్థంకీ వుండదు. నే వెళ్తాను. నువ్వు స్వేచ్ఛగా ప్రవర్తించు.

మధు: బాబాయి....

రఘు: నువ్వేం చెప్పినా నే వినదలచుకో లేదు.

మనో: రఘురామయ్యగారూ! మధు చెప్పేది వినండి. అతను ఏ జేరమూ చేయలేదు. నిజం తెలుసుకోకుండా మీరు ...

రఘు: నువ్వు నాడివి వెనకేసుకు
రావొద్దు. విజయేదో అబద్ధమేదో నాకంతా
తెలుసు.

మనో: అనుకొని పొరపడుతున్నారు.
కానీ మీకు నిజం అవగించుకుంటే
తెలియదు.

రఘు: అఁ.

మనో: కోప్పడొద్దు. మధు చెప్పేది
పాపధానంగా వినండి. మీకు రొట్టు
వుంటే నన్నడగండి. నే క్లియర్ చేసి
స్తాను.

రఘు: రాజారావు చెప్పించుతా అబద్ధ
మంటావా?

మనో: సెంట్ వర్సంట్. అఁ....
యంతకీ ఏం చెప్పాడు?

రఘు: ఏం చెప్పాడనుకుని సెంట్
వర్సంట్ అబద్ధమన్నావు?

మనో: ఈ రోజు వాడు ఏం చెప్పినా
అంతా అబద్ధమే! ఫార్స్. ఎంచుకుంటే
పురీగా త్రాగి వున్నాడు.

రఘు: అతనితో పాటు నేనూ త్రాగే
చెప్పానంటావా? కళ్ళ ముందు కనిపిస్తున్న
సత్యాన్ని కాదని నమ్ముమంటావా?

మనో: మీకు కనిపిస్తున్న ఆ సత్యం
మనో చదితే అది అవుతుందేమో-కాదన
దేమో.

రఘు: ఈ అమ్మాయి ఎవరు?

మనో: మధు చెల్లెలు.

రఘు: ఓహో! నాకే తెలియకుండా
నాడికొక చెల్లెలుందన్న మాట!

మధు: నా కూ తెలియదు బాబాయి.
ఇప్పుడే తెలుసుకున్నాను.

రఘు: అఁ....అంటే:

మధు: కొద్ది డజనాల క్రితం వరకూ
అమెకూ, నాకూ ఏనందిదమూ లేదు.
అమె ఎవరో, ఎలాంటిరో, అసలామె
మక్కా మొహమే ఎరగను. కానీ,
రాజారావు బలాత్కరిస్తే తప్పించుకుని
యోగ్గడికొచ్చింది.

మనో: మధు ఈమెని రాజారావు బారి
నుండి కాపాడాడు.

మధు: అమె నన్ను అన్నయ్యగా
భావించుకుంది.

మనో: మమ ఈమెని చెల్లెలిగా స్వీక
రించాడు.

రఘు: వెరీగుడ్-బాగుంది మీ కల్పన!

మధు: నే చెప్తున్నది నిజం బాబాయి!
రాజారావు నీతో చెప్పించుతా అబద్ధం.

మనో: మీతోనే కాదు, మా ప్రెండ్
మహేష్ తో కూడా యిలాగే చెప్పాడు.
వాడిప్పుడే వచ్చి నిజం తెలుసుకుని
వెళ్ళాడు.

రఘు: సరే, అయితే ఈమెని వెంటనే
యెక్కడినుంచి పంపించేయండి.

మధు: బాబాయి!

రఘు: నే విన్నది అబద్ధం. నువ్వు

చెప్పేది విజం అయితే. నే చెప్పినట్లు చెయ్.

మధు: అది కాదు బాబాయి. ఈ అర్థ రాత్రవవుడు....

రఘు: మరేం పర్వాలేదు. ఈ రాత్రికి ఏ లాడ్జిలోనో వుంటుంది.

మధు: ఒంటరి ఆడసిల్లవి-ఇంత రాత్రి మే-లాడ్జిలో వుండడం....

రఘు: ఏం భయం లేదు. అక్కడ అక్కడ దొంగలెవరూ ఎత్తుకు పోరులే. ఇలాంటి వారికి అలవాటే.

మధు: అంత కఠినంగా మాట్లాడకు బాబాయి! నా చెల్లెలు నా యింటికొస్తే అది రింపకుండా లాడ్జిలో వుంచేంత వీరస్థితికి దిగజాలమంటావా? అలా చెప్పడం నీకు న్యాయమా?

రఘు: అయితే నేను కఠినుణ్ణి. నే చెప్పేది అన్యాయమనే అంటావు?

మధు: అది కాదు బాబాయి. ఆమె తెవరూ లేరు? రాజావావు మోసం చేస్తే నా దగ్గరికొచ్చి అన్నయ్యా అని వేడుకుంది. నేనామెను చెల్లెలిగా స్వీకరించాను. బాబాయి! అడది-మగవాడు మధ్య ఎప్పుడూ నీడ సంబంధమే గాని పవిత్రమైన ఆనుకుంటు వుండడా? ఆమెని చెల్లెలిగా చేరనియడం పాపమంటావా?

రఘు: పాపమో, పుణ్యమో నాకు తెలీదు. ఈమెని నువ్వు వెంటనే వదిలివేడమే మంచిది.

మధు: నా చెల్లెల్ని అర్థ రాత్రిచేళ లాడ్జికి సంపించడమే మంచిదయితే ఆ

మంచి వాకక్కరలేదు బాబాయి! నా మనస్సుకు వచ్చిన విధంగా విల్లయించుకుని పడుచుకుంటున్నాను. అందుకు వ్యతిరేకంగా....

రఘు: అయితే నేను చెప్పేది నివనన్న మాట!

మధు: క్షమించు బాబాయి. ఈ ఒక్క విషయంలో...

రఘు: అవునులే! అడది ప్రక్కనంటే నాలంటివాళ్ళ మాటలకు నోటుండదు.

మధు: బాబాయి!

రఘు: నా మాటకు విరువ లేని చోట వుండడం నాకు చేకరాదు. చెప్తాను.

మధు: బాబాయి! నీకు విరువ లేక పోవడం ఏమిటి? నా విషయం పూర్తిగా తెలిసి కూడా.

రఘు: ఇప్పుడే తెలుసుకున్నాను. పూర్తిగా!

మనో: రఘురామయ్యగారూ! మీరు తొందర పడుతున్నారు. మధు ఎంత పూర్తి చేయలేదంటే, ఆ రాజావాడే అంతటికీ కారణమంటే...

రఘు: అవును. నీ హక్కు వాయిదాలో వాటా వుంది, అంతకంటే యింకేం చెప్తావు?

మనో: (షాకౌతిని) ఏమంటే దీని...

రఘు: నువ్వేం నమ్మించాల్సిన అనివారం లేదు, వాడికి నాకంటే ఈ అమ్మాయే ఎక్కువని తెలుసుకున్నాను. ఈమెనుక్కడ విడుదల నాకు లేనిచోట వుండడం నాకు తెలుసు. ఆ అమ్మాయి, మీరే వుంటేనే నే వెళ్తాను.

[చేతులు]

మేధావులు - మతిమరుపు

మహా మేధావులు, శాస్త్రవేత్తలు కూడా చాలా సందర్భాలలో సరదానకు లోనై నవారే, పుస్తకపఠనంలోనో శాస్త్ర పరిశోధనలోనో చిత్తం పూర్తిగా హత్తుకున్నందువల్లనే తక్కిన ప్రపంచాన్ని మరచిపోవడం తటస్థిస్తుంది. ద్వాన ఒక దానిపై పూర్తిగా లగ్నమైనందునే తక్కిన అన్నింటిపట్ల సరదాన ఏర్పడుతుంది.

(1) మహా శాస్త్రవేత్త సర్ ఐజక్ న్యూటన్ ఒకసారి కోడిగుడ్డును సరిగా గెండు ఓముపాలే ఉడకనివ్వాలనుకొని గడియారాన్ని పొయ్యిపైకి ఎక్కించి కోడి గుడ్డును చేత బుచ్చుకున్నాడట.

(2) ప్రసిద్ధ వేదాంతి, రచయిత జార్జి బెర్నార్డుషా ఒకనాడు నలుగురు మిత్రులను పిలిచి విందుచేస్తూ 'వైన్' తెస్తానంటూ వెళ్లి, వేరే ఆలోచనలో పడిపోయి విందును, దానికివచ్చినవారిని మర్చిపోయి వర్షానికి వేళయిపోయిందని ఏదిలోకి వక్కాపోయాడట.

(3) ప్రఖ్యాత రచయిత ఆలిసర్ గోల్డ్స్మిత్ ఎడింబరోలో డాక్టరీ చదవడానికి వెళ్ళినపుడు, పెద్ద బేడా ఒక హోటల్ లో పెట్టించి ఏకారుకు బయలుదేరాడు. చిమ్మచీకటి పడేవరకు తిరిగిన తర్వాత ఇక బయట చేరుదామనుకుంటే, ఆ వీధిపేరు, ఆ హోటల్ పేరు ముందు అనలు విచారించివుంటేనా?

(4) ప్రముఖ శాస్త్రవేత్త డాక్టర్ సర్ సి. వి. రామన్ శాస్త్రపరిశోధనలో నిమగ్నమై భోజనం మొదలు పెట్టకుండానే

చేతులు కడిగి లేచిపోయిన సందర్భాలు లెన్నో!

(5) మహా మేధావి, ప్రాచీన కాలపు ఐగిప్త శాస్త్రజ్ఞుడు డేర్బీ, చిన్నతనంలో నక్షత్రాల వంక తడేకంగా చూస్తూ, మురుగునీళ్ళ గుంటలో బోర్లగా పడినందుకు కడుపు చెక్కెంయ్యేట్లు నవ్వి- "నీ కళ్ళ ఎదుటన్న వాటిని కానలేని సువ్వు చుక్కలను చూసి ఏమి తెలుసుకుంటావురా?" అని హేళన చేశారట చట్టా వున్నవాళ్ళు.

(6) ప్రసిద్ధ రచయిత బార్ స్టాయ్ దూమపాన ప్రేమిడు. సిగరెట్ ముట్టించి ఆ వెంటనే పరాకుగా పారవేసి కొత్త దాన్ని ముట్టించడం, కామతున్న సిగరెట్ ను కోటుజేబులో వేసుకుని ఒళ్ళు కాల్చుకోవడం జరిగిన సందర్భాలనేకం.

(7) ప్రసిద్ధ గ్రీక్ గణిత శాస్త్రవేత్త అర్కిమెడిస్ రేఖాగణితంలో తలమున్నగలాతూ అన్న పానీయాల మాటే మరచి పోయేవాడు. బలవంతంగా ప్లానాగారా లకు లాక్కు వెడితేనే తప్ప స్నానమైనా చేసేవాడు కాదు. అక్కడైనా తలందుకుంటూ, నూనె పట్టించబడిన తన ఒంటి మీద క్రిభుజాలూ, చతుష్కోణాలూ గీసుకుంటూ వుండేవాడు.

ప్రముఖ రచయిత పెకోప్, పోస్టు బిళ్ళలను డబ్బాలో వేసి ఉత్తరాలను భద్రంగా వెనక్కి తెచ్చిన సందర్భాలనేకం.

అంగర కృష్ణారావు

జ్యోతి

లోక మాత 'మేరీ మాత'

"లోక మాత మేరీ మాత" తమిళ నాడులో "వేలాంగణ్ణి" గ్రామములో వెలసియున్నది. అనాథల పాలిటి దేవత యీమె. 'అమ్మా' అని నోరారా పిలిస్తే ఆదరించకుండా వుండలేదు. చూపు పోయిన వారికి చూపు విచ్చింది. కాళ్ళు లేని వారికి కాళ్ళు యిచ్చింది. నమ్మకం లేని వారిని నమ్మించింది. చల్లని చూపు చూసింది.

తమిళంలో "అన్నై వేలాంగణ్ణి" పేరుతో నిర్మింపబడి ప్రముఖుల ప్రశంస లందుకొన్న ఈ చిత్రంలో నేటి యుగానికి చెందిన చిన్న-చిన్న కథలు కూడా వున్నాయి. అవి వాస్తవానికి దూరం కాకుండా ఎంతో చక్కగా చిత్రీకరింపబడినాయి. మేరీ మాత పై నమ్మకము లేని వారికి కూడా నమ్మకం కలిగేట్లు దర్శకులు శ్రీ తంగప్ప ఎంతో చక్కగా రంగులలో యీ చిత్రాన్ని నిర్మించారు. ఈ చిత్ర నిర్మాణ సమయంలో ఎంతో శ్రమ పడ

వలసి వచ్చిందని కూడా తెలియవస్తుంది.

శ్రీ వెంకటేశ్వర ఆర్ట్స్ పిలింస్ బ్యానర్లో నిర్మిత శ్రీ జి. మాధవరావు నిర్మించిన యీ చిత్రంలో జయలలిత, పద్మిని, కె.ఆర్. విజయ, దేవిక, విద్య, మనోరమ, శకుంతల, జెమిని గణేశన్, నాగేష్, ముత్తరామన్, సుందరరాజన్, శ్రీకాంత్, విన్నెంట్, మాస్టర్ మురళి, మాస్టర్ శేఖర్ మున్నగువారు నటనటులు.

ఈస్ట్ మన్ కలర్స్ నిర్మితమైన యీ చిత్రానికి పాటలు, మాటలు: రాజశ్రీ; సంగీతం: దేవరాజన్; ఛాయ: జి. కె. రాము; స్క్రీన్ ప్లే, రచన, దర్శకత్వం. నిర్మాణం: శ్రీ కె. తంగప్పన్ ఏర్వ హిందూ. ప్రెస్ రిలేషన్స్ అండ్ పబ్లిసిటీ లక్ష్మీ ఎడ్యుర్ ప్రైజర్స్.

ఆంధ్ర: సోల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్ లక్ష్మీ కంట్రైన్స్; ఆంధ్ర: లక్ష్మీ ఫిలింస్; సిడెడ్: నవభారత్; నైజాం: తారకరామా ఫిలింస్.

రైతు కుటుంబం

నవభారత్ మూవీస్ వారు నిర్మిస్తున్న "రైతు కుటుంబం" చిత్రం పూర్తయింది. ఈ చిత్రంలో సంగీత దర్శకులు టి. చలపతిరావు సంగీత సారధ్యంలో ఎనిమిది చక్కటి పాటలున్నాయి. రెండు పాటలను కలర్ లో చిత్రీకరించారు. విడుదలకు సిద్ధంగా వున్న యీ చిత్రంలో

‘మేరీమాత’లో జయలలిత

నాగేశ్వరరావు, కాంచన, పద్మనాభం, రామకృష్ణ, సత్యనారాయణ, ధూళిపాళ, అంజలిదేవి, గీతాంజలి, సూర్యకాంతం, అనిత ముఖ్య పాత్రధారులు. అశిధి నటులుగా విజయలలిత, కృష్ణంరాజు, నాగయ్య పాల్గొన్నారు.

ఈ చిత్రానికి దర్శకులు తాతినేని రామారావు; నిర్మాతలు: పి. వి. సుబ్బారావు, పి. యస్. స్రావకాచాపుగారలు. పరివహణ: ఎ. భార్యచంద్రారావు; విడుదల: టెక్ని ఫిలింస్; ప్రెస్ రిలేషన్స్ అండ్ పబ్లిసిటీ: టెక్ని ఎడవర్ ప్రైజర్స్.

సంచలన చిత్రంగా

భానుమతి చిత్రం

పద్మశ్రీ భానుమతిగారి దర్శకత్వాన కొత్త తరహాలో విర్మింపబడుతున్న భరణి పిక్చర్స్ 10వ చిత్రం షూటింగ్ నవంబరు 2 నుండి మూడు రోజులు నిర్విరామంగా జరిగింది.

“వరాన్ముఖ మేలవమ్మ!” పాటను శ్రీమతి భానుమతి కర్ణాటక భాషలో పాదగా ఆమెపైనే నేత్రపర్యంగా చిత్రీకరించడమయింది.

పద్మనాభం, ధూళిపాళ, తాయాదేవి, నూతన తారలు మాళి, రాజలక్ష్మి పాల్గొన్న కొన్ని సన్నివేశాలను దర్శకురాలు శ్రీమతి భానుమతి ప్రతిభావంతంగా వెల్వలాయెడ్ పై మరిచారు.

అనాథ శరణాలయం పెట్టపై నవంబరు 18 నుండి మూడు రోజులు షూటింగ్ జరిగింది. ఈ పెట్టపై శ్రీమతి భానుమతి పసిపాపను జోకొడుతూ పాడిన లల్లీ చిత్రీకరణ ఈ చిత్రంలో మరో హైలైట్.

సూర్యకాంతం, తాయాదేవి, మోహన, ధూళిపాళ మొదలగు వారు పాల్గొన్న ఒక హాస్య సన్నివేశాన్ని కూడా చిత్రీకరించారు.

చిత్రంలోని ప్రతి ఫ్రేమ్ లోనూ

నవ్యత్వం వుట్టివడేలా-శ్రీమతి భానుమతి ఎంతో శ్రద్ధగా, నైపుణ్యంగా దర్శకత్వం నెరవేరుతున్నారు.

ఈ చిత్రంలోని డి. వి. నరసరాజు గారి సంభాషణలతో బాటు - శ్రీమతి భానుమతి మార్పులు-చేర్పులు చేస్తూ 'మట్టిలో మాణిక్యం' వలెనే చక్కని హాస్యం, పదునైన వ్యంగ్యం కూర్చుతున్నారు. ఇది యీ చిత్రంలోని మరో ప్రత్యేకతగా భావిస్తున్నారు.

తరువాతి షూటింగ్ షెడ్యూలు వసంబరు 27 నుండి 30 వరకు, డిసెంబరు 1 నుంచి 4 వరకు జరిగినాయి. కొన్ని ప్రధాన సన్నివేశాలను చిత్రీకరించారు.

తారాగణం: భానుమతి, కృష్ణ, నాగభూషణం, నాగయ్య, మిక్కిలినేని, కృష్ణారాజు, ధూళిబాళ, సాక్షిరంగారావు, పద్మనాభం, కుమారి టి. పద్మిని, సూర్యకాంతం, చాయాదేవి, నూతన నటి రాజ్యలక్ష్మి మొదలగు వారు.

కథ, స్క్రీన్ ప్లే, దర్శకత్వం: భానుమతి; సంగీతం: భానుమతి, సత్యం; చాయ: లక్ష్మీచంద్ర; స్టూడియో: ఖరీజి; విడుదల: నవయుగ.

మొనగాదొస్తున్నాడు జాగ్రత్త!!

రవిచిత్ర ఫిలిమ్స్ యూనిట్ నవంబరు నెలలో విడుదలించి, ఇరవై రోజుల పాటు

‘మేరీమాత’లో దేవిక

అవుట్ డోర్ షూటింగ్ జరిపారు. ఈ షెడ్యూలుతో, ఈస్ట్ మన్ కలర్స్ విర్మించబడుతున్న “మొనగాదొస్తున్నాడు జాగ్రత్త!!” షూటింగ్ కార్యక్రమం ముగిసింది. ప్రైవేట్ ఎడిటింగ్ జరుగుతోంది.

చెంగల్పుట్ట నమీనంలో ఆరు కొండ్లమర్క, దెబ్బె అయిదువేల రూపాయల ఖర్చుతో, థానీ ఎత్తురవీధి సెట్ నిర్మించి, లక్ష్మీద షూటింగ్ జరిపారు హరీవుడ్ చిత్రాలను మరిపించే వాస్తవికత, మనక ఆ సెట్ లో వున్నాయని, చూసిన వారంతా కొనియాడారు.

ముఖ్య తారాగణం: కృష్ణ, సత్య

నారాయణ, ప్రభాకరరెడ్డి, త్యాగరాజు, జ్యోతిలక్ష్మి, రాజసులోచన ఆ సెట్ లో పాల్గొన్నారు.

కావేరినదీ తీరంలో కొన్ని దృశ్యాలు. నోగన్ కర్ జలపాతాల వద్ద మరికొన్ని దృశ్యాలు రమణీయంగా చిత్రించబడ్డాయి.

నిర్మాత వై. వి. రావు, “మొనగా దొస్తున్నాడు జాగ్రత్త.” చిత్రాన్ని సంక్రాంతికి విడుదల చేయాలని ఆనుకుంటున్నారు.

ఆంధ్ర, నైజాం, సీదెడ్: పూర్ణా విడుదల; మైసూరు: సుధాచిత్ర.

కళ: స్క్రీన్ ప్లే: ప్రతాపరావు; మాటలు: వీటూరి; పాటలు: ఆరుద్ర, వీటూరి; సంగీతం: సత్యం; చాయ: డేవరాజ్; సహ దర్శకుడు: కత్తుల గోపాలకృష్ణ; ప్రొడక్షన్ మేనేజర్: వి. సుందరం; దర్శకుడు: కె. వి. యస్. కుటుంబరావు.

చదువు లేని అన్న -

చదువుకున్న చెల్లి

రామన్న రైతు బిడ్డ. చదువూ సంధ్యా లేకపోయినా సీతీ, నిజాయితీపట్టుదల, పొరుషంగల యువకుడు. తన చదువుకోలేకపోయినా తన చెల్లెలయినా చదవాలని ఎవరెన్ని అన్నా, ఎన్ని ఆడ్డంకులు తెచ్చినా

పట్నం వంపి పెద్ద చదువులు చదివించాడు.

ఆ చదువుల చెల్లెలు పట్నం నుంచి పల్లెలో యింటికి వచ్చింది.

“రావమ్మా రావమ్మా

రతనాల బొమ్మా

నీవల్లా మా యిల్లా

వెలుగొందునమ్మా!”

అని పాడుతూ అందాల పల్లెవసు ఆమెకు హారతులు పట్టి ఆహ్వానించి ముచ్చట్లు పోయారు తన చెల్లెలు చదువుల సరస్వతి అయి తన కోరికలు తీరికలలు పండినందుకు రైతన్న రామన్న ఆనందంతో ఉబ్బి తబ్బిబ్బయాడు. అన్నా చెల్లెళ్ళ అప్యాయతలూ, ఆసురాగాలు చూసి తల్లి పార్వతమ్మ మరింత మహదానందం పొందింది.

మానసోల్లాసమైన ఈ రసవత్తర సన్నివేశం రవీంద్ర ఆర్టు పిక్చర్స్ వారి పంచరంగుల ష్రీతంలో ఓ మైలైట్.

సారథి స్టూడియోస్ లో నవంబరు 15 నుండి వారంరోజులు జరిగిన షూటింగ్ లో చక్కని పల్లెటూరి సెట్ పై నాగేశ్వరరావు, వెన్నెరాడై నిర్మల, శాంతకుమారి మొదలగు వారిపై ఈ సన్నివేశాన్ని యువ దర్శకులు టి. లెనిన్ జాబు చక్కగా చిత్రీకరించారు.

ఈ పై పాటను పి. నారాయణరెడ్డి

విజయవంతంగా నడుస్తున్న సత్య చిత్ర 'తాసిల్దారుగారి అమ్మాయి'లో శోభన్ బాబు, చంద్రకళ

వ్రాయగా పి. సుశీల బృందం శ్రావ్యంగా పాడింది.

నా గభూషణం, రామకృష్ణ, సత్య నాయణ, రావి కొండలరావు, బాలకృష్ణ మొదలగు వారిపై కొన్ని సన్నివేశాలను చిత్రీకరించారు.

తమ చిత్రానికి 'దత్త పుత్రుడు'గా పేరు పెట్టాలని మొదట్లో తలచినా ఇతివృత్తంలో ప్రధానమయిన ముచ్చెలు రావడంతో ఆ పేరును రద్దు చేశామని, చక్కని పేరును త్వరలో తెలియజేస్తామని నిర్మాత శ్రీ తమ్మారెడ్డి కృష్ణమూర్తిగారు తెల్పారు.

ఈ చిత్రం అవుట్ దోర్ షూటింగ్ దీక్షంబరు మూడవ వారంలో జరిగింది

నాగేశ్వరరావు, వాణిశ్రీ హీరో-హీరోయిన్లుగా నటిస్తున్న ఈ చిత్రంలో-ఇంకా అల్లు రామలింగయ్య, సమాప్రభ మొదలగు వారు నటిస్తున్నారు.

పి.పి.శెట్టి రచనగా వస్తున్న ఈ చిత్రానికి నారాయణరెడ్డి, కొసరాజు పాటలు వ్రాస్తున్నారు. టి. చలపతిరావు సరిగమలు కూర్చుతున్నారు. భార్య: ఎస్. వెంకటరత్నం. కళ: టి. వి. సుబ్బారావు, మేకప్: చౌదరి నిర్వహిస్తున్నారు.

నిర్మాత: తమ్మారెడ్డి కృష్ణమూర్తి.

దర్శకులు: టి. లెస్లీబాబు.

విడుదల లక్ష్మీ కంబైన్స్.

జగత్ జంత్రాలు

‘జగత్ కిలాడీలు’, ‘జగత్ జట్టిలు’ వంటి సస్పెన్స్, థ్రైమ్ థ్రిల్లర్స్ నిర్మించిన నిర్మాతలు శ్రీయుతులు సి. ఏశామేశ్వరరావు, రాఘవగార్లు యీసారి తమ మూడవ చిత్రంగా మరో సస్పెన్స్ థ్రైమ్ థ్రిల్లర్ “జగత్ జంత్రాలు” పేరిట అతి ప్రయాసలకోర్చి నిర్మిస్తున్నారు. ఈ చిత్రాన్ని సంక్రాంతి కానుకగా డిశంబర్ 30వ తేదీన విశాలాంధ్ర అంతటా విడుదల చేస్తున్నారు.

కోభన్ బాబు, వాణీశ్రీ, ప్రభాకరరెడ్డి, రాజ్ బాబు, రేణుక, పి. వెంకటేశ్వర రావు, విజయలలిత, జ్యోతిలక్ష్మి, సూతన నటుడు రాజా యీ చిత్రంలో ముఖ్య పాత్రల్లో కనుపిస్తారు.

ఈ చిత్రానికి కథ, మాటలు: దాశరథి, నారాయణరావు; పాటలు: కొనరాజు; సంగీతం: ఎన్. పి. కోదండపాణి; దర్శకుడు: లక్ష్మీదీపక్.

ఆంధ్ర, సీదేడ్, నైజాం: లక్ష్మీ ఫిలింస్ ద్వారా విడుదలవుతుంది.

ప్రెస్ రిలేషన్స్ అండ్ పబ్లిసిటీ: లక్ష్మీ ఎడ్యుర్ ప్రైజర్స్.

రాజమహల్ చిత్రం

చిత్రీకరణ పూర్తయింది

హరికృష్ణా ఫిలిమ్స్ సంస్థ నిర్మాత శ్రీ బి. వి. కృష్ణమూర్తి నిర్మించిన “రాజమహల్” అనే థ్రైమ్, మిస్టరీ, సస్పెన్స్ చిత్రం చిత్రీకరణ పూర్తయింది. “మెరుపు వీరుడు”, “పట్టుకుంటే లక్ష” చిత్రాలకు కూర్పు దర్శకుడుగా పరిచయమైన దర్శకులే “రాజమహల్” చిత్రానికి దర్శకులు.

కృష్ణ, కృష్ణంరాజు, విజయలలిత, జయకుమారి, జ్యోతిలక్ష్మి, కుమారి శ్రీదేవి, వసుంధర, రామదాసు, కె. వి. చలం, కె. కె. శర్మ పి. హెచ్. కృష్ణమూర్తి, గోకిన రామారావు, జి. ఎన్. స్వామి, డా॥ శివరామకృష్ణయ్య, పి. జె. శర్మ, పెమ్మసాని రామకృష్ణ మొదలైన వారు నటించిన యీ చిత్రాన్ని — ఆంధ్ర: రాజశ్రీ; సీదేడ్: గౌరీ పిక్చర్స్; నైజాం: శ్రీ శారదా ఫిలిమ్స్; మైసూర్: సుధా చిత్రలద్వారా ఫిలింవారిలో విడుదల చేయనున్నారు.

కూర్పు, దర్శకత్వం: శ్రీ బి. హరినారాయణ; సంగీతం: టి. వి. రాజు; మొదలైన టెక్నిషియన్లు నిర్వహించిన యీ చిత్రానికి కథ,

‘శ్రీకృష్ణ సత్య’లో కొంతారావు, ఎన్. టి. రామారావు,
పద్మనాభం, జయలలిత తదితరులు

స్క్రీన్ ప్లే, నిర్మాత: శ్రీ చి. వి. కృష్ణ
మూర్తి (బి ఎ). వెస్ వల్లె సిటి:
యన్. మనోహర్.

భానూ మూవీస్ “కన్నతల్లి”

షూటింగ్ పూర్తి

భానూ మూవీస్ వారు కొంగ్రత్త
రీతుల్లో నిర్మిస్తున్న చిత్రం “కన్నతల్లి”
దాదాపు పూర్తయింది.

నిర్మాతలు యీ చిత్రంలో అందాల
నూతన నర్తకి సరోజను మొదటిసారిగా
ప్రేక్షకులకు సరిదయం చేస్తున్నారు.

తల్లి, నిర్దల మమత — ఈ చిత్రంలో

అత్యద్భుతంగా చిత్రీకరింపబడినట్లు
రవెస్ చూపిన వారంటున్నారు.

వాద ప్రవచన ధరణి, రాజకీయ
చాణక్య, మఘర వాక్చతుర్య భూషణంగా
నాగభూషణం; ప్రేమజంటగా కోడన్ బాబు
చంద్రకళ; హాస్య జంటగా రాజబాబు,
సంద్యారాణి; కొత్త తరహా విలన్ గా
పి. హెచ్. నారాయణరావు ఆద్యంతం
అద్భుతంగా నటించిన యీ చిత్రంలో
ఇంకా ప్రభాకర రెడ్డి, పెరుమాళ్ళు, రాధా
కుమారి, వతకమూరి నాగభూషణం,
మాష్టర్ విశ్వేశ్వరరావు, బేబీ సెల్వం,
నహ తారాగణం

పతకమూరి సుబ్బారాయుడు నమర్చి
స్తున్న ఈ చిత్రానికి సాంకేతికవర్గం:
మాటలు, పాటలు: ఆత్రేయ; సంగీతం:
కె. వి. మహదేవన్; తెమెరా: ముసీర్
అహమద్.

విర్యాణ పీఠ్యపాణ: పతకమూరి
నాగభూషణం; సహకారి దర్శకులు:
జి. రామమోహనరావు; నిర్మాతలు:
డి. వివేకానందరెడ్డి, రుద్రరాజు సీతారామ
రాజు; దర్శకులు: టి. మోహనరావు;
విడుదల: పూర్ణ.

“బీదల పాట్లు”

శ్రీ విఠల్ ప్రొడక్షన్సువారు భారీ
యెత్తున ప్రముఖ తారాగణంతో నిర్మిం
చిన “బీదల పాట్లు” చిత్ర నిర్మాణం
పూర్తయింది. ప్రపంచ ప్రసిద్ధిగన్న ఈ
ప్రముఖ గ్రంథాన్ని వెండితెర కెక్కించ
డంలో వ్యయప్రయాసలను లెక్కచేయ
కుండా పాత్రాచితుగల పాత్రదారులను
యెన్నుకోవడమే గాకుండా-సన్నవేశచిత్రీ
కరణకు అనువైన ప్రకృతీ దృశ్యాలతో
కూడా చిత్రీకరించారు.

పద్మశ్రీ అక్కినేని నాగేశ్వరరావు,
పద్మశ్రీ నాగయ్య, గుమ్మడి, సత్యనారా
యణ, చంద్రమోహన్, చంద్రకళ, కృష్ణ
కుమార్, విజయలలిత, సూర్యకాంతం,
రావుగోపాలరావు, అల్లు రామలింగయ్య
పొరధి, కాశీనాథ్ తాతా, ఏచూరి, వల్లం,

సురేంద్రబాబు, బేబీ గౌరి, బేబీ దుర్గ, బేబీ
మున్నీ ప్రభృతులు నటించిన ఈ చిత్రా
నికి - మాటలు: డి. వి. నరసరాజు,
పాటలు: సి. నారాయణరెడ్డి, కొనరాజు,
జి. కె. మూర్తి, సంగీతం: కె. వి. మహా
దేవన్, ఛాయ: ఎస్. వెంకటరత్నం,
కళ: జి. వి. సుబ్బారావు, నృత్యం: శ్రీని
వాస్, నృత్యకార దర్శకులు: విజయా
జగన్నాథ్, జి. విశ్వనాథం, సహ దర్శ
కులు: అంజిబాబు, ప్రెసెంటేషన్: గోల్డెన్
నిర్మాత, దర్శకుడు: బి. విఠలాచార్య.

అంధ ప్రదేశ్ అంతటా అన్నపూర్ణ
ఫిలింస్ ద్వారా విడుదల కానున్న మహా
త్తర చిత్రమిది.

సవితా చిత్రా వారి “చిట్టితల్లి”

తల్లిలేని పసిపిల్ల రాణిని మచ్చిక చేసు
కుని రాణితండ్రీ జమీందార్ ఆనంద
బాబును వలలో వేసుకుందుకు ప్రయ
త్నిస్తుంటే కమలపై “అపవాదు” లేవ
దీసింది సలహం, ఆ వార్త కమల టీవీ
రంగా పడచేస్తున్న పాతశాల ప్రధానోపా
ధ్యాయిని చెవివరకూ ప్రాకింది. అపద
వెంటనే కమలకికలుపుచేసి “వాడమ్మా!
ఈ స్కూల్ ఆనంద్ వాళ్ళ నాన్నగారు
స్థాపించారు- వారి డబ్బుతోనే ఇది
నడచింది, నువ్విక్కడ ఉద్యోగం
చేస్తుండడం మూలంగా ఈ స్కూలు
మూసివేసే పరిస్థితి వచ్చింది” అంది.

పి. ఏ. పి. వారి 'భార్యా బిడ్డలు'లో
జయలలిత, నాగేశ్వరరావు.

"అంజీ"- కమల ఆశ్చర్యంగా
చూసింది- "నాకేం అర్థం కావడంలేదు"

"నా విష్కొడుంటే అనుద బాబుగారు
గ్రాంట్ ఇవ్వనన్నారు."

"నా నుంచి స్కూల్ మూసెయ్యడం
ఎందుకు? నేనే మానేస్తాను"

'సో సారీ కమలా!'

"ఇటీవ్ మై బేడ్ లక్" అని కమల
బాధతో బరువెక్కిన గుండె చిక్కబిట్ట
కుని- విద్యా, వినయం, వివేకం. వీటికి
తోడు మంచి హృదయం. సత్పిలం గల
"శ్రీ" అనహాయురైతే సమాజంలో

అడుగుడుగునా భయంకర సంఘటనలు
త్పక్కుంటూ తనమీద ఆచారపద్ధతండ్రిని
పోషిస్తూ బరువు, బాధ్యతల్ని సవ్యంగా.
సక్రిమంగా నిర్వర్తించే ఉదాత్తమైన
కమల పాత్రను సవిత చిత్రవారి "చిట్టి
తల్లి"లో భారతి అత్యంత ప్రతిభావం
తుగా పోషిస్తూంది చిన్నారి "చిట్టి
తల్లి"గా చిరంజీవి బేబీ రాణి ముద్దునలు
కులతో ముచ్చటగా నటిస్తూంది, వారితో
పాటు హరనాథ్, కె. వి. నాగేశ్వరరావు,
రాజ్ బాబు, రమాప్రభ, జయకుమారి,
ఉష, చాయాదేవి, పెరుమాళ్లు, నల్ల రామ
మూర్తి, సాక్షి రంగారావు, ఎగ్గెరా నటీ
నటవరం పాల్గొంటుంది.

శ్రీ కె. ఎ. శాస్త్రి, జి. కె. మూర్తి సంయుక్తంగా నిర్మిస్తున్న “చిట్టితల్లి” చిత్రానికి పాటలు: డా॥ సి నారాయణ రెడ్డి, జి.కె. మూర్తి, సుగీతల: విజయా కృష్ణమూర్తి, ఛాయ: సి జె మోహన్ రామ్, నిర్మాణ నిర్వహణ: శేఖర్.

రంగన, దర్శకత్వం: జి. కె. మూర్తి బి. ఎ. అతిశ్వుర్రాజ్ విడుదల తానున్న ఈ చిత్రానికి పంపిణీదారు:—

శ్రీ టమరస్వామి పిక్చర్ (ఆంధ్ర.) శ్రీ బలరామ్ పిక్చర్స్ (సిడెడ్) శ్రీ పద్మా ఫిలిమ్స్ (నైజామ్).

మోసగాళ్ళకు మోసగాడు

శతదినోత్సవ వేడుకలు

హీరో కృష్ణ నమర్పించిన శ్రీ పద్మా లయా మూవీస్ వారి ఈస్టుమన్ కలర్ చిత్రం “మోసగాళ్ళకు మోసగాడు” శత దినోత్సవ వేడుకలు దిశె-బరు నాలుగవ తేదీన మద్రాసులోని హోటల్ ఆశోకాలో జరిగాయి.

సాయంకాలం ఆరుగంటలకు ఆల్ఫా

హాల్ విందు జరిగిన అనంతరం శ్రీ మంజు సాల ప్రార్థన గీతంతో సభ ఆరంభమైంది.

ప్రసిద్ధ దర్శకుడు శ్రీ ఆదుర్తి సుబ్బారావు అధ్యక్షత వహించిన ఈ సభకు పక్కాశ్రీ శ్రీమతి బానుమాతి రామకృష్ణ ముఖ్య అతిథిగా విచ్చేశారు.

మోసగాళ్ళకు మోసగాడు చిత్రంలో పాల్గొన్న నటీనటులకు ప్రముఖ నిర్మాత శ్రీ డూడి- శ్రీ పద్మాలయా మూవీస్ తరపున పీల్టలను బంగారు ఉంగరాలను బహూకరించారు.

ఈ ఉత్సవానికి దాదాపు వెయ్యిమందికి పైగా హాజరయ్యారు. చలన చిత్ర పరిశ్రమకు సంబంధించిన అనేకమంది దర్శకులు, నిర్మాతలు, పత్రికా రచయితలతో పాటు- కోటినబాబు, జగ్గయ్య, కృష్ణం రాజు, అంజలి దేవి, సావిత్రి, జమున, గీతాంజలి, కాంచన మొదలైన తారలూ వచ్చి సభను జయప్రదం చేశారు.

ఈ ఉత్సవంలో అధ్యక్షుడు శ్రీ ఆదుర్తి మాట్లాడుతూ “కృష్ణ నావాడు” అని చెప్పుకోవడానికి నాకు అర్హత వుంది. ఆయన యీ చిత్రం ఇంతటి

జాతీయ రక్షణ నిధికి ఉదారంగా విరాళాలు ఇవ్వండి మీ విరాళాలను ముఖ్య మంత్రికి కానీ, ప్రభుత్వ ప్రధాన కార్యదర్శికి కానీ, జిల్లా కలెక్టర్ కు కానీ పంపండి.

అనుమతిలేని వ్యక్తులకు సంస్థలకు విరాళాలు ఇవ్వకూడదు.

రవి శంకర్ ప్రొడక్షన్స్ నెం:1 చిత్ర ప్రారంభోత్సవ
సందర్భంలో నటి జమున, శ్రీమతి అనసూయ వేణుగోపాల్

ఉన్నత సాంకేతిక విలువతో, ఒక హాస్యపుడ చిత్రంలా విర్మించటం గర్వించదగిన విషయం" అన్నారు.

ముఖ్య అతిథి శ్రీమతి పద్మశ్రీ భానుమతి రామకృష్ణ ప్రసంగిస్తూ "ఈ చిత్రం ఇంత విశేష ప్రజాదరణ పొంది నూరు రోజుల పండుగ జరుపుకోవటం తనకు సంతోషాన్ని కలిగిస్తున్నదని 'పృష్ఠ ఇటు వంటి చిత్రాన్ని నిర్మించినందుకు అభినందిస్తున్నాననీ' అన్నారు

"కృత్రిమత్వం ఎక్కువగా కవి విస్తుంది పరిశ్రమలో ఉండే మనుషుల్లో కృత్రిమత్వం లేకుండా, సహజంగా, నిరా

దంబరంగా మాట్లాడుతారు కృష్ణ. అది ఆయన మంచితనం ఈ చిత్రవిజయానికి గల కారణాలలో మంచితనంకూడా ఒక కారణం" అనికూడా భానుమతిరామకృష్ణ తమ ససంగంలో చెప్పారు

తరువాత కవులు దాకరధి, ఆరుద్ర, నటులు నాగభూషణం, నత్యనారాయణ, ప్రభాకరరెడ్డి, ప్రభులు మాట్లాడారు.

శ్రీ పద్మాలయా మూవీస్ వారు తమ చిత్రంలోపాల్గొన్న నటీనటులకు, పంపిణీదారులకు, ఎగ్జిబిటర్స్ కి, యాభై పీఠ్యాలను, నలభై బంగారం ఉంగరాలను బహూకరించారు. విజయవాడ కేష్ మహల్ వారు..

శ్రీపిలింస్ వారు. న్యూ ఇండియా ఫిలిమ్స్ వారు - బెంగళూరు డిస్ట్రిబ్యూటర్స్ - నిర్మాతకు పిల్లలను ఇచ్చారు.

న్యూ ఇండియా ఫిలిమ్స్ కి చెందిన శ్రీ నాజమ్-వద్దాలయా మూపీస్ బృందానికి ఇరవై ఐదు బంగారు ఉంగరాలను ప్రత్యేకంగా చేయించి యిచ్చారు.

పల్లిపిటీ నిర్వాహకులు నిమ్మగడ్డ వెంకటకృష్ణారావు అండ్ సన్సు (ఎఫ్. ఎ. కె. ఆర్.) వారిచే ప్రత్యేకంగా చేయించబడిన రథం ద్వారా నటుల కృష్ణమణి బహుళకరించబడినవి.

న్యూ ఇండియా ఫిలిమ్స్ కి చెందిన శ్రీ జి. ఆర్. శేషగిరిరావు, విజయవాడ శేషమహల్ ఫియేట్ నిబ్బంవికి ఒకనెల జీతం బోనస్ గా యిస్తున్నట్లు ప్రకటించారు. వందన నిమగ్నకుటుంబం కృష్ణమాట్లాడుతూ యీ నాడు తాను చలనచిత్ర పరిశ్రమలో ఉంటున్నానని ఇంత ఆభివృద్ధిని

సాధించటానికి కారకులైన శ్రీ ఆదుర్తి సుబ్బారావు, శ్రీ డూండ్రింగు-తను నిర్మాతగా నిలబడటానికి, తన చిత్రాలు విజయవంతంగా ప్రదర్శించడానికి కారకులైన శ్రీపిలింస్ వంపిణి సంస్థవారికి కృతజ్ఞతలు తెలిపారు.

రవిశంకర్ పిక్చర్స్ ప్రొడక్షన్ నెం. 1

రవిశంకర్ పిక్చర్స్ ప్రొడక్షన్ నెం. 1. డిజైను 2 వ తేదీ ఉదయం 9 గంటలకు ప్రసారం స్టూడియోలో ఘాట జరిగింది తొలిషాట్ జమునమీద చిత్రీకరించగా ప్రముఖ అనసూయా పేణుగోపాల్ క్లాప్ కొట్టారు. నవయుగ అభినేత శ్రీ కె. శ్రీనివాసరావు ఎం. పి. కెమెరా స్విచ్ ఆన్ చేశారు. 2 వ తేదీ నుండి 11 వ తేదీ వరకు జరిగిన యీ షెడ్యూల్ లో నటులు 5 రీళ్ళ చిత్రం తయారయింది. ఇంకా గుమ్మడి సూర్యకాంతం రాజవాణి, కె. వి. చలం, రేణుక, నల్ల

“వేలాది సంవత్సరాల పురాతన సంస్కృతి. సంప్రదాయాలు మనవి. సత్యము, ధర్మము పట్ల మనకు అచంచలమైన విశ్వాసం వుంది. ప్రపంచంలో ఏ దేశం కూడా అది సైనికంగా ఆర్థికంగా ఎంత బలవంతమైన దైనప్పటికీ భారత దేశాన్ని అది విశ్వసించిన లక్ష్యాల నుంచి మళ్ళింప లేదు.”

శ్రీమతి ఇందిరా గాంధీ

ప్రధాన మంత్రి

శ్రీ విఠల్ ప్రొడక్షన్స్ అండ్ కో వారి 'బీజల పాట్లు'లో
నాగేశ్వరరావు, గుమ్మడి

రామమూర్తి. రావు గోపాలరావు. ఆశోక్
కుమార్. పి. హెచ్. కృష్ణమూర్తి. జేబీ
శ్రీదేవి. మాస్టర్ గాంధీ. మాస్టర్ విశ్వే
శ్వరరావు నటిస్తున్న ఈ చిత్రంలో
గెన్నగా సత్యనారాయణ నటిస్తున్నారు
శ్రీమతి మాదిరెడ్డి సుబ్బలక్ష్మి 'జే ఆదా
రంగా' స్క్రీన్ పేరుతో యీ చిత్రానికి
దర్శకులు: బి. ఎస్. నారాయణ నిర్మాత:
వై. సునీల్ చౌదరి సోల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్లు:
అల్ ప్రొడక్షన్ ఎంటర్ప్రైసెస్. నవ
యుగ విడుదల.

“శభాష్ బుల్లెమ్మ”

అనేక తెలుగు. కన్నడ చిత్రాలను
లోగడ నిర్మించి పరిశ్రమలోని అనుభ
వాన్ని ఆకళింపు చేసుకున్న ప్రొడ్యూసర్
దోనేపూడి కృష్ణమూర్తి నేటి ప్రేక్షకుల
శ్రేష్ఠుగుర్తించి శ్రీ రామగోపాల్ జేనర్స్ పై
“శభాష్ బుల్లెమ్మ” పేరుతో ఒక చక్కని
సస్పెన్సు. క్రైమ్ థిల్లర్ ను సమర్పి
స్తున్నాడు.

నవంబరు 29 వ తేదీని మద్రాసు

నవధారత్ మూవీస్ 'రైలు కుటుంబం'లో
కాంచన, నాగేశ్వరరావు

ప్రముఖ వాయుగ్రహకుల రవికాంతవ
గాయన్ బ్రీక్ ఫోబోగ్రహీ కొత్త పోకడ
లతో సంభ్రమశ్చర్యాలను కలిగి చు
చున్నది

తారాగణం ఎన్. వి రంగారావు,
కోటినీబాబు గుమ్మడి, నాగయ్య, సత్య
నారాయణ, చంద్రమోహన్, నాగరాజు,
తంబి, పి రామకృష్ణ, అర్జుణరావు
విక్కిలినేని మధనపెద్ది, ముక్కామల,
మోళిపాళ, జగ్గరావు, చంద్రశేఖర, జనున
హేవలత, కృష్ణకుమారి, శ్రీరంజని,
బుష్కెండ్రవణి ఛాయాదేవి, రిలాలాటి,
మొదలగువారు

సాంకేతికవర్గం రచన అయ్యద్ర.

మళ్ళాది వెంకటరమణ; పాటలు
వర్యాలు పి. నారాయణరెడ్డి, ఆరుద్ర,
దాశరథి, కొరరాజు, గద్దె వెంకటరావు;
సంగీతం కె. వి. మహదేవన్, ఫోబో
గ్రహీ కె. ఎస్. చపాన్, బ్రీక్ ఫోబో
గ్రహీ రవికాంత నగాయన్. నృత్యాలు
వసుమత్తి కృష్ణమూర్తి కళా ఎ. కె.
శేఖర్ కూర్పు. ఎ సండీవి రూపాలం
కరణ వారి. వస్త్రాలంకరణ నారాయణ
మూర్తి మేవ (మేష్ నాయుడు)

ప్రొడక్షన్ ఎగిజ్యూట్వ్ ఉంది. సహ
కార దర్శకులు; కె. వి. రావు, సి. యస్.
బోస్, నిర్మాత. నిడమర్తి : ద్వాజీ, దర్శ
కులు బాపు కడుగు, లక్ష్మీ కలింస్.

వీనస్ సుడియోలో అతి నిరాదరణగా శాస్త్రయుక్తంగా జరిగిన పూజా కార్యక్రమానికి పరిశ్రమకు చెందిన వయస్కు శ్రేయోభిలాషులు విచ్చేసి విజయానికి శుభాకాంక్షల నందజేశారు. దర్శకులు విజయ్ మొదటిషాట్ నే విజయవంతంగా చిత్రీకరించారు. తదుపరి వరుసగా నాలుగు రోజులు జరిగిన మొదటి పెడ్యూర్ మాటింగ్స్ లో దాదాపు చిత్రంలోని నటీనటులందరూ పాల్గొన్నారు.

విజయలలిత. రామకృష్ణ. విజయశ్రీ. సత్యనారాయణ. త్యాగరాజు. ప్రభాకరరెడ్డి రామదాసు పొట్టిప్రసాద్. సంధ్యారాణి వగైరా తారాగణం గల ఈ చిత్రానికి పీటూరి రచన. సత్యం సంగీతం. ప్రకాష్ బాయాగ్రహణం తె. నాగేశ్వరరావు కళా దర్శకత్వం భక్తవత్సలం కూర్పు నిర్వహిస్తున్నారు. ప్రొడ్యూసర్: దోనే శౌరి కృష్ణమూర్తి. దర్శకత్వం: విజయ్.

“సంపూర్ణ రామాయణము”

లక్ష్మి ఎంటర్ ప్రయిజెస్ వారు ఈస్ట్ మన్ కలర్ లో అపూర్వ దృశ్య కావ్యంగా నిర్మిస్తున్న “సంపూర్ణ రామాయణము” చిత్రం దాదాపు 15 శేకంలకు

ప్రసాద్, పి. వి. యం ప్రొడ్యూసర్స్ ఆర్గనైజ్డ్ ఫినాన్సియంతో ఛానెలింగ్స్ లోని చిత్ర నిర్మాణ కమిటీ ప్రధాన తారాగణంతో, వందలాది జూనియర్ నటీనటులతో సేవలను 20 మంది

30వరకు నిర్వహించు “మాటింగ్” జరిగింది. పసిబాబు శ్రీరామచంద్రుడు బువ్వ తంటూ — పండు వెన్నెల విండు చందమామ తెచ్చివ్వమని పేటి పెట్టిన సన్నివేశంలో చిన్న రామునిగా బేటి ముప్పి. తైకేయిగా జమున దశరథునిగా గుమ్మడి కొనల్లా, సుమిత్రలుగా హేమలత. శ్రీరంజని పాల్గొనగా చిత్రీకరించారు.

తండ్రి ఆజ్ఞానుసారంపై న రాముడు సీతా లక్ష్మణ సమేతుడై వనవాసమునకు వెళ్తున్న సందర్భంగా —

“వెడలెను కోదండపాణి
అడవులబడి మునివెంటి”

నేపథ్య పాటను శోభన్ బాబు, చంద్రకళ. నాగరాజు, వందలాది జూనియర్ నటీ నటులపై — అత్యద్భుతంగా నిర్మించిన ఆయోధ్య నగరరాజ ప్రాసాధ ప్రాంగణంలో, పుర వీధులలో అపూర్వంగా చిత్రీకరించారు. సుశీత, పి. టి. శ్రీనివాస్ పాడిన కోరస్ పాట ఈ చిత్రంలో మరో హైలైట్ గా భావిస్తున్నారు.

ఉద్యానవనంలో సీత (చంద్రకళ) బి. తి. ఆదర్శ రాముని పట్టాభిషేకమునకై ఆయోధ్య అలంకరణ, మందర (చాయా దేవి) అసూయ, మామగారింటి నుంచి వచ్చిన భీత, శత్రుములు (చంద్ర మోహన్, తంబి) కళావిహీనమైన ఆయోధ్యను, అంతఃపురాన్ని చూసి విక్రాంతులవడం, వశిష్ఠుని (నాగయ్య) వద్ద విలువిద్యా శిక్షణ, రాముడు రాక్షసులను చంపడం వానర సేనతో లంకలో మోహరింపు, యుద్ధసన్నాహాలు — మొదలగు సన్నివేశాలు చిత్రీకరణ జరిగింది

‘అమ్మ మాట’లో లీలారాణి

శరవేగంతో నిర్మితమవుతున్న
“భలే మోసగాడు”

శ్రీ పి. పి. కె. దుర్గాప్రసాద్ రావు సమర్పిస్తున్న పద్మలక్ష్మి పిక్చర్స్ వారి చిత్రం “భలే మోసగాడు” శరవేగంతో నిర్మితమవుతోంది. ఇప్పటికి దాదాపు 10 రోళ్ళయింది.

జటీవల జరిగిన అవుట్ దోర్ షూటింగులో చెంగల్పట్టు చిట్టడవుల్లో కయంకర పైటింగ్స్, ఆకాశంలో విమానం ప్రేలి దగ్గరై ఖోయిన ఆహూర్వ దృశ్యం, మోటారుపైకిల్, కారు, జీపులపై కొత్త తరహా ఛేజింగ్ సన్నివేశాలను సంభ్రమాశ్చర్యాలు గొల్పేలా ఎద్దుంగా చిత్రీకరించారు

భారీ ఎత్తున నిర్మించిన హీరో హౌస్ సెట్, నర్తకి జయకుమారి బాత్ రూమ్ సెట్-ఈ చిత్రంలో మరో రెండు ప్రత్యేకతలు.

నిర్విరామంగా జరిగిన యీ పెడ్యూలు షూటింగ్ లో హీరో కృష్ణ హీరోయిన్ విజయనిర్మల, విజన్ త్యాగరాజ్ - ఇంకా కృష్ణంరాజు, జగ్గరావు, పి. హెచ్. నారాయణరావు, లీలారాణి, పెమ్మసాని రామకృష్ణ, అర్జున్ జనార్దనరావు, జి. వి. రామచంద్రరావు, శ్రీవాణి, అప్పారావు మొదలగు వారు పాల్గొన్నారు.

ప్రమాణ నర్తకి జ్యోతిలక్ష్మి, నటుడు కె. వి. చలం యీ చిత్రంలో ప్రత్యేక ఆకరణలు.

కీ-వి-పి ఎదుగవ అత్యద్భుత భయంకర సన్నివేశాలు, నటువైన నన్నెన్న; అన్యంతం ఆంకితి కలిగించే కథా గమనం గల యీ చిత్రాన్ని ఆతిత్వరలో విడుదల చేయాలని సన్నాహాలు చేస్తున్నారు.

కృష్ణ, విజయనిర్మల, త్యాగరాజు, కృష్ణంరాజు, జగ్గరావు, పి. హెచ్. నారాయణరావు, కె. వి. చలం, పెమ్మసాని రామకృష్ణ, అర్జున్ జనార్దనరావు, జి. వి. రామచంద్రరావు, జ్యోతిలక్ష్మి, జయకుమారి, లీలారాణి, పి. వరలక్ష్మి మొదలగువారు నటవర్గం.

కథ, మాటలు: విశ్వ ప్రసాద్; పాటలు: దశరథి, కొనరాజు; సంగీతం: సత్యం; నిర్విహణ: పి. శ్రీనివాసరావు; సమర్పణ: పి. వి. కె. దుర్గాప్రసాదరావు; నిర్మాత: గబ్బిలి వెంకటరావు; దర్శకులు: పి. సాంబశివరావు.

మేలి మాత

శ్రీమంతుల ఆర్ట్ ఫిలింస్ ప్రొడక్షన్స్
కల్చర్ మన్ ఆలర్
మాటలు పాటలు రాజుగ్రీ. సంగీతం జి.దేవరాజుగ్రీ
కె.బి.ఎస్. థియేటర్స్ ప్రెజెంట్ చేస్తున్నది కె.బి.ఎస్. థియేటర్స్

ఆంధ్ర
సాంస్కృతిక విజ్ఞాన కేంద్రం
లక్ష్మి కంప్లెక్స్

ఆంధ్ర లక్ష్మి ఫిలింస్
ప్రొడక్షన్స్ ప్రెజెంట్ చేస్తున్నది కె.బి.ఎస్. థియేటర్స్

